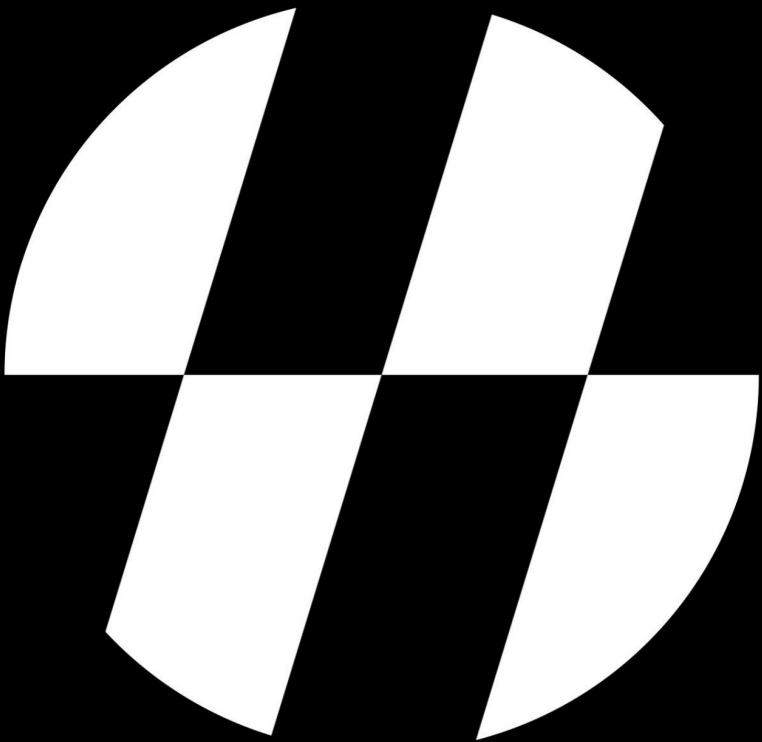

Machine Translated by Google

Ideologia

Tom 1-4

przepisany przez þ

Midwinter

2023 CE

Machine Translated by Google

Przedmowa redaktora

Poniższe teksty zostały przepisane ze skanów „Ideologii SS”, tomów 1–4 , autorstwa Karla Hammera, datowanych na lata 1988–1994. Skany są oznaczone znakiem wodnym WWW.THULE-ITALIA.ORG; prawdopodobnie autorami skanów są sami autorzy. Nie odnaleziono żadnych kopii fizycznych ani skanów o wyższej jakości.

Teksty są prezentowane w kolejności chronologicznej publikacji, a nie w kolejności publikacji Karla Hammera. W spisie treści każdy tekst opatrzony jest odnośnikiem do tomu Karla Hammera, w którym został opublikowany.

przepisano z, a także podano odniesienie do niemieckiego tekstu, z którego korzystał Karl Hammer (jeśli było to możliwe).

Do niektórych sekcji dodano tytuły, które były

Brakuje go, dla ułatwienia. Umlauty są zapisywane z literą „e” po podanej samogłosce. Oczywiste błędy ortograficzne zostały poprawione tam, gdzie je znaleziono, a rozszyfrowanie niektórych pikselowatych słów w skanach wymagało pewnych domysłów. Wielkie podziękowania dla anonimowych przyjaciół, których oczy pomogły przebić się przez piksele, gdy moje zawiodły. Kilka niezgrabnych fraz zostało nieznacznie zmienionych, bez zmiany ich znaczenia. Słowo „Weihnacht” (dosł. święta noc) zostało ponownie przetłumaczone z „Bożego Narodzenia” Karla Hammera na słowo „Yule”.

Całkowicie zrezygnowano z ilustracji i grafik, zarówno ze względu na słabą jakość skanu, jak i po to, aby dokument był łatwiejszy do wydrukowania.

Machine Translated by Google

Spis treści

1941

Wprowadzenie.....1
Hammer t. 3; Z: Germanische Leithefte, tom 1, zeszyt 1, 1941 Zadanie „Germanische Leithefte”..... 3 Hammer t. 3; Od: Germanische Leithefte, tom 1, wydanie 1, 1941 Nasz Reichsfuehrer .....4 Hammer t. 3; Z: Germanische Leithefte, tom 1, wydanie 1, 1941 Europa znów stanie się zdrowa..... 6 Hammer t. 3; Z: Germanische Leithefte, tom 1, wydanie 1, 1941 Przepływ dziedziczności.....14 Hammer t. 3; Z: Germanische Leithefte, tom 1, wydanie 1, 1941 Aud i Delilah.....15 Hammer t. 3; Z: Germanische Leithefte, tom 1, zeszyt 1, 1941 Rieke Gehrmann.....18 Hammer t. 3; Z: Germanische Leithefte, tom 1, zeszyt 1, 1941 Bohater bitwy jutlandzkiej.....21 Hammer t. 3; Z: Germanische Leithefte, tom 1, wydanie 1, 1941 Pod przywództwem Adolfa Hitlera.....24 Hammer t. 4; Z: Germanische Leithefte, tom 1, wydanie 2, 1941 Przełom sezonu, zwrot losu.....33
Hammer t. 4; Od: Germanische Leithefte, tom 1, wydanie 2, 1941 Przesilenie letnie 1941!.....37 Hammer t. 4; Z: Germanische Leithefte, tom 1, zeszyt 2, 1941 Germańska kochanka.....45 Hammer t. 4; Z: Germanische Leithefte, tom 1, zeszyt 2, 1941 Dziecko i małżeństwo..... 49
Hammer t. 4; Z: Germanische Leithefte, tom 1, zeszyt 2, 1941 Myśl niemiecka.....50 Z: Germanische Leithefet, tom 1, zeszyt 2, 1941 Prośba ojca.....51
Hammer t. 4; Z Germanische Leithefte, tom 1, wydanie 3, 1941

Z rozkazu dziennego korpusu.....52
Hammer tom 4; Z Germanische Leithefte, tom 1, nr 3, 1941 Neutralność i wysiłek germański.....54 Hammer tom 3; Z Germanische Leithefte, tom 1, nr 3, 1941 Do pierwszego.....
60 Hammer tom 3; Z Germanische Leithefte, tom 1, nr 3, 1941 Germańskie tęsknoty..... 62 Hammer tom 4; Z Germanische Leithefte, tom 1, nr 3, 1941 Łatwiejsza droga.....67
Hammer tom 4; Z Germanische Leithefte, tom 1, nr 3, 1941

Machine Translated by Google

Wiele rzeczy.....71 Hammer tom 4; Źródło: SS Leitheft, 15 stycznia 1941 Potrójna
pieczęć.....72 Hammer tom 2; Źródło: SS Leitheft, 15 stycznia 1941 Jej
chłopiec.....77 Hammer tom 2; Źródło: SS Leitheft, 15 marca 1941

1942

Houston Steward Chamberlain.....82 Hammer t. 4; Z: Germanische
Leithefte, tom 2, zeszyt 1, 1942 Kraina Wolności.....
84 Hammer t. 4; Z: Germanische Leithefte, tom 2, wydanie 1, 1942 Fińska
Lojalność.....91 Hammer t. 4; Od:
Germanische Leithefte, tom 2, wydanie 2, 1942 Finlandia
1918/1919.....97 Hammer t. 4; Z
Germanische Leithefte, tom 2, wydanie 3/4, 1942 Rycerze Domu
Niemieckiego.....99 Hammer t. 4; Z Germanische Leithefte,
tom 2, zeszyt 3/4, 1942 Górny Śląsk.....102
Hammer tom 4; Z Germanische Leithefte, tom 2, zeszyt 3/4, 1942 Germańskie
życie.....106 Hammer tom 2; Z: Germanische
Leithefte, zeszyt 5, 1942
Yamato.....107 Hammer
tom 2; Z: SS Leitheft, marzec 1942 Raczej do diabła w
piekle.....116 Hammer tom 2; Z: SS Leitheft,
kwiecień 1942

1944

Front europejski.....124 Hammer tom 2;
Źródło: SS Leitheft, luty 1944 Kto może poślubić
młodo?.....131 Hammer tom 2; Źródło: SS Leitheft, luty
1944 Twoje życie należy do twoich
ludzi!.....140 Hammer tom 2; Źródło: SS Leitheft, marzec 1944
Trzeba pokonać „martwy
punkt”.....144 Hammer tom 2; Źródło: SS Leitheft, maj 1944
Wieczne
serce.....150 Hammer tom 4; Źródło: SS
Leitheft, maj 1944 Złamane
ręce.....153 Hammer tom 3; Z: SS
Leitheft, maj 1944 Dusza i
ciało.....162 Hammer tom 2; Z: SS
Leitheft, czerwiec 1944 Matka Ziemia -
Ojczyzna.....164 Hammer tom 2; Z: SS Leitheft,
sierpień 1944 Tego samego
rodzaju.....166 Hammer tom 3; Z: SS
Leitheft, sierpień 1944

Machine Translated by Google

Złoty medal za odwagę.....175 Hammer tom 3; Źródło:
SS Leitheft, wrzesień 1944 Aby zachować czystość i stać się
dojrzałym.....181 Hammer tom 3; Źródło: SS Leitheft, wrzesień 1944 To
był niezły facet.....186
Hammer tom 3; Źródło: SS Leitheft, październik 1944

NIEZNANE

cytaty.....191 Hammer tom 3
Niepojęte
braterstwo.....193 Hammer tom 2; Z akt sądowych
SS Ostatnia wola członka
SS.....195
Młot tom 1
Zachowanie żołnierza 199
Hammer tom
1 O dziecku..... 204
Hammer tom 1
Bóg mieszka tylko w dumnych sercach..... 207 Hammer tom 1 Drzewo
życia i drzewo
świata..... 213 Hammer tom 1

Odwaga dla radości życia.....219
Młot tom 1
Dziwne spotkanie króla Olafa 224
Młot tom 1
Zamek Górski.....235 Młot
tom 1
Kahlenberg 1683..... 236 Hammer tom 1 Krew
braci .....236 Hammer tom 1 Książę
Eugen..... 242
Młot tom 1
Wyrok królewski.....250
Młot tom 1
Rzeczy wieczne.....259
Młot tom 1
Pomorze.....268
Młot tom 1

Machine Translated by Google

Rok publikacji

1941

Machine Translated by Google

Wstęp

„Tak jak wiedza o orbicie Ziemi
wokół Słońca doprowadziło do fundamentalnej transformacji
ogólny pogląd na świat, tak samo jak Narodowy
Ruch socjalistyczny, oparty na naukach krwi
i rasa, skutkują transformacją wiedzy i
stąd pogląd na historię przeszłości człowieka i
przyszły."

- Adolf Hitler

Ta wiedza o brzemiennym w skutki znaczeniu
naturalne prawa krwi i rasy stanowią podstawową ideę
SS. Jest to zakon wybranych mężczyzn nordyckich wraz z ich
klany.

Za pomocą praw, które sama wybiera, SS chce
aby wnieść żywy wkład w triumf idei krwi w Europie. Chce zachować i
ustanowić jako
na przykład najwyższe cnoty, takie jak lojalność, odwaga,
koleżeństwo i szlachetny umysł. To zespół, który w germańskiej lojalności
wobec następujących osób jest bezwarunkowo
poświęcony Führerowi.

SS jest strażnikiem wewnętrznego bezpieczeństwa
Rzesza i najcięższa jednostka bojowa przeciwko siłom zewnętrznym

Machine Translated by Google

wrogiem. Obecna walka jest skierowana przeciwko zagrażającym życiu siłom międzynarodowego żydostwa, jego sojusznikowi, światu Bolszewizm, a także zależny od Żydów, chciwy, angielski rządy pieniądza i masonerii.

Celem obecnego, burzliwego konfliktu jest kształtowanie się naturalnego i trwałego Nowego Porządku Europa. Ten Nowy Porządek został przejęty przez Rzeszę, który opiera się na większym rozwoju germańskim, w ścisła współpraca z odważnymi sojusznikami.

Europa jednak powinna znaleźć trwały fundament dla wspaniałej przyszłości w aktywnej wspólnocie losu Naród germański. SS walczy o tę szlachetną sprawę. I tak w SS Führera zbierają się do walki - obok niemieckich esesmanów z Rzeszy - etniczni Niemcy ze wszystkich części świata, zwłaszcza z Rumunii i reszty południowo-wschodniej Europy.

Po raz pierwszy wolontariusze z Flandrii, Holandii, Szwajcaria, Dania, Norwegia, Finlandia i Szwecja walczą również ramię w ramię z niemieckimi SS-manami z Rzeszy.

Machine Translated by Google

Zadanie „germańskich lejtnistów”

...powinien stale głosić to, co wielkie i wspólna linia SS dla tych towarzyszy z sąsiednich ziem germańskich, a ponadto propagować wielkie cele i zasady SS w Ojczyzna tych ludzi. Niniejsza publikacja powinna stanowić jasny wyraz ducha SS, wspólnego wszystkim narodom germańskim. Będzie zatem stałym wezwaniem dla wszystkich którzy są na tyle pewni siebie, że mogą zostać naśladowcami jednego z najsilniejszych i najtwardszych zakonów w historii Niemiec.

Machine Translated by Google

Nasz Reichsführer

Z przemówienia Reichsführera-SS Heinricha Himmlera

1935

SS została utworzona na rozkaz Führera w

nowo wskrzeszonego niemieckiego folkloru.

Każdy opis organizacji, zadania i ekspansji

SS nie można zrozumieć, jeśli się tego nie spróbuje

zrozumieć je wewnętrznie swoją krwią i sercem. To

nie da się wyjaśnić, dlaczego my, tak nieliczni, mamy to

siła w nas.

Nie da się logicznie przeanalizować, dlaczego dzisiaj każdy z nas

kto nosi czarny mundur, niezależnie od tego, gdzie się znajduje,

jest niesiony siłą tej naszej społeczności - czy to

że zasiada na koniu wyścigowym lub pojedynkuje się w

stadionie, niezależnie od tego, czy pełni funkcję urzędnika, czy też

sprawuje wysokie funkcje rządowe lub wypełnia swoje obowiązki jako

żołnierz, albo może studiować dzieła niemieckie

duch naszego rodzaju - każdy, być może niewidzialny, musi stanąć na swoim

ziemię jako mężczyzna.

Każdy wie , że nie stoi sam, wręcz przeciwnie,

ta niebywała siła kilkuset tysięcy ludzi, którzy złożyli przysięgę,

obdarza go niemierzalną siłą, tak jak on sam wie, że jako

Machine Translated by Google

jako przedstawiciel czarnego korpusu swojej społeczności, musi oddać mu cześć poprzez swoje najlepsze osiągnięcia.

Więc zebraliśmy się i maszerujemy według nieugiętych praw jako narodowosocjalistyczny, wojenny zakon wybranych mężczyzn i jako zaprzysiężona społeczność ich klanów wzdłuż ścieżki w daleką przyszłość; życzymy sobie i wierzymy, że nie chcę być tylko wnukami, którzy lepiej sobie poradzili, a nie przodkami z dalekich stron pokolenia niezbędne do wiecznego życia Niemców-Lud germański.

Machine Translated by Google

Europa znów stanie się Zdrowa

My, ludzie, żyjemy w świecie, w którym wszystko staje się, życie, dojrzewanie i przemijanie przebiega zgodnie z nieugięte, boskie prawa natury. Podporządkowane im są gwiazdy, niebo i ziemia, morze i kamienie, a także życie roślin i zwierząt.

Nikt, kto posiada pięć zdolności, nie ma co do tego wątpliwości Życie ludzkie również toczy się według tych samych praw. Tak samo różnice między ludźmi są określone przez prawa dziedziczenia.

Na przykład w zdrowej społeczności, w której panuje naturalne poczucie wspólnoty W życiu chłopskim chorzy nie mogą się rozmnażać, a zdrowi ponownie łączą się ze zdrowymi. Tylko życie w wielkim mieście, oderwane od natury lub gospodarki rozważania, niestety powodują wiele zdrowych osoba zawierająca związek małżeński z osobą chorą.

Potem jednak natura mści się za nieprzestrzeganie jego praw: potomstwo może stać się chorzy lub noszący w sobie skłonność do choroba.

Chłop, który wciąż żyje w zgodzie z naturą, zawsze... wiadomo, że w każdym gatunku zwierząt i roślin występują linie i rasy muszą być rozróżniane, czego nie można

Machine Translated by Google

krzyżować bez rozróżnienia. To zniszczyłoby rasę.
Wśród ludzi również występują różne rasy.
Początkowo nasi przodkowie szanowali te bariery, które stworzyli
przez stwórcę. Później pewne duchowe i polityczne
tendencje stopniowo tłumiły poczucie naturalności
różnice między ludźmi. „Wszystko jest takie samo
który ma ludzką twarz”, tak mówili na
czasów rewolucji francuskiej. Liberalizm, marksizm-
Socjalizm i komunizm – oto kamienie milowe w
Upadek Europy wprowadzonej w błąd przez Żydów. Dla bolszewika
różnice rasowe to tylko uprzedzenia, które należy
przezwyciężyć. Wszystko to jednak jest ludzkim odchyleniem
z boskich praw natury: nielojalność wobec siebie
własną krew, która musi mieć najpoważniejsze
Konsekwencje dla zdrowia i kultury ludowej. Fizyczne
uszkodzenia, zaburzenia psychiczne i niższość charakteru
są często naukowo udowodnionymi konsekwencjami
niepożądane mieszanie się ras.

Te duchowe, a raczej antyduchowe, tendencje
pochodzą z rasowo obcych i zdegenerowanych umysłów. Te
nauki te wcale nie wynikają z praw natury.
W opozycji do nich narodowy socjalizm nie dąży
skonstruować inne humanistyczne credo, raczej dąży do
przede wszystkim jasno rozpoznać porządek naturalny stworzony przez
Bóg. Tylko ta wiedza pozwala na nowo przewodzić

Machine Translated by Google

wprowadzony w błąd człowiek powraca do naturalnego, a zatem zdrowego sposób życia. Dlatego narodowy socjalizm szanuje naturalne różnice między rasami. I to rozpoznaje bariery naturalne.

Tak więc narodowy socjalista widzi również przyszłą Europę zupełnie inaczej niż zrobiłby to liberał. Każdy Narodowy socjalista instynktownie odrzuciłby paneuropejską amerykańskiego rodzaju. USA to miszmasz ludzi i rasy. W Europie różni ludzie w trakcie ich rozwoju przybrały różne cechy ludowe, ponieważ inne rasy europejskie również się ze sobą zmieszały - w różnych proporcjach w różnych częściach Niemiec i jego sąsiedzi. Wszystkie mają jednak coś wspólnego , mniej więcej duża część krwi nordyckiej.

Ten nordycki składnik krwi jest zatem tym, co łączy ludy europejskie. Bliższe zjednoczenie ludów germańskich jest zatem nie tylko możliwe, ale także dane przez naturę. mniej więcej nordycka krew obecna w innych krajach europejskich folk ma głównie pochodzenie germańskie.

Jeśli Europa nie chce utracić swojej wyjątkowości, wtedy przede wszystkim musi być panowanie rasy nordyckiej zabezpieczone. Jednak rasa nordycka ucierpiała najbardziej przez rozwój cywilizacji w ciągu ostatnich kilku wieków. Tak więc rasa nordycka w pewnym stopniu prawie przestała istnieć utrwala się w dużych miastach. Ta cenna rasa

Machine Translated by Google

reprezentowany i reprezentuje nie tylko w Niemczech, ale także we wszystkich innych krajach europejskich, wiodący segment.
Fakt ten jest szczególnie znaczący, ponieważ ilość tej krwi stale spada.

Dawna, tzw. europejska cywilizacja ma
miało również szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi.
Chorzy, słabi i beztalenci są promowani wszelkimi dostępnymi środkami, podczas gdy zdrowi często musieli
cierpieć z powodu najgorszej niesprawiedliwości społecznej. W naturze, Chorzy i słabi są automatycznie oczyszczani, a rozmnażać się mogą tylko silni i zdrowi. Wśród tak zwanych ludzi kulturalnych, którzy stworzyli nienaturalną
środowisko w ich cywilizacji, ta „selekcja naturalna”
zaginął.

To właśnie tutaj pojawiają się środki narodowego socjalizmu do gry. W ostatniej godzinie zapobiegają temu, że biały rasa wyginie w dającej się przewidzieć przyszłości. Określmy rasowo dobra i fizycznie i duchowo zdrowa część ludu z kompleksowym pojęciem „zdrowej krwi germańskiej”; tak więc wszystkie miary narodowe

Socjalizm promujący tę część nazywa się
„środki na rzecz promocji zdrowego germańskiego
„Krew”. Środki te w nazistowskich Niemczech mają dwa kierunki: po pierwsze zapobiegają szkodliwym i
po drugie promują to, co korzystne.

Machine Translated by Google

Narodowosocjalistyczne prawo małżeńskie przewiduje obowiązek przedstawienia dokumentów małżeńskich przed zawarciem związku małżeńskiego. W ten sposób, dla dobra ogółu, małżeństwo może zostać zawarte. zdrowi z wrodzonymi chorymi lub zdrowi z Zapobieganie chorobom zakaźnym. Z drugiej strony, oferowanie bardzo korzystnych, bezoprocentowanych kredytów małżeńskich ułatwia zawarcie związku małżeńskiego osobom zdrowym.

Wspomniane środki Krajowego Państwo socjalistyczne zawsze jednak poprzedzały, często wiele lat, według podobnych pomiarów SS.

Członek SS jest wybierany i kształcony w taki sposób że nie będzie się zadawał z osobami o innej rasie lub chorymi wrodzonymi krew nawet bez tych praw.

Ale także w innych dziedzinach SS daje dobry przykład, podążając z wyprzedzeniem nowymi ścieżkami. SS promuje powrót człowieka do naturalnych warunków życia poprzez niezliczone drobne środki, na przykład: promocja budowa domów jednorodzinnych, wychowanie fizyczne i ćwiczenia, powrót wartościowych rodzin na ziemię poprzez promowanie nowego chłopstwa itp. SS pokazuje poprzez prawa jego porządku i jego przykład, ścieżka wzdłuż w którym można wzmocnić nordycką część krwi osiągnięte. Podobne zakony istniały już wcześniej, rozsiane w historii, na przykład Wikingowie z Joms Morze Bałtyckie, niemieccy Krzyżacy we wschodniej i

Machine Translated by Google

Prusy Zachodnie itd. Te zakony również przyjmowały wyłącznie wartościowych, walecznych ludzi, a ich osiągnięcia były odpowiednio spektakularne. Brakowało im jednak jednego: Ograniczyli swoje prawa do mężczyzn. Dlatego ich cenna krew nie była świadomie pielęgnowana. Ale ostatecznie sprowadza się to do tego, że naród, dla dobra swojej przyszłości, nie tylko zachowuje swoje zasoby wartościowych dóbr, krwi, ale także ją zwiększa.

Reichsführer SS zatem już w okresie W trudnym okresie walk w 1931 roku SS wydało pamiątkowy „Rozkaz zaręczyn i małżeństw". W nim esesman ma obowiązek wyboru żony zgodnie z tych samych wytycznych, na podstawie których przyjęto go do SS. Żona zostaje następnie zabrana do klanu SS. Tam jest zobowiązana do przestrzegania tych samych zasad, co jej mąż. Dlatego cieszy się takim samym zaszczytem i takim samym wysokim stanowiskiem szacunek.

Dlatego SS stoi na czele walki o zachowanie i wzmocnienie germańskiej krwi i wskazuje drogę do przyszłości zdrowego narodu siła i rozkwit kulturalny. Ten pierwszy, kreatywny praca SS nad tymi ideami krwi była uznany przez Führera, ponieważ powierzył mu Reichsfuehrer SS umacniał naród niemiecki.

Machine Translated by Google

Z przestrzegania narodowosocjalistycznych praw

krew i rasa tworzą porządek, który na zawsze zapewni nie tylko ochronę Rzeszy, ale także utoruje drogę naprzód we wszystkich ważnych kwestiach ludzkości

Życie. Staje się strażnikiem europejskiej wspólnoty losu. Ale szczególnie naród germański jest związany tym zakonem SS poprzez wspólną krew. Czy dzieci naszych dzieci kiedyś z dumą powiedzą o nas:

„Położyłeś podwaliny pod Rzeszę naszej rasy!”

Machine Translated by Google

Kiedy dziś podróżuję po Niemczech i wszędzie
widzę dzieci, naszą małą blondwłosą młodzież, wtedy rozpoznaję
cel naszego ruchu: dotarcie z
teraźniejszości do przodu, w niemiecką przyszłość.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Przepływ dziedziczności

Johann Sebastian Back, wielki kompozytor z Lipska,
grał na organach z wielką maestrią
Kościół Garnizonowy w Poczdamie dla Fryderyka Wielkiego i
zaproszonym gościom. Bach wylał swoją duszę jak
niezgłębione morze.

„Czym jest wieczna, boska muzyka, mistrzu! Jak to zrobiłeś?”
zdobyć łaskę?”

„Mój prapradziadek był mistrzem piekarskim i muzykiem, mój
pradziadek był tkaczem gobelinów i muzykiem, mój dziadek był miejskim
dudziarzem w
Weimar, mój ojciec był muzykiem dworu i miasta Eisenach, a mój wujek
organistą miejskim w tym samym mieście. Przez prawie 300 lat muzycy
o tym nazwisku...
Bachowie mieszkali w Turyngii i Saksonii. Dlatego ta cecha
„zawsze przekazywano dalej.”

Machine Translated by Google

Aud i Dalila

Było to w czasie, gdy Norwegowie zasiedlali Islandię
i przeżyli swoją heroiczną erę. To było mniej więcej o jednej
Tysiąc lat temu. W północno-zachodniej części wyspy żył człowiek o
imieniu Gisli, który był człowiekiem godnym podziwu. Lecz pogardzali
nim potężni
ludzie, którzy mu zazdrościli, więc wędrował
Bez spokoju. Jego żona, Aud, towarzyszyła mu w jego wielkiej
potrzebie i opiekowała się nim z nieskończoną lojalnością. Wrogowie
Gisliego chcieli go jednak złapać, więc próbowali
poprzez podstęp.

Ich przywódca udał się do Audu i powiedział: „Chcę zrobić
Dogadać się z tobą. Aud, powiedz mi, gdzie jest Gisli, a dam ci 300
srebrnych marek. Dodatkowo zorganizuję
„Małżeństwo dla was lepsze od obecnego”.

Odpowiedziała w ten sposób: „Najbardziej nieprawdopodobna rzecz, to
Wydaje mi się, że zaaranżujesz mi małżeństwo równie dobre, jak
moje obecne. Ale to prawda: złoto to wdowa.
Najlepszy komfort, jak to mówią. Zobaczę, czy twoje pieniądze są tak
„W dużych ilościach i tak dobre, jak mówisz.”

Więc wrzucił jej pieniądze na kolana. Bawiła się nimi.
ona wzięła go do ręki, ale on go policzył i jej pokazał.
Gudrid, jej przybrana córka, zaczęła płakać.

Machine Translated by Google

Gudrid wyszła na zewnątrz, pobiegła do Gisliego i rzekła do niego:
„Moja przybrana matka straciła już rozum i chce
zdradzę cię!” Gisli powiedział: „Pocieszaj się, dopóki
śmierć grozi mi tylko od Aud, nie muszę się bać o swoje
życie."

Potem dziewczyna poszła do domu i nie powiedziała, gdzie jest.
było.

Eyjolf przeliczył pieniądze. Aud powiedział: „Twoje
pieniądze nie są w żaden sposób mniej lub gorsze niż powiedziałeś;
Czy teraz pozwolisz mi zrobić z nim, co zechcę?
Eyjolf z radością to przyjęła i powiedziała, że może sobie na to pozwolić
jak sobie tego życzyła.

Aud wziął pieniądze i włożył je do dużej torby. Potem
wstała i uderzyła Eyjolfa torbą w nos
ze srebra tak twardego, że natychmiast został pokryty krwią.
Dodała: „Uważaj to za swoją łatwowierność! I każdy
Nieszczęście też! Czy wierzyłeś, że sprzedam swój
Mąż takiego łajdaka jak ty? Weź to i obelżyj.
i wstydź się! Przez całe życie powinieneś
pamiętaj, łobuzie, że uderzyła cię kobieta - i
„Że nawet nie udało ci się osiągnąć tego, co chciałeś!”

...A mężczyźni musieli się wycofać ze wstydem... (Thule,
tom VIII)

Machine Translated by Google

A był pewien człowiek w Izraelu, Samson, który miał
Niesamowita siła. Filistyni go nienawidzili i próbowali
go zabić. Ponieważ im się to nie udało,
Próbowali podstępem. Poszli do jego kochanki,
imieniem Dalila i powiedział do niej: „Namów go, żeby zdradził”
wam sekret jego wielkiej siły. Wtedy damy wam
„Tysiąc i sto srebrników, każdy z nas!”

Dalila poszła do swego męża i próbowała otworzyć
sekret jego siły, bo pieniądze bardzo ją przyciągały
dużo. Trzy razy jej unikał, ale w końcu się ujawnił
wszystko dla niej, bo bardzo ją kochał. On
powiedział: „Nigdy nie ścięto mi włosów na głowie. Gdyby tak było,
„Gdybym został przecięty, stałbym się tak słaby jak każdy inny człowiek”.

Kiedy poznała sekret, zdradziła go mu
wrogowie. Przybyli nocą, gdy on ufnie spał.
Obcięli mu włosy, złapali go i wykłuli mu oczy,
i zaprowadził go do więzienia.

Aud i Delilah - dwa światy!

Machine Translated by Google

Rieke Gehrmann

Na podstawie wiersza Ruth Geede

Kiedy Rieke Gehrmann wyszła za mąż, miała tylko koszulę
pewnego wieczoru jesiennego ona i jej mąż
Stodoła stanęła w płomieniach. Pożar było widać z odległości trzech mil,
ale gdy zwierzęta gospodarskie ryczały, słychać było zawsze
optymistyczny głos Rieke Gehrmann, która...
rodzina: „Na co narzekasz? Nasz dom jest
Nadal stoi, prawda?

Gdy rok później cały region nawiedziła choroba bydła i wielka klęska
żywiołowa, Rieke Gehrmann urodziła
jej pierwszy syn. Wiele jej utytułowanych zwierząt straciło życie,
ale nadal potrafiła pocieszyć męża: „To jest
„To rzeczywiście był cios, ale ostatecznie nadal mamy naszego syna”.

Kiedy Rieke Gehrmann była już dwanaście lat zamężna
lat, cały czas atakując swoją pracę na farmie
rok po roku z tym samym niezłomnym duchem,
Stodoła, którą dawno odbudowano, powiedziała do kuzynów z miasta:
„Zrelaksować się? Przejść na emeryturę? Poddać się? Nigdy! Mam siedem
synowie, którzy domagają się podniesienia!”

Wojna nadeszła, gdy Rieke Gehrmann miał czterdzieści lat. Trzech z
jej synowie padli ofiarą na obcych polach bitew, ale ona, zawsze dumna
i odważna, powiedziała do wszystkich: „Moi

Machine Translated by Google

Synowie zginęli najlepszą śmiercią, jaką może zginąć człowiek – walcząc „dla swojego Fuehrera i swojego ludu”.

Kiedy Rieke Gehrmann skończyła pięćdziesiąt lat, jej mąż zmarł, z którym dzieliła tak wiele radości i smutku przez lata. Stał się jednak zbyt stary i chory, by pracować, a jego odejście wydawało jej się równie ważną częścią cyklu kosmicznego, jak wszystkie inne wydarzenia w życiu, i znosiła swoją samotność z odwagą i wiarą w przyszły.

Nieuchronnie nadszedł czas, w którym miasto i przemysł stosowali kuszące podstępy, co sprawiło, że wielu wiejskich chłopaków porzuciło gospodarstwo i zajęło się pługiem jako sposobem na życie. Ale Rieke Gehrmannowi udało się utrzymać i Stworzenie dla jej synów domu, w którym kochano i pielęgnowano prawdziwe wartości. W rezultacie wszyscy jej żyjący synowie zostali rolnikami, tak jak ich ojciec.

Nawet gdy rysy twarzy Rieke Gehrmann zaczęły się zmieniać, zmarszczyć się i zniknąć z powodu ciężkiego, ale bogatego życia pracy na na farmie, nadal wykazywała radość serca, która każda babcia czuje potrzebę posiadania dobrze wychowanego i obiecujące dzieci. A gdy osiągnęły już wiek, pomóc w obowiązkach domowych, Rieke Gehrmann była w stanie znaleźć coraz więcej czasu, aby dzielić się swoją mądrością z dorastające pokolenie w jej domu.

Machine Translated by Google

Pewnego dnia jednak życie Rieke Gehrmann dobiegło końca i umierając, przemówiła do swoich synów: „Złota i srebra, chłopcy, nie odziedziczycie, ponieważ cały mój wysiłek życiowy i cała moja inwestycja zostały włożone w was i w was, Gospodarstwo. Tak mi przykro…” A gdy jej głos zaczął cichnąć, jej najstarszy syn podszedł i, zwilżając jej dłoń łzami, zawołał: „Mamo, całe twoje życie było dla nas i jesteśmy dumni z tego, co osiągnęłaś. Wasza krew – to jest nasze prawdziwe dziedzictwo. Więc my, wasi wierni synowie, będziemy również wypełniać nasz obowiązek i kontynuować wasze dzieło nieśmiertelne dzieło.” Te słowa należały do Rieke Gehrmanna ostatnia radość.

Machine Translated by Google

Bohater bitwy jutlandzkiej

Bitwa dobiegła końca. Fontanny wody załamują się, gęste kłęby dymu unoszą się nad powierzchnią wody.
Ostatnie fale pancernego kolosa o masie 25 000 ton przetoczyć się przez morze, które zostało wzburzone przez muszle.

Widać zniszczenia bitwy: „Luetzow” leży dziobem głęboko w wodzie; „Seydlitz” jest lista, farba pali się na silniku zaburtowym i od komin ogromny, gwałtowne płomienie stale strzelają w górę wysoko jak maszt. Na „Seydlitz” wybuchł pocisk z tylnej wieżyczki wyciągnął dużą płytę pancerza. Ta czerwona uderzył, a następnie rozżarzony metal wpadł do wieżyczki naboje, które zapaliły się i zaczęły płonąć. Ciepło jest Niesamowite. Cały tlen w głębokiej wieżyczce został został skonsumowane i wszyscy tam są martwi.

Płomienie sięgają siódmego pokładu do szóstego. Naboje w magazynach na szóste piętro również stanęło w płomieniach.

Gęste słupy dymu! Wszystko jest rozpalone do białości! zamówienie przychodzi przez tubę głosową i telefon Pokład dowodzenia: zalać magazyny amunicji! Jeśli ogień

Machine Translated by Google

Dotrzyj do magazynów amunicji, a cały statek wystrzeli w powietrze!
Brak odpowiedzi. Wszyscy zginęli! Ogień dociera do...
piąty pokład. Te same płomienie wytwarzają takie ciepło, że
Stalowe ściany zaczynają świecić. Ponownie padają rozkazy:
„Powódź! Powódź!” Wszyscy na statku wiedzą: jeśli ogień dotrze do
magazynów amunicji, „Seydlitz” rozleci się na kawałki. Wszyscy pytają:
Czy magazyny amunicji zostały już zniszczone?
zalane?

„Nie, nie ma odpowiedzi!” Teraz w szeregu stoi 1400 mężczyzn
Zamknięte pomieszczenia, z których każdy czeka na moment, gdy
magazyny amunicji eksplodują i rozerwą je na atomy. Nikt nie odważy
się opuścić swojego stanowiska; to są
sekundy i minuty najstraszniejszego niepokoju! Potem
Przychodzi pompiarz Mueller. Wie, że jest
zawór rezerwowy na rufowym pokładzie pancernym.

Stojąc przed pokładem pancernym, widzi, że
jest bardzo gorąco. Obok niego jest pięciu marynarzy i
kotlarzy, którzy chcą zaryzykować ten sam krok: „Nie możemy przejść,
pokład pancerny jest rozgrzany do czerwoności!” I
Pompujący widzi, że pokład rzeczywiście jest rozgrzany do czerwoności. On
wie, że ich los zostanie rozstrzygnięty w ciągu kilku sekund.

Obok niego stoi kotlarz w drewnianych kapciach:
„Daj mi swoje drewniane kapcie!” Pompowy Mueller naciąga je na buty
i spieszy przez opancerzony
pokład.

Machine Translated by Google

Buty się zapalają. Staje przed powodzią.

zawór. Chce otworzyć ostatni zawór, który zaleje magazyny amunicji – ostateczne ratunek dla statku – jednym chwytem! 1400 ludzi czeka na ten chwyt, który...

Decydują o życiu i śmierci. Pompujący Mueller wpatruje się w zawór powodziowy i widzi: jest gorący!

I mówi do siebie: Nadal stoisz na

„Seydlitz", pod tobą żyje jeszcze 1400 towarzyszy, ty

musisz ich uratować, musisz zaryzykować chwycenie rozpalonego do czerwoności

Zawór! Pompowy Mueller – najpierw krzyknął, potem mocno chwycił i przekręcił – potem znowu złapał i przekręcił jeszcze bardziej, aż jego gołe palce dosłownie...

gotowany.

Pompujący Mueller uratował „Seydlitz" i

1400 towarzyszy niemieckich!

Machine Translated by Google

Pod przywództwem Adolfa Hitlera

przez Fritsa Clausena

Gdy po pierwszej wielkiej wojnie zabrzmiały dzwony pokoju, potężny pęd do życia, który był tak bardzo powstrzymywany wiele lat wojny, na nowo obudziło się w ludziach.

Teraz wszystko, co zostało pominięte z powodu wojna miała być zadośćuczyniona, teraz wszystko To, co zniszczył, miało zostać odbudowane. Szczęśliwa przyszłość miała pozwolić zapomnieć o jego okropnościach, a radosne potwierdzenie życia osuszyć łzy cierpienia. Wydawało się jednak, że – wraz z wielu odważnych i zdolnych mężczyzn, których wojna pochłonęła i wraz z wieloma silnymi kobietami, które złamał, zginęła także wszelka siła, która miała kształtować tę przyszłość.

Młodzieniec, który marzył o tym, aby móc się pokazać Ich siła, zamiast tego, musiała teraz doświadczyć nędzy bezrobocia. Mężczyźni, którzy starali się o ekspansję w kraju, i miejsce pracy musiały uznać, że zatrudnienie i pensja była już obciążona hipoteką i że sami musieli spłacić ten kredyt hipoteczny. Starzy i schorowani, którzy liczyli na wsparcie i pomoc młodzieży i silnych mężczyzn, musiało żebrać, aby zaznać głodu z powodu niedostatku i potrzeb.

Machine Translated by Google

Rozlew krwi w wojnie był kontynuowany krwawo
bunty i walki, w których przeciwstawiali się rodacy
rodaka. Nowa nienawiść i nowa wrogość rosły wśród
ludzie. Siły negujące i niszczące, które
stali się panami podczas wojny, nie
tracą nad nimi kontrolę nawet po jej zakończeniu.

Marzenie o szczęściu zamieniło się w niespokojne polowanie
dla zysku. Tęsknota za wspaniałą przyszłością musiała
sposób na wymagania dnia. Nieczuła, pozbawiająca życia
władza pieniądza dławiła
ludzi i stworzone z afirmacji życia i zmęczenia życiem, tak że
stale rosnąca liczba ludzi dobrowolnie
zakończyło ich życie. Nieczuła władza pieniądza zrodziła
podobnie nieczułe i negujące życie pokolenie, które -
zamiast skupić wzrok na głębokim morzu wieczności
i nieskończoność - utrwaliło je w tym, co ziemskie, skończone i
przyziemne, i w ten sposób zerwało most, który łączył je
poprzez wieczny łańcuch pokoleń z wiecznością.

Z ślepą lekkomyślnością i nieodpowiedzialną obojętnością
narody Europy zbliżały się do swego upadku i
zagłady. To nie działo się tylko w tych krajach
który brał udział w krwawym konflikcie, nie tylko
miało miejsce wśród ludzi, którzy zostali pokonani, a nie
również wśród tych, którzy nie brali udziału w
w ogóle walczyć.

Machine Translated by Google

Odpowiedzialni szefowie państw i czołowi politycy nie chciał widzieć i zerwać z rozwojem w które wszędzie negują i niszczą siły posiadali dominujący wpływ. Stawili czoła wszystkim wysiłki anty-życiowe i wywrotowe bez uczuć i działań.

Władcy starali się jedynie stworzyć wrażenie, że są własnej niezbędności poprzez uczestnictwo w wielu kongresy i konferencje międzynarodowe, które zaznaczyły okres powojenny lub odwiedzając wiele bezużytecznych negocjacje parlamentarne. I podczas gdy te negocjacje parlamentarne wciąż trwały, zaprzeczające siły stały się nieograniczonymi panami jeden z największych i najbogatszych krajów na świecie. Ponad górami trupów i niewypowiedzianą nędzą, urzeczywistniła słowa Fryderyka Engelsa, że „Powszechne zniszczenie jest pierwszym warunkiem koniecznym dla istnienia świata” rewolucja".

Z imperium, którego podstawowa forma była kiedyś stworzone przez nordyckiego ducha wikingów, wciąż na nowo zadeklarowali jako swój cel ich pragnienie wygaszenia i zniszczyć wszystko, co ten duch i inne siły kształtujące świata, który stworzyli. Stąd kierowali wzrost partii komunistycznych wszystkich krajów, które same poinformowały o tym świat w czasie swojego istnienia zjazdu w roku 1928, były tylko sekcjami wielkiej, obejmującej cały świat partii komunistycznej.

Machine Translated by Google

Tutaj zorganizowano Armię Czerwoną, której zadaniem było gwałtowne zniszczenie odrębności narodu i wszystkiego, co ta odrębność wytworzyła w postaci wartości w różnych krajach.

A jeden nawet przyjął swoich posłańców w tych krajach i umożliwił głowom państw wstrząsnąć
ręce tych posłańców, które były jeszcze czerwone od
krew najbliższych krewnych tych głów państw.

Ale tak jak czołowy człowiek Europy, zaślepiony i nieodpowiedzialny, stawił czoła temu rozwojowi, tak samo we wszystkich krajach zbuntowały się siły. Wiele nazwisk tych, którzy próbowali zmienić ten rozwój, zostało zapomnianych, a wielu nigdy nie zostało

wiedzieć; za ich próby walki ze zniszczeniem
utknęli zbyt wcześnie lub obrali złą ścieżkę.

Tak więc zwycięskiemu niemieckiemu korpusowi wolnemu odmówiono ostatecznego zwycięstwa, gdyż ówczesny demokratyczno-marksistowski rząd Rzeszy – ulegając presji światowej demokracji – zmusił go do zaniechania walki.

We Włoszech powstał potężny opór, gdzie kapral
Benito Mussolini, który został ciężko ranny w
II wojna światowa, zbudowała ruch faszystowski do walki
przed upadkiem.

W czasach, gdy komunistyczna Czerwona Republika miała już ogłoszono w południowych Niemczech i na Węgrzech, a władza sowiecka wydawała się być w pełni zabezpieczona

Machine Translated by Google

W Rosji zebrał swoje faszystowskie formacje bojowe i poprowadził ich do Rzymu, gdzie został mianowany ministrem-prezydentem Włoch przez króla. Podczas odbudowy silnej i energicznej władzy państwowej Mussolini zdołał zgromadzić swój lud z wielu stronnictw i rozłamów, które
rozdarł go na strzępy. Jego celem było ponowne rozbudzenie silnych siły państwowotwórcze wielkiego starożytnego Rzymu. Widział współpraca światowego kapitału z marksizmem i jej skutki w wielkich tajnych lożach masonerii.

W Niemczech Adolf Hitler walczył z tymi samymi wrogami i ich wspólnym żydowskim pochodzeniem.
z założenia, że treść życia ludzi musi być
zregenerowany.

Dał Niemcom zadanie zastanowienia się nad swoim pierwotna siła.

Obudził tę siłę w społeczeństwie, którego głównym siły zostały już głęboko pogrzebane przez siły wywrotowe... w narodzie, w którym każdy już przeciwstawił się każdemu... w państwie, którego fundamenty zostały już zachwiane przez zbliżającą się wojnę komunistyczną
rewolucja. Ludowa siła, którą na nowo rozbudził był tak silny, że nie tylko pokonał wywrotowców siły w jego własnym ludzie, raczej mógłby też zniszczyć ich wszędzie tam, gdzie zagrażali Niemcom i Europie ze strony innych krajów.

Machine Translated by Google

Gdy generał Franco wezwał te siły do przebudzenia,
W 1936 roku, aby powstrzymać komunistyczną zagładę i mordy na krwi, które nękały kraj, to właśnie Legion Kondor Adolfa Hitlera, wraz z hiszpańskimi i włoskimi sojusznikami, mógł zapewnić zwycięstwo. Adolf Hitler nie tylko uświadomił swoim poddanym,

uświadomić sobie konieczność znalezienia rozwiązania
Wiele wymagań czasu; doprowadził go do uznania wiecznych wymagań życia. Ponownie obudził w swoim ludzie marzenie i tęsknotę za dążeniem przez czas i przestrzeń; obudził wolę nadania formy temu światopoglądowi w czasie i przestrzeni. Wiedział, jak blisko jest człowiek.

związany ze swoim klanem i jak pewność leży dokładnie
tutaj, aby móc zbudować most do przyszłości. Wiedział
że to uznanie wielkiego cudu krwi-
relacja i dziedziczność prowadzą do wglądu w to boskie prawo, które określa życie i jest najwyższym wyrazem
każdej społeczności ludzkiej.

Dzięki temu rozpoznaniu powołanie Adolfa Hitlera wykroczyło daleko poza misję wyłącznie niemiecką; jest on o wiele
więcej niż tylko obrońca ziem europejskich w
ogólnego sensu. Jest wielkim odkrywcą i architektem
ludność europejska, a w szczególności ci, których łączy bliska więź krwi z jego własnym ludem,
tak często mocno zestresowany.

Machine Translated by Google

Jego misja jest zatem ważna również dla Danii.
rozwój w Danii nie różni się w najmniejszym stopniu od
ten w innych krajach europejskich, a jeśli Dania
należy do krajów, które w czasie I wojny światowej
Wojna przynosiła pieniądze, podobnie jak okres powojenny,
nadane mu przez bezrobocie, kryzysy gospodarcze,
ich bankructwa i przymusowe licytacje, potrzeby społeczne,
rosnąca przestępczość i liczba samobójstw oraz spadający wskaźnik urodzeń.

W tym kraju też ktoś próbował to zablokować
rozwój. Ktoś próbował zmienić prawo w tym jednym
zakładano nowe partie polityczne, których cele i ścieżki zostały jednak
zapomniane; próbowano zerwać ze starą
imprezy; ale ludzie, którzy się tego podjęli, umierali w biedzie
i zapomniane.

Jeden tworzył ruchy i przygotowywał masowe
transformacji państwa, nie mogąc jednak
wyeliminować siły zaprzeczające i niszczące, i bez
będąc w stanie zapobiec temu, aby doszło do takiego samego zniszczenia
Dania, która była planowana dla Europejczyków,
gdyby Adolf Hitler nie rozbił tych sił.

Gdyby jednak Dania ponownie doświadczyła kryzysu narodowego,
przebudzenie, to nie należy go przypisywać wyłącznie
obrona zewnętrzna – którą stworzył dla nas Adolf Hitler,
również przeciwko siłom zniszczenia - raczej temu wielkiemu
misją jest pokazanie również naszym ludziom drogi do kolekcji
swoich pierwotnych wartości.

Machine Translated by Google

On jest również dla naszych czasów jedyną możliwą siłą, która może uformować postać Odyna w Danii z martwego ciała Ymira, tak aby duch i wola mogły znaleźć wspólny wyraz w dostępnej postaci. Nie tylko pokazał nam, Duńczykom, drogę powrotu do podrzędnego spojrzenia na życie ery bohaterskiej, ale wręcz poprowadził naszą młodość ku
nowa walka ze światowym wrogiem w tej wojnie
Teatr, w którym potężne siły niebios obdarowały nas niegdyś naszym symbolem narodowym, Dannebrogiem. Obudził w nas również wiarę, że znów powstaną piękne dzieła sztuki i architektury, podobne do tych, które wciąż świadczą o dążeniach naszego ludu w kosmosie.
i do jego snu przez czas - w przeciwieństwie do życia-
zaprzeczające i martwe potwory wyprodukowane w naszej pustce czas.

Tylko dzięki temu wielkiemu wysiłkowi życiowemu my, Duńczycy, możemy znów osiągnąć proste, radosne i aktywne życie tutaj na ziemi o którym śpiewa Grundtvig, i znów chodzić wyprostowanym krokiem naszych szlachetnych ojców, znów żyć z tą samą wartością w zamku i chacie i znów patrzeć oczami, które były stworzony, by patrzeć w niebo, czujny na wszystko, co piękne i wspaniale tutaj, a mimo to intymnie z
głębokiej tęsknoty i przepełnionej wspaniałością wieczności.

Machine Translated by Google

Wielki norweski poeta Henrik Ibsen napisał do swoich
przyjaciel, pisarz ze Szlezwiku-Holsztynu Strodtmann, o wewnętrznym
powiązaniu Skandynawii z nowo powstałymi
Rzesza Niemiecka:

„Ludzkość skandynawską postrzegam wyłącznie jako
etap pośredni w kierunku zjednoczenia całości, wielkiego
„Plemię germańskie.”

„Gdybym myślał, że jednak będziemy stać w miejscu z
odizolowane społeczeństwo skandynawskie, to nigdy więcej
„Przyłożyłem rękę do pióra i zacząłem promować tę rzecz”.

Machine Translated by Google

Zmiana pory roku, zmiana losu

Płomień płonie płomieniem, aż się wypali,
Ogień otrzymuje życie jako nasiono ognia -
Człowiek także przekazuje iskrę.
Płomień ludu nigdy nie gaśnie.
- Z Eddy

Przez miliony i miliony lat nasza planeta była krążąc wokół Słońca, wokół matki wszelkiego życia na nasza ziemia.

Ale tylko poprzez widzenie, szukanie i zrozumienie ducha człowieka nordyckiego uczyniło szlachetnym, wiecznym porządek układu słonecznego wkracza do świadomości ludzkość.

W czasie przesilenia letniego i zimowego rozpoznali bezlitosne prawo „umrzyj i stań się” i potwierdziło je z buntowniczą akceptacją.

Niedziele były dla nich dniami świątecznymi, ale przesilenie było świętem ich. W noce letniego przesilenia zapalały się ognie na wysokościach jako znak woli życia i twórczości- wola przeciwstawi się siłom nocy i zaprzeczenia.

Dla nich przesilenie zimowe - z ciągłym powrotem światło - było symbolem wieczności trudów życia.

Machine Translated by Google

Uporządkowali więc swoje życie w ramach
pobożnego porządku. W tej wierze nosili znak słońca,
swastykę jako swój święty symbol.

Z tą wiarą i pod tym znakiem, Indogermanie
ludzie weszli w światło historii 5000 lat temu.

Gdziekolwiek udali się w swoich dalekich podróżach, panował chaos
cofnął się przed porządkiem, ziemia rozkwitła i
urodzajność i żniwo błogosławiły ich drodze.

Czy przedostali się w odległe stepy
północnej Rosji jako nosicieli pochodni porządku ludzkiego lub
uformowane państwa w Azji, czy śpiewały najwięcej
piękne pieśni dla światła jako aryjscy Persowie, albo jako
Grecy rozpalili ogień olimpijski, niezależnie od tego, czy świętowali
święto niezwyciężonego człowieka w senacie rzymskim
i stąd stworzyć światowe imperium, gdzie ich
płonęły ogniska, nastąpił zwrot losu z ciemnej nocy w
jasny dzień.

„Człowiek także przekazuje iskrę. Płomień ludu nigdy nie gaśnie.
wychodzi.”

Młodzi ludzie kontynuowali starożytny zwyczaj
ogień przesilenia na ich drodze, pokolenie po pokoleniu,
jako nosiciele świętego porządku i światła kultury.

Lud germański wkracza do historii.

Machine Translated by Google

Cymbrów i Teutonów, Wandalów i Szwabów oraz
wiele innych plemion germańskich rozpoczyna nową, świetlaną erę w
czasie zdobywania nowych ziem.

W walce trwającej ponad tysiąc lat,
Człowiek germański walczy z nieporządkiem i siłami zniszczenia w
Europie.

Jego wrodzona siła chłopska tworzy z bagien i lasów pierwotnych
bogactwo europejskich pól. Od
siła duchowa twórczego człowieka germańskiego wypływa
Przede wszystkim szczyt kultury europejskiej. Ale tylko heroiczna
wielkość germańskiej waleczności broni wspólnoty życia Europy w
decydujących bitwach przeciwko
stale atakujące koczownicze masy ludowe z okolic i
Azja Środkowa.

Wierni tej pamiętnej tradycji, najsilniejsza i najbardziej zjednoczona
siła bojowa nordycko-germańskiej ludzkości ,
Reich prowadzi dziś bezlitosną walkę o byt
Życie Europy.

Pod silnym przywództwem Duce Włochy obejmują
południowa flanka kontynentu w zaciętej walce:
dziś siły ciemności znów stanęły naprzeciw
nosiciele kultury-woli ludzkości.

Dotknięta ślepotą, anglosaska plutokracja
jego taniec wokół złotego cielca zdradza honor jego
własnej germańskiej krwi.

Machine Translated by Google

Zepsute trucizną żydowskiego bolszewizmu masy
miliony Sowietów toczą zaciętą walkę o świat
rewolucja, dla buntu niższych.

Z surowością praw natury, mocą
światło jest wezwane do decyzji przeciwko lękom wieczności
noc.

Dzień czy noc -

Życie albo śmierć -

Płonącymi płomieniami nasi przodkowie potwierdzili moc
światła i życia.

I płomień też, jeśli płomienie nas, ich
potomkowie.

Machine Translated by Google

Letnie przesilenie 1941!

Nigdy wcześniej w historii nie było tak potężnej armii
siły zebrały się w czasie przesilenia, aby stoczyć brzemienną w skutki bitwę
jasna noc z 21 na 22 czerwca 1941 roku.

Święta powaga ogarnęła wszystkich, którzy rozpoznali, co to jest
dotyczyło: istnienia lub nieistnienia krwi aryjskiej i
stąd też sama europejska kultura. Od Morza Arktycznego do
Morze Czarne, kolumny niemieckie i ich sojusznicze
armie rozbiły się o masy wroga. Straszne
obraz śmiertelnego niebezpieczeństwa, jakie groziło ludziom
Europy stało się widoczne:

Ogromne masy wroga w niezliczonych armiach sowieckich,
z gigantycznym arsenałem broni, byliśmy gotowi na
wtargnąć do serca Europy, gdy ciosy
Niemieckie siły zbrojne zaatakowały ich.

Po pierwszych zwycięskich bitwach pod Białymstokiem i Mińskiem,
pod Sallą, Smoleńskiem i na Ukrainie toczyły się walki,
szokująca wiedza była jasna, że świat nigdy nie
nigdy wcześniej czegoś takiego nie widziałem.

To, co zostało zgromadzone przeciwko Rzeszy i Europie
była to ogromna banda krwiożerczych i gorszych ludzi - ale
uparte - stworzenia.

Machine Translated by Google

Gdyby Hunowie i jeźdźcy Czyngis-chana byli
plaga ludzkości, która wówczas przetoczyła się przez Europę
w tę walkę wpatrywała się bohaterska młodzież Europy
podstępne spojrzenie systematycznie brutalizowanego i
zwierzęca potworność.

Rosjo, ty dobra i piękna kraino, w takich rękach!

Cztery razy w historii podejmowano próbę
zintegrować ten duży kraj ze strefą europejską
kultura.

Pierwszymi nosicielami kultury byli Indogermanie
ludzi. Ich twórcza praca jest potwierdzona nawet dzisiaj
ich nordyckie budowle (kopce kamienne) i przetrwały
w kurhanach jako wieczny pomnik.

Ale ich siła nie była wystarczająca, aby uspokoić
dzikie masy ludowe w ogromnej przestrzeni.

Tysiące lat później, w II wieku p.n.e.,
nowi nowi posłańcy europejskiej moralności i kultury
przedostała się na teren pomiędzy Dieprem i Dniestrem.

Byli to ludzie germańscy z rodziny ludowej
Goci.

Ponownie germańscy właściciele ziemscy i wojownicy
podbił niekulturę szerokiego kraju. W wysiłku
przez wiele stuleci rozszerzali wielkie imperium
Goci od Morza Bałtyckiego do brzegów Morza Czarnego i

Machine Translated by Google

Morza Kaspijskie, z ich szeroko rozproszonymi, niezależnymi centra osadnicze.

Ziemia wydawała się być zdobyta dla Europejczyków wspólnota życia.

W tym okresie jednak mieszanie się ras w kulturze rzymskiej światowe imperium przybrało już groźne formy.

I znowu, lud germański nie był liczebnie wystarczająco silny - i niewystarczająco świadomy możliwości ich połączonych sił - do jednocześnie ruszyć na Rzym i osłonić go wschodniej flance przeciwko ludowym masom Azji.

Tak więc to gotyckie imperium padło ofiarą ataku Hunowie w IV wieku.

Noc i głęboka cisza znów zapadły nad tym rozległym krajem.

Minęły wieki.

Potem jednak nordycki duch ognia poprowadził nowe plemiona do znaczącego stworzenia.

Jeszcze przed końcem czasów wielkiego, germańskiego zdobycie nowych ziem, około 860 r., Wikingowie z północ wniknęła w nieodkupioną ziemię i stworzyła Państwo Wikingów.

Nowogród i Kijów stały się stolicami tego imperium i centra gospodarcze o największym znaczeniu. pola znów wydały owoce, kwitło rolnictwo i handel.

Machine Translated by Google

Bogate ziemie wschodu i bliskiej Azji oraz
Ziemie europejskie uzupełniały się w intensywnej wymianie handlowej na terenie tej naturalnej przestrzeni życiowej.

Jednak w mieście narastała nowa burza zniszczeń
odległa szarość szerokich stepów Azji:

Czyngis-chan rozszerzył swoje potężne imperium mongolskie z Oceanu Spokojnego do Śląska. W 1224 roku Kijów był
podbity. A gdy jego wojska maszerowały w kierunku
południe i zachód, światło tego obiecującego dzieła
Wikingowie wyginęli.

Resztki jego krwi zostały wchłonięte przez
Ludność słowiańska. Przez wieki ziemia znów spała
zmierzch braku kultury.

Około 1700 roku rosyjski szlachcic, a później car,
Piotr Wielki podjął próbę rządzenia Rosją na wzór europejski. Jednak przy znacznie większej liczebności
mała siła twórcza Niemców z Bałtyku i
również ze Szwecji, oczywiście na dłuższą metę niemożliwe było zapewnienie temu gigantycznemu krajowi silnego przywództwa państwo.

Próba trwała dwa stulecia. Ale ten stan
pozostała martwą fasadą. Za nią kryła się
bezkształtność dziesiątek grup etnicznych, które w okresie ludowym zostały wymieszane w kolorową mieszankę
Wędrówki z Azji do Europy.

Machine Translated by Google

Ta mieszanka ludowa, dotknięta dzikością
rasy stepowe, przez całą swoją historię były rozdarte pomiędzy
kultura i bezkulturowość, między dyscypliną a
brak dyscypliny oraz między pokorną pobożnością a bezbożnością.
To była odpowiednia broń do morderstwa wiecznego
Żydzi kontra aryjsko-nordycka ludzkość Europy.

W wyniku krwawej ofiary władzy rosyjskiej
warstwy w II wojnie światowej, ścieżka do podludzkości i
Żydzi byli otwarci, więc bolszewizm mógł triumfować
1917 roku.

Pozostała nordycka krew została wymordowana, a
początki kultury europejskiej zostały wyeliminowane.

Wiele milionów ludzi padło ofiarą tego żydowskiego-
bolszewicki[1] zatrucie.

To, co wydarzyło się wówczas w Rosji, można jedynie zilustrować
na przykładzie zwierzęcia:

Pojawiły się nasze domowe zwierzęta – mniej więcej w liczbie
pokolenia temu - od dzikich zwierząt za pomocą
środki hodowlane.

Jeśli pozwolimy im znów stać się dzikimi przez kilka
pokolenia lub odda je w złe ręce, będą w ich rękach
dzikość staje się jeszcze bardziej rozdarta i dziwna niż oni
były w swojej naturalnej dzikości.

[1] krótkie, nieczytelne słowo znajduje się między „bolszewikiem” a „upojeniem” w tekście Karla Hammera.

Machine Translated by Google

Zgodnie z tą zasadą, pod żydowskim przywództwem, lud rosyjski został celowo wciągnięty w
dzikość stad.

To właśnie przewidział diabelski demon żydostwa,
potężna grupa milionów dziko żyjących Azjatów powinna rozerwać
oprócz mieszkańców Europy.

Tylko w świecie bez duszy, pozbawionym nordycko-germańskiej
ludzie, czy Judea wierzyła, że możliwe jest osiągnięcie tej mrocznej
mistrzostwo świata.

Mamy przykłady z najnowszego okresu
zgwałcono państwa graniczne Litwy, Łotwy i Estonii.

Począwszy od czerwca 1940 r. Sowieci nie tylko wymordowali
całą aryjską warstwę rządzącą, mordując dziesiątki
tysiące w tym procesie, ale na Litwie i w Białym
Rosja też zaczynała się bezpośrednio na granicy z Niemcami
Rzeszy, aby osiedlić Kirgizów, Kałmuków, Tatarów i członków
innych plemion koczowniczych.

Europa miała stać się nomadyczna, a jej
bogaty krajobraz kulturowy, po ataku i grabieży, zamieniłby się w
pustkowie pozbawione ludzi.

Bardziej niż kiedykolwiek wcześniej, Europa stanęła w obronie
przed starym zadaniem walki z siłami
zniszczenie.

Tak jak ludzie Europy w czasie wielkiej historii
decyzje z przeszłości zostały utrzymane pod przewodnictwem

Machine Translated by Google

Mężczyźni germańscy, zdeterminowani, by bronić się przed
wspólny wróg, więc maszeruj także w tych dniach, najlepsi
część młodzieży Europy po stronie Rzeszy w kierunku
zwycięstwo i zmiana losu.

Nigdy wcześniej w historii naród germański nie
posiadał tak wspaniałego przywódcę, jakiego mamy dzisiaj
szczęście posiadania.

Celem tej walki jest jednak ostateczny
przezwyciężenie odwiecznego niebezpieczeństwa ze wschodu.

Co Indogermanie, Goci i Wikingowie
nie udało się tego osiągnąć w dłuższej perspektywie, to teraz trzeba to zrobić
doprowadzony do rozstrzygnięcia i zabezpieczony na zawsze.

Ponad tysiąc lat temu Wikingowie stworzyli
ich uporządkowane imperium w okolicach Nowogrodu i
Kijów bohatersko i samotnie.

W tym samym rejonie toczą się walki i dziś – z tą samą odwagą
i w ramach niemieckich sił zbrojnych -
Germański oddział noszący nazwę Wikingowie
duma, za europejski obrót losu.

Machine Translated by Google

Arcybiskup Canterbury, prymas
Kościół Anglii powiedział w grudniu 1936 r.:

„Ostrzegam przed niebezpieczeństwem bezbożności. To tylko zbyt dobrze wiadomo, że w Związku Radzieckim duża liczba ludzi społeczność jest pożerana przez agresywną bezbożności i antychrześcijańskich nauk walka klasowa. Trzeba być czujnym, aby jej zapobiec aby duch ten nie przeniknął także do ludu angielskiego”.

Pod koniec lipca 1941 roku:

„Opłakując ofiarę, jestem głęboko poruszony wspaniałą odwagą i siłą narodu rosyjskiego, który wysoko unosi sztandar cywilizacji w walce z faszyzmem. Jestem przekonany o waszym ostatecznym zwycięstwie”.

Machine Translated by Google

AUD

Germańska kochanka

z Gislasagi

Teraz Aud Vesteinstochter została żoną Buehla
i wraz z Asgerdem objął farmę. Sześćdziesiąt głów
W oborze stało kilka sztuk bydła. Nie minęło dużo czasu, zanim ludzie
zauważyli, że spośród wszystkich Islandek to ona była z pewnością
pierwsza, jeśli chodzi o opiekę i umiejętności. Od
po jej zachowaniu można było rozpoznać jej inteligencję i
pracowitość i doświadczenie w wielu sprawach.

Ale pokazano też, że nigdy nie stała się arogancka.
Ze wszystkich kobiet była sprawiedliwa i przyjazna wobec
swoich podwładnych, a także była hojna.

Gisli Thorbjoernson często nieświadomie się uśmiechał, gdy
zobaczył Audę przy pracy, zrobiło mu się ciepło i wesoło
z myślą, że została jego żoną. Jego małżeństwo
z nią było spokojne, ciepłe wspólne życie, wzajemna troska
i tworzenie czegoś na rzecz wzmocnienia klanu.

Na zewnątrz nie było widać zbyt wiele tej głębokiej więzi:
ponieważ zarówno Gisli, jak i Aud byli oszczędni i powściągliwi w
wyrażaniu uczuć, tak jak nauczyli się od swoich
przodków zgodnie z autentyczną germańską manierą.

„Położenie rąk na kolanach oznacza położenie ich w niewłaściwym
miejscu!” – mawiała często Aud, śmiejąc się ze swoich młodych
pokojówek. A młode pokojówki rumieniły się, gdy Aud...

Machine Translated by Google

przyłapałem ich na śnieniu, a potem pracowali z
Podwójny entuzjazm. Na początku to albo tamto, prawdopodobnie
narzekał, ale narzekanie wkrótce ustało.

Jak można nie pracować, skoro sama żona
dawać dobry przykład.

Aud wstał długo przed świtem, aby przygotować twaróg i
piec chleb.

W Bühl było wielu współlokatorów; wszyscy chcieli
stać się pełnym.

A jak dobrze Aud Vesteinstochter wiedział, jak
przygotuj jedzenie!

Mała kucharka Hrefna chętnie jej pomagała.

Po zakończeniu wczesnej pracy nadeszły inne obowiązki.

Kiedy mężczyźni pojawili się w sali, było już tam
parująca owsianka na stole i zapach
świeżo upieczony chleb wypełniony szerokim pomieszczeniem.

Aud namawiał ich do pomocy. Żarty krążyły w powietrzu.

Tak, panował dobry duch wzajemnej radości.
Buehl!

Do codziennej pracy podchodził z radością, a każdy z radością
rozpoczęte zadanie przebiega pomyślnie.

Praca na zewnątrz została podzielona pomiędzy robotników rolnych,
ale w domu Aud i Asgerd czuwali nad zadaniami
pokojówek, szorowania i czyszczenia, pieczenia chleba
oraz przygotowywanie miodów pitnych i potraw.

Machine Translated by Google

Latem zbierano jagody i sadzono rośliny ogrodowe
dbać - zimą kobiety przędły i tkały.

Spod Audu wyłoniły się piękne, kolorowe ubrania
zręczne ręce. Zdumieni, inni zobaczyli, jak wyciąga
złota nić po złotej nici przez czerwony jedwab
strój festiwalowy. Czasami kierowała swoje słowa do
pokojówki i niech opowiedzą jej o swojej ojczyźnie,
o rodzicach i rodzeństwie.

Dobrze dogadywały się służące i ich pani.
Często Hrefna, Thorgard i Vigdis opowiadali o tym, jak to zrobić
inaczej to był Bruehl od Aud Vesteinstochter
zarządzała i administrowała tam jako żona.

Machine Translated by Google

„Siły oczekuję od tego człowieka; on utrzymuje

godności prawa. Ale tylko z łaski kobieta rządzi.

- Fryderyk Schiller

Machine Translated by Google

Dziecko i małżeństwo

przez Friedricha Nietzschego

Jesteś młody i pragniesz dziecka i małżeństwa.

Ale powiadam ci: Czy jesteś człowiekiem, który pragnie dziecko?

Czy jesteś zwycięzcą i zwycięzcą samego siebie?

Pan zmysłów, władca twoich cnót?

Więc pytam.

Czy zwierzę i pożądanie przemawiają z pragnienia?

A może samotność? A może niezadowolenie z siebie?

Chcę, aby twoje zwycięstwo i twoja wolność były pragnieniem dziecka.

Powinieneś zbudować żywy pomnik swojego zwycięstwa i twoje wyzwolenie.

Powinieneś budować ponad siebie. Ale najpierw, dla mnie, ty musisz być zbudowany, harmonijny ciałem i duszą.

Powinieneś się rozmnażać nie tylko w przód, ale i w górę!

Niech ogród małżeństwa pomoże ci w tym.

Machine Translated by Google

[TYTUŁ DODANY PRZEZ REDAKTORA]

Myśl niemiecka

przez Kurta Eggersa

Myśl niemiecka nie buduje nierealistycznych teorii i nadzieja na cuda, raczej ceni człowieka według jego znaczenie dla społeczności.

Mierzy życie jednostki w stosunku do życia całość ludu.

Mierzy teraźniejszość miarą przyszłości obecny.

Czy zatem wartość jednostki staje się mała? przed wielkością wspólnoty.

Tak więc wartość osobowości staje się wielka w biorąc pod uwagę jego przykładny wpływ na społeczność.

Machine Translated by Google

Prośba ojca

Biuro SS otrzymało następujący list od
ojciec ciężko rannego holenderskiego esesmana:

„Middelburg, 24 września 1941”

„Niniejszym potwierdzam odbiór i dziękuję za Państwa
list 15 ten tego miesiąca. Mogę poinformować, że
otrzymałem list od mojego syna, w którym poinformował mnie, że jego
lewe oko zostało tak uszkodzone, że nie może
nie będę już tego znosić.”

„Jest jednak pogodny i wesoły. Wciąż czytam w jego listach, że cena,
jaką zapłacił za swoje
Führer, nie jest zbyt wysoki. Ale dostrzegam w jego listach jeden
strach i jedną prośbę: strach przed uznaniem go za niezdolnego do służby.
obowiązek. Jego pragnieniem jest dalsza walka o Europę
regeneracja."

„Mój syn Hans ma tylko jedno życzenie: nie zostać zwolnionym,
ale aby nadal gdzieś wypełniać swój obowiązek jako żołnierz”.

„Naszym życzeniem byłoby, aby Hans był tu na urlopie,
krótki czas. Sposób, w jaki jest wyrzeźbiony nasz Hans, najgorsza rzecz
co mogłoby mu się przydarzyć, oznaczałoby wypisanie go ze szpitala
niezdolny do służby. Dlatego proszę o zrobienie wszystkiego,
aby temu zapobiec.”

Machine Translated by Google

Z rozkazu dziennego korpusu

przez Dowódcę Generalnego

Po jednej z zaciętych bitew na froncie północno-wschodnim z Jelni, grupa Foerster motocykla 1./SS batalion, którego zadaniem była ochrona kompanii lewe skrzydło - stwierdzono następująco:

Dowódca grupy, SS-Unterscharfuehrer Foerster, wraz z jego ręka na pierścieniu detonacyjnym ostatniego granatu ręcznego, strzał w głowę.

Pierwszy strzelec, SS-Rottenführer Kialber, z karabin maszynowy wciąż przy ramieniu i nabój w lufę, strzał w głowę.

Drugi strzelec, SS-Sturmmann Buschner i trzeci strzelec SS-Schuetze Schyma, martwy w swoich okopach.

Samotny posłaniec, SS-Sturmmann Oldeboershuis, klęcząc martwy przy swojej maszynie z ręką na kierownicę, upadając w chwili, gdy był miał przekazać ostatnią wiadomość.

Kierowca SS-Sturmmann Schwenk zginął w swoim okopu.

Z wroga widziałem tylko jednego martwego – leżącego w połowie okrążyć pozycję grupy - w zasięgu granatu ręcznego zakres.

Machine Translated by Google

Przykład koncepcji „obrony”! Z szacunkiem stoimy przed takim bohaterstwem!

Zaproponowałem, aby te nazwiska opublikować na strona honorowa armii niemieckiej.

Machine Translated by Google

Neutralność i wysiłek germański

„...i to mówię wyraźnie – chcę wiedzieć i usłyszeć
nic o neutralności... jeśli dotrę do granicy, musisz
ogłoś się jako zimny lub ciepły, bo Bóg walczy przeciwko
Diabeł tutaj. Jeśli chcesz, żebym trzymał się Boga, to przyjdź
dla mnie. Ale jeśli wolisz trzymać się diabła, to
z pewnością musi ze mną walczyć. Tertium non dabitur,
Nie ma trzeciej opcji, to pewne. Co za rzecz
Czy to jest neutralność? Nie rozumiem tego.

- Gustaw II Adolf, król Szwecji, do Jerzego Wilhelma
Brandenburgii w roku 1630.

W tych tygodniach i miesiącach rozstrzyga się los Europy na całą przyszłość. Germańscy wolontariusze o zdrowym instynkcie z germańskich ziem naszego kontynentu
zdecydowali się walczyć po stronie Rzeszy. Poza
że całe narody odważnie zebrały się, aby walczyć o Europę, nawet te, które nie są bezpośrednio spokrewnione z narodem niemieckim, ale są mu bliskie
połączeni z nim sąsiedztwem lub wspólną historią.

Po drugiej stronie istniały i istnieją państwa, których
Początkowo sytuacja nie była jasna. Dzwonili i dzwonili
sami są „neutralni”.

Machine Translated by Google

Z biegiem czasu stało się jasne, że nawet bezbarwne postawy tych innych nie były wcale takie neutralne, jak się początkowo wydawało; ale kiedy stało się poważnie, postanowiono częściowo dla Anglii i Żydów, a zatem przeciwko Europa i jej nowy porządek. Rządząca warstwa plutokratyczna z tych „neutralnych" osób nigdy tak naprawdę nie myślało zachowując neutralność. Już na długo przed wybuchu wojny, zrzekają się swojej suwerenności narodowej ponieważ jako pierwsi udostępnili swoje terytoria duchowy postęp wrogów Rzeszy, czyli poddali oni swoje służby informacyjne, prasę i radio oraz tolerowali na swoich terenach organizacje szpiegowskie aliantów „neutralny" grunt.

Honor, duma i niezależność – co te rzeczy oznaczają? byliby dla nich niemili, gdyby tylko ich pełne dania pozostały nienaruszone! Jak dumni mogą być z drugiej strony ci mężczyźni i kobiety, które wbrew wszelkim prześladowaniom, już wtedy potwierdziły się idee nowego tysiąclecia w tych krajach!

Ale to, co ich ideologiczni przeciwnicy tam nazywali neutralność, była w najlepszym razie samooszukiwaniem się. Zwykle jednak była to próba przebiegłego oszukania Rzeszy i ich własnych ludzi. Żaden z ich oszustów nie wierzył w długoterminowy sukces tej iluzorycznej polityki. Na długo przedtem nabrali odwagi do „trudnej decyzji" – „dla

Machine Translated by Google

„Dla dobra swojego ludu” – aby opuścić kraj, ich samoloty stały zatankowane i gotowe do lotu. Ten żałosny lot był jedynie logicznym zakończeniem ich całej działalności, podobnie jak okupacja ziem, które mieli, przez wojsko niemieckie.
wprowadzeni w błąd. Więc ich porzuceni ludzie w potrzebie musieli zrobić pierwszy krok, aby zrozumieć swoją sytuację. Oznacza to, że musieli zdać sobie sprawę, że z pomocą
plutokraci, zostali po prostu wciągnięci w wojnę
plany Wielkiej Brytanii jako pionki. Musieli dalej
uznać, że Anglia szanowała ich niepodległość i zostawiała im chleb w koszykach tylko tak długo, jak długo byli jeszcze użyteczni jako pionki. To uznanie musi
były gorzkie. Tak gorzkie, jak zawsze, kiedy trzeba
przyznać się do podstawowego błędu, który usiłowano naprawić zbudować całe swoje istnienie.

W zajętych „neutralnych” obszarach nadal utrzymują się szerokie kręgi nie są skłonni nawet częściowo zrozumieć sytuacji.
Dlaczego i po co ten bezowocny stan upartej zrzędliwości? Ponieważ nasi wrogowie byli w stanie – pod jednym względem – naprawdę „zneutralizować” tych ludzi. Mianowicie,
odebrał im wizję ich historycznej, germańskiej
pochodzenia, własnej godności, rzeczywistości politycznej i prawdziwy europejski stosunek władzy. W tym, że oni
w ostatnich latach pomagali im emigranci żydowscy
z Niemiec. W jedności z nimi byli w stanie

Machine Translated by Google

osiągnąć całkowity paraliż myśli politycznej w małych demokracjach pochodzenia germańskiego: każdy bezstronny, niezależny rozwój myśli politycznej
opinia tam została wygaszona do najmniejszego stopnia
Resztki. Samo w sobie zdrowe pragnienie posiadania, zdrowy instynkt gromadzenia i dobrobytu, nie były już przeznaczone wyłącznie do podtrzymywania życia, lecz stały się treścią i celem samego życia.

Więc honor i duma musiały zostać stłamszone. Ktokolwiek w tych krajach, które szczyciły się posiadaniem „wolności i praw człowieka”, przyjęto wolność myślenia i działania inaczej niż nakazywał system,
niż „społeczeństwo” lub masy, został zbojkotowany i zrujnowany gospodarczo. Wtedy duch handlarza się obudził i stłumił wszelkie wspomnienie bohaterskich początków
Ludność germańska i wola jasnego podjęcia decyzji. Jeden żył tylko dniem i schował głowę w piasek.
W związku z tym nikt nawet nie przypuszczał, że pewnego dnia, a nawet w niedalekiej przyszłości, decyzje zostaną podjęte
zażądał , którego nie można było odrzucić ani przekupić pieniądze.

Że ten duch pobłażliwości i braku honoru nie całkowicie zarazić ludzi, co udowodnili odważni mężczyźni i kobiety, którzy już bardzo wcześnie zaoferowali swoje
posiadłości i ich krew za zwycięstwo

Machine Translated by Google

Narodowy socjalizm w ich krajach. Nie mniej ważne były te
kręgi chłopskie, a więc ludzie, którzy nie żyją jak jednodniowe owady,
raczej przyzwyczajeni do patrzenia w poprzek
kilka pokoleń, czy to z roślinami, czy to z
hodowla zwierząt, czy też sami z dziedzicznej zagrody do dziedzicznej
zagrody. Ci narodowi socjaliści nie tylko mówili, że neutralność

nigdy tak naprawdę nie istniały na tych ziemiach i że te ziemie
był związany z Wielką Brytanią. Nie, te Narodowe
Socjaliści posunęli się dalej: przestrzenne więzi ich ziem, głębszy wgląd
w historyczne powiązania i autentyczny europejski związek władzy
doprowadziły ich do
następujące rozpoznanie: Neutralność jest w tym momencie
Moralnie niemożliwe, gdy spokrewniony lud walczy o życie swoje i
swoich braci. Zgodnie z tym uznaniem tysiące ochotników z tych
germańskich
ziemie sąsiadujące z Rzeszą popłynęły wówczas na front.
Ich krew, płynąca dla wspólnej walki, pewnego dnia nierozerwalnie
połączy państwa germańskie

Ponownie.

My, Niemcy i „neutralni”, musimy jednak zastanowić się i
spróbuj sobie wyobrazić następującą sytuację: Jak by to wyglądało
honor i szacunek tych „neutralnych” ludzi, jeśli te
wolontariusze nie pochodzili z ich szeregów?! Te
wolontariusze dzięki swoim wysiłkom i jako pierwsi

Machine Translated by Google

Otworzyli bramy swoich ziem, aby umożliwić wejście do nowego, wielkiego przeznaczenia. Dzięki swojemu wyraźnemu stanowisku w sprawie Rzeszy jako życiodajnego centrum kontynentu, uwolnili swój lud od trwającego od wieków stanu
izolacja i feminizacja. Ci wolontariusze podjęli

Dbają o to, aby historia ich ziem w przyszłości była czymś więcej niż historią materialnej przyjemności życia. Wszyscy „neutralni” ludzie pewnego dnia – jeśli...
uznać tę wojnę za decydujący punkt zwrotny w ich
historia życia również - szczerze przyznają, że bohaterstwo i poczucie poświęcenia ich młodych synów było największym czynem w ich historii od stuleci.

Machine Translated by Google

Do Pierwszego

Z pierwszego przemówienia ówczesnego dowódcy I./SS Nordland dla pierwszych duńskich ochotników batalion 25 czerwca 1940 r.:

Wy duńscy narodowi socjaliści widzicie między sobą a w Niemczech ta sama krew. Krew, rasa jest silniejsza niż język i pochodzenie etniczne.

Język i przynależność etniczna powinny żyć dalej, wolne i nieskrępowani, w nowej Europie pod przewodnictwem Niemców, ale oni nie powinno już nigdy dzielić germańskich ludzi ani nawet ich dzielić ich we wrogów.

To początek nowej, wspaniałej ery.

Zrozumiałeś to.

Chcesz walczyć ze śmiertelnymi wrogami swastyka przeciwko żydostwu całego świata i wiele potęg zostało przez nią wprowadzonych w błąd.

Jesteś pierwszym z przedstawicieli Północy Germanio, która – ku czci twojego ludu – znalazła droga do Niemiec, mistrza w walce.

Masz dumę i zaszczyt służyć i walczyć w jego straży pod najwspanialszym człowiekiem wszech czasów, pod Adolf Hitler!

Machine Translated by Google

Pewnego dnia dzieci i wnuki powiedzą o tobie: „Należeli do tych nielicznych, którzy początkowo rozpoznali, o co toczy się ta światowa walka, i który nie zdradził germańskich braci krwi tchórzliwa neutralność.”

Machine Translated by Google

Germańskie tęsknoty

W każdym prawdziwym, germańskim człowieku stary wiking tęsknota jest nadal żywa; poszukiwanie wielkiego przygoda życia, walka dla samej walki.
To pragnienie przygód popycha germańskiego człowieka do sterować statkiem swojego życia w kierunku niebezpiecznych szczytów istnienie, aby rzucić wyzwanie tak zwanemu losowi pojedynek. W walce z losem serce udowadnia, jak jest silna i dusza wojownika, który odszedł aby udowodnić, jak bardzo jest to krew nordycka.

Własne serce, odnalezienie własnej duszy jest zatem ostateczny cel tego germańskiego pragnienia. To, co my zabierz z powrotem do domu z podróży do wielkiego przygoda to to, co do dziś w naszym języku nazywamy - doświadczenie!

Ten, który nigdy nie wyruszył na wielką wojnę Ziemia zatem nigdy nie wejdzie w posiadanie tego doświadczenie, które czyni człowieka mądrzejszym, dojrzalszym, i silniejszy. Dlatego człowiek nordycki gardzi „mężczyzna za piecem” dlaczego trzyma się spódnicy kobiety i który nigdy nie może „powrócić z daleka”.

Prawdziwego pragnienia przygody nie należy mylić z pragnieniem łupów. Prawdziwy wojownik nie

Machine Translated by Google

zbezcześcić jego serce dla łupu: zwycięzca oczywiście otrzyma majątek pokonanego!

W bohaterskich pieśniach naszej nordyckiej rasy nie ma mężczyzn, którzy są celebrowani jako przykłady odważnego życia, który osiąga szacunek na podstawie posiadanych dóbr, a raczej właśnie ci, którzy bez obaw odważyli się na skok w nieznane, którzy podjęli walkę i którzy byli w stanie
ważyć swoje serce.

Postawa, z jaką dali decydujący miecz
cios - lub jeśli napotkali silniejszego wroga - otrzymali go sami był godny zainteresowania.

Wielkość serca człowieka została udowodniona w buncie, w buntowniczym „Mimo wszystko” wobec środowiska. I ktokolwiek mógł odcisnąć na nim pieczęć swojej woli środowisko, nawet jeśli w chwili śmierci, było „bohaterem”. Ten ideał umożliwił Beethovenowi w czasach, gdy głuchota (najgorsza los muzyka!) spotykał go coraz częściej, żeby tak rzec słowa buntownicze i dumne: Chcę
sięgnąć w paszczę losu!

Człowiek, który stawia opór, który odważy się zbuntować przeciwko stan, który próbuje go zgiąć lub złamać, jest panem,
nie stworzenie, jego losu.

Germańskie pragnienie doświadczenia zrodziło twórczą chęć przygody, z której wywodzą się Wikingowie

Machine Translated by Google

podjęli się wypraw wojennych, nie tyle destrukcyjnych, co wręcz
przeciwnie – kulturotwórczych i państwowotwórczych.

W walce o wiedzę germańscy
badacze i odkrywcy, artyści i uczeni mają
stworzyli swoje wspaniałe dzieła, bez których dziś nie byłoby kultury,
życia społecznego,
cywilizacja.

Człowiek Północy jest zmuszony do czynu, aby
udowodnić swoją istotę, aby rozwinąć swoje mocne strony. W tym
w jakim sensie zdobywa swoją „wieczność”. Bo tak jest napisane w
Edda , „wieczne są tylko słynne czyny
„martwy”! Bez procesu nie ma możliwości, aby czyn, który
dowodzi wartości. Bez niebezpiecznego wysiłku, bez potwierdzenia
o autentyczności wabiącego pragnienia!

Kto staje się przykładem dla swoich towarzyszy przez czyn
potwierdzający, żyje w ich pamięci,
pozostaje niezapomniana, posiada sławę czynu i jest
Stąd „wieczność”. Germańskie pragnienie osiąga punkt
kulminacyjny w żądaniu „wieczności” na tym świecie, która jest
związana z losem rasy. Człowiek nordycki może jedynie walczyć o swoje
rasa, a w tej rasie walcz, kochaj, umieraj i bądź wieczny.
Każda przygoda, każda gotowość do wojny, każde ryzyko tylko
ma sens, jeśli służy rozwojowi siły rasy, a zatem w ostatecznej analizie
dąży do

Machine Translated by Google

cel bycia płodnym. To jest pozytywne
znaczenie twórczego, germańskiego niepokoju.

Istnieje również instynktowny, destrukcyjny niepokój
nomadzi, pragnienie przygody, które nie posiada
kreatywne mocne strony: takich łowców łupów znajdziemy wśród
Orientaliści, głównie wśród Żydów. Gardzimy nimi.
ze względu na dumną samoświadomość naszej rasy,
który posługuje się mieczem w celu wykonania zadań.

Ta wojna dała nam, germańskim mężczyznom, wielkie
kreatywne zadania. Przed nami leży Europa, która musi być
wyzwolony ze swego podziału, ze swego „magicznego snu” – w
który został zatopiony przez okultystyczne, międzynarodowe mocarstwa -
jeśli ma się stać dla nas nową ojczyzną.

Śmiejemy się z obrzydzeniem z powodu niezrozumienia
ludzie utknęli wczoraj i nie są w stanie
zrozumieć sens tej walki i kto
być może chcą nas postrzegać jako „wariatów”.

Wiemy, że jesteśmy silni w wierze, że jesteśmy
nadchodzący czas, że jutro i pojutrze będzie
należą do nas, że przyszłość należy do nas. Nie chcemy litości,
Raczej sprawiedliwość! Dlatego staliśmy się żołnierzami
Fuehrera, który podejmuje się budowy Nowego Porządku Europy
punkt widzenia prawicy młodych ludzi.

Już wśród naszych przodków uważano, że jest to
zaszczyt móc walczyć pod wodzą bohaterskiego przywódcy. My

Machine Translated by Google

są szczęśliwi nie tylko dlatego, że mogą żyć w czasach, charakteryzuje się największym bohaterskim powstaniem Mężczyźni germańscy, ale być żołnierzami Führera, który oddał miecz germańskiemu pragnieniu.

To, co wczoraj było jeszcze snem, dziś stało się rzeczywistość. Jeśli wczoraj wciąż tęskniliśmy za próbą i namiętny czyn, to dziś Führer dał nam historyczna godzina próby. Wiemy, że nadchodząca Europa będzie tak silna, jak długo będzie istniała germańska wola mocy, obudzony przez Führera, pozostaje żywy i czujny.

I od nas zależy, czy będziemy wciąż na nowo powodować nasze tęsknoty, nasza chęć przygody, nasza gotowość i nasze potwierdzenie, że włączymy się w walkę o życie-

po prawej stronie naszej rasy.

Machine Translated by Google

Łatwiejsza ścieżka

W pewnym miasteczku znajdował się oddział SS-manów.
Szlezwik-Holsztyn. Ci ludzie zostali zahartowani przez
Wiele walk. Ich żony i dzieci żyły świadomie, zgodnie z prawami zakonu,
nadanymi im przez Reichsführera SS. Jeden

Pewnego dnia przyszedł młody człowiek o nazwisku Kretzschmer
ich i poproszono o zaciągnięcie się do jednostki. Ale ktokolwiek chce
aby zaciągnąć się do SS, najpierw trzeba sprawdzić, czy jego
osobowość jest dostosowana do wymagań zamówienia.
Kretzschmer przyznał, że toczy się postępowanie sądowe
przeciwko niemu. Był jednak głęboko przekonany o jego uniewinnieniu.
W związku z tym dowódca jednostki SS Brodersen odroczył rozpatrzenie
wniosku do czasu decyzji sądu.

Po kilku tygodniach Kretzschmer ponownie się zgłosił.
przedstawił decyzję sądu – jednoznaczne uniewinnienie. Na
w tym samym czasie jednak esesman Petersen, który mieszkał w
w tym samym obszarze co Kretzschmer, pojawił się przed jednostką
przywódca i powiedział: „Dowódco jednostki, musimy odrzucić tego człowieka;
W moich oczach jest tchórzem”. To oskarżenie było poważne i
dowódca jednostki Brodersen gwałtownie odwrócił się w stronę
Petersen i powiedział ostro: „Jego honor został ponownie
ustalono, sąd wydał wyrok i uniewinnił go.

Machine Translated by Google

Jak chcesz uzasadnić swój surowy osąd?
Petersen zauważył, że dowódca jednostki, który był dobrze znany,
za swoją wyjątkowo sprawiedliwą naturę, był zły na swoją
sprzeciw. Ale jego postawa była stanowcza, a spojrzenie swobodne
jak odpowiedział: „Zgodnie z prawem stanowym Kretzschmer został
uniewinniony, ale zgodnie z
„Zgodnie z niepisanym prawem SS muszę uznać go za winnego”.

Następnie Petersen opowiedział o tym, czego się dowiedział
Kretzschmer zaledwie kilka godzin wcześniej:

„Wiesz, że kilka miesięcy temu wydarzyło się coś niebezpiecznego
kolega Josef Mamzak przeprowadził się do Neumünster - z którego
nigdy nie było jasne, czy należał do czerwonych, czy
do reakcjonistów. Nawet jeśli jesteśmy tu pół dnia
podróż z Neumuenster, mamy wszystko
mimo wszystko słyszałem o ataku tego Mamzaka na
Gertrud Jensen. Według dowodów sądowych,
Kretzschmer nie znajdował się w odległości 50 metrów od miejsca zdarzenia
przestępstwo. Dlatego prokurator przypuszczał, że
Kretzschmer brał udział w ataku. Tymczasem
Kretzschmer mógł udowodnić swoją niewinność w tej sprawie,
i dlatego sąd go uniewinnił. Za państwo i
ogółu społeczeństwa, to był koniec sprawy, ale
Nie dla nas, esesmanów! Bo Kretzschmer, jako porządny człowiek,
Musiał pomóc dziewczynie. Nie zrobił tego. Dlatego
On jest tchórzem.”

Machine Translated by Google

Rządy dowódcy jednostki Brodersena były spokojne i pod każdym względem okoliczności, aby najpierw wysłuchać oskarżonego przed wydaniem wyroku. Dlatego teraz wezwał Kretzschmera. Musiał przyznać, że pił z prymitywnym Mamzakiem i opowiadając obrzydliwe historie o kobietach. Po odejściu natychmiast się od niego oddzielił. Później rzeczywiście usłyszał dziewczyna krzyczy, ale ponieważ Mamzak był znany jako agresywny mężczyzna z nożem, nie czuł się mu równy. Dlatego poszedł swoją drogą.

Dowódca jednostki zachował pozorny spokój. Jego odpowiedź było fajne i odrzucające: „Kretzschmer, los cię tam postawił” przed decyzją w tej godzinie: iść trudną drogą nie martwiąc się o niebezpieczeństwo dla siebie i nie stając przez dziewczynę, czy wybrać łatwiejszą drogę, aby chronić swoje własne kości. Niedawno na konferencji przywódców Rzeszy Reichsführer ponownie powiedział nam, że esesman musi Zawsze wybieraj trudniejszą drogę. Nie mogłeś Uczyńcie to, dlatego was odrzucamy.”

Machine Translated by Google

Grzechem przeciwko lojalności i honorowi nie jest tylko wtedy, gdy ktoś przez bezczynność pozwala na honorowanie siebie lub innych SS zostanie skrzywdzone, a przede wszystkim, jeśli ktoś tego nie zrobi szanować honor innych lub wyśmiewać rzeczy, które są święty dla innych, albo nie, mężnie i przyzwoicie, stoi w obronie nieobecnych, słabych i bezbronnych.

- Nasz Reichführer, 1935

Machine Translated by Google

Wiele rzeczy

przez Reichsführera SS

Wiele rzeczy na tym świecie można wybaczyć, tak uczymy esesmana, ale jednej rzeczy nigdy nie można wybaczyć: nielojalności. Ten, kto łamie lojalność, wyklucza się z naszego społeczeństwa.

Dzieje się tak, ponieważ lojalność jest funkcją serca, a nie rozumu. Rozum może się mylić, co bywa szkodliwe, ale nigdy nie jest nie do naprawienia. Serce natomiast musi zawsze bić tym samym rytmem, a kiedy przestaje, człowiek umiera tak samo, jak umiera naród – kiedy łamie lojalność.

Mówimy tu o lojalności wszelkiego rodzaju: lojalności wobec Führera, a więc wobec Niemców i

Lud germański, jego mądrość i obyczaje; lojalność wobec więzów krwi, a więc wobec naszych przodków, wujków i naszego klanu lub grupy etnicznej; lojalność wobec naszych towarzyszy; i wreszcie lojalność wobec niezmiennych praw dobrego wychowania - czystości i rycerskości.

Człowiek grzeszy przeciwko lojalności i honorowi nie tylko wtedy, gdy biernie pozwala, aby jego honor lub honor Schutstaffel został naruszony, ale przede wszystkim wtedy, gdy nie szanuje honoru innych, gdy wyśmiewa rzeczy, które inni uważają za święte, lub gdy w sposób niegodny i nieprzyzwoicie nie staje w obronie słabych, bezbronnych i tych, którzy nie są obecni, aby sami mogli się bronić.

Machine Translated by Google

Potrójna Pieczęć

przez Dorotheę Hollatz

Ze względu na dużą ilość pracy, trzeba było
zaniedbała przygotowania młodej żony na pojawienie się
męża, który został przywieziony do szpitala ciężko ranny
podczas kampanii przeciwko Anglii lub
aby wystarczająco wyjaśnić jej naturę swoich ran.
Kiedy pielęgniarka otworzyła drzwi do pokoju, który on
wspólnie z dwoma innymi rannymi mężczyznami, żona stała
bezradni wśród łóżek, bo wszyscy trzej mężczyźni mieli zabandażowane
głowy i nie mogła widzieć ich twarzy. Pielęgniarka pomogła
gestem w stronę okna i wskazując na tabliczki z nazwiskami u
wezgłowia każdego łóżka, gdzie można było odczytać, kto
kryje się za mumifikacją. I tak
żona musiała uwierzyć, ze względu na nazwę miejscowości, że
nieruchomą postacią przed nią był jej mąż,
Do którego podróżowała dwie noce, żeby go odwiedzić. Pochyliła
się nad nim, zawołała go cicho i położyła dłoń na jego prawej ręce.
ręka. Był ruch, okiennica przeszła przez
ciało, ale milczał. Wziął drugą rękę
Spod kołdry. Oboje byli cali i zdrowi. Pielęgniarka przysunęła
stołek do łóżka dla żony i poprosiła ją, żeby nie
pozostawać w pomieszczeniu dłużej niż dziesięć minut.

Machine Translated by Google

Podczas gdy żona trzymała obie ręce męża i
nie odważyła się zadać żadnych pytań, bo bała się, że nie otrzyma żadnej odpowiedzi, a może przede wszystkim dlatego, że musiała rozpoznać swojego towarzysza życia i ojca
dzieci jedynie rękami, a nie oczami, ustami czy mową, w jej sercu zrodził się straszny strach, że może on zostać jej zabrany na zawsze i być może już nie do końca
tam. Chciała zapytać tego drugiego mężczyznę, po drugiej stronie pokoju, co stało się z jej mężem, ale to
drugi mężczyzna, jak i trzeci, wszyscy leżeli nieruchomo
zabandażowane głowy i nic nie wskazywało na to, czy pod ciężkimi bandażami słyszą lub mówią. Więc
Siedziałem przez chwilę i nie wiedziałem co robić.

Zraniony mąż, który poczuł potrzebę i
bezradność żony, podniósł rękę i trzykrotnie zapukał pierścionkiem w szklaną taflę swego nocnego pokoju
stół, który jak się okazało, był taki sam
jako prośbę, coś w stylu: „Pomóż mi, towarzyszu, wiesz, że jeszcze nie mogę mówić”.

W każdym razie po trzech uderzeniach nastąpiło
ludzki, choć trudny do zrozumienia głos z
przeciwległej ścianie, a z białych opakowań wyłonił się
głos krótki i zdyscyplinowany, jakby wykonujący rozkaz:
„Miałem poinformować, że wszyscy zostaliśmy postrzeleni w

Machine Translated by Google

twarz". I ledwo słyszalnie potem mruknął: „Teraz
„Nie jesteśmy już ładni".

W tym samym czasie, jakby w akompaniamencie tych fatalnych słów, dłoń jej męża zaczęła przesuwać się w górę
ramię żony, ponad jej ramieniem, w kierunku jej głowy i
Przyciągnęła twarz do jego dłoni. I tak, tuląc ją w zaufanej i chroniącej dłoni, jej serce się uspokoiło.
i zaczęła mówić.

Mówiła o rzeczach małych i nieistotnych
wydarzenia z życia codziennego; nie planowała mówić o żadnej z tych rzeczy, poza wiadomością, że maluch ma się dobrze. Mówiła o jabłoni w

ogródek przed domem, pogoda na zewnątrz, stan zdrowia jego
Kanarek w domu i o oprawie najnowszego wydania Goethego. Że przyjacielowi urodziła się córeczka i że w ogrodzie rozkwitają róże.

parku. Mówiła bez przerwy, cicho, niemal jak piosenka,
i nawet nie wiedział, czy to słyszał. W każdym razie nacisk jego dłoni na jej zdawał się zdradzać, że
chłonął jej słowa.

Kiedy zobaczyła, że czas się skończył, poczuła
zmuszony teraz w końcu powiedzieć mu to, co najważniejsze, aby aby zrozumiał, co jest najważniejsze, i szepnęła mu, że teraz naprawdę go kocha i że nie powinien
martw się ranami lub bliznami, że prawdziwa blizna to

Machine Translated by Google

pasowało do mężczyzny z królestwa i tym podobnych. Musiała naprawdę się postarać
próba powiedzenia tego tak cicho i prawie obojętnie, ale
wiedziała, jak bardzo mu się to podobało. A kiedy jego ręka
ponownie wyczułem jej obecność, jako podziękowanie lub pozdrowienie,
położyła usta na otwartej dłoni i pocałowała ją trzy razy
razy, szybko i jakby w grze, żeby nie
odczuć jej szok. Druga ręka doświadczyła tego samego,
A potem złożyła obie dłonie i wstała.

***

Kiedy odeszła, zostawiła za sobą innego mężczyznę, który
znów spojrzał w przyszłość z nadzieją i radością.
Noszenie żony nadało ofierze mężczyzny jej
ostateczne i wielkie znaczenie. Z tego wyrosła jego siła i
uzdrowienie. Lojalność jego żony przywróciła mu
odwaga do życia.

Machine Translated by Google

Najlepszym towarzyszem człowieka jest towarzyszka.

- Gorch Fock

Machine Translated by Google

Jej chłopak

przez EK

Była wiosna, kiedy dotarła do niej wiadomość, że jej chłopiec był wśród zaginionych w akcji.

Kasztanowiec pod oknem kuchennym nie nie wiem nic o cierpieniu i śmierci. Rozkwitło radośnie, pomimo łez matki. Sąsiadka starałem się pocieszać tak często i tak bardzo, jak to możliwe.

„Zaginięcie wcale nie jest tak złe, jak upadek, pani. Schroeder. Tylko spójrz: Pewnego dnia twój Willi przyjdzie do domu z radosnym gwizdkiem! Zdarzało się to często. Po prostu w zeszłym tygodniu przez Panią Wendlowski: jej Max, który również był zaginiony, został ranny jedynie w nogę i zabrany więzień, dopóki nasi dzielni chłopcy go nie uwolnili…”

Starsza kobieta skinęła głową.

„Obiecał mi, mój Willi. Że wróci, on powiedział. Jeśli nie w Wielkanoc, to w Zielone Świątki, a jeśli sytuacja nadal będzie taka sama, nie będą wtedy spokojne, to na pewno, kiedy kasztany upadek, z którego zawsze rzeźbił statki dla twoich dzieci. Czy pamięta pani, pani Richter?…”

„Tak…” wyszeptała sąsiadka i uciekła ze sztywnego spokoju siwowłosej kobiety.

Trzy miesiące później pani Schroeder nadal czekała dla swojego chłopca. Nie wierzyła, że może nie żyć.

Machine Translated by Google

Wcześniej chodziła na dworzec tylko w niedzielę
i usiadła na ławce przed peronem
godziny popołudniowe, aby poczekać na coś, co
na nowo wniosła radość do jej samotnego życia.

Willi pewnego dnia i tak tu przyjedzie i będzie...
Bardzo się cieszę, że mnie odebrano. Może by tak zrobił
być chorym przez długi czas lub być rannym.

Dziś zdezorientowana kobieta miała na sobie swoją niedzielną sukienkę w środek tygodnia. Dziś były urodziny jej syna.
W jego pokoju stał wazon z kwiatami, a na jego małym stoliku
i książki zostały uporządkowane, a pościel położona na świeżej pościeli łóżko.

Szkoda, że ławka na dworcu kolejowym już była
zajęty dzisiaj. Matka Schroeder wracała i
podekscytowany wyszedł przed peron. Właśnie wtedy nadjechał pociąg przybyła z zachodu. Wpatrywała się w tłum podróżnych
który przeszedł przez bramę. Czy wróci do domu?
dziś, w swoje 25 urodziny[ten] urodziny, jej Willi, a potem wszystko
byłoby dobrze. Cała samotność, całe tęsknota, całe czekanie i
martwiąc się o swoje jedyne dziecko...

Ktoś potrącił małą, wychudzoną kobietę. Ciężko
bagaż zadrżał i zaczął się ślizgać, laska uderzyła w
ziemia twarda, a głos zawołał: „Spokojny młody człowieku,
nie spadnij!”

Ale matka Schroeder już się tym zajęła i
mocno trzymała. Obok niej stał żołnierz w kolorze polnym, w płaszczu

Machine Translated by Google

pomarszczony, czapka wyblakła, nad wychudłymi ramionami
plecak wysoko spakowany, blond mop i oczy dziecka, niebieskie, czyste,
badawcze, z ramieniem zabandażowanym i mozolnie
wleczenie jednej nogi.

„Willi!" wyjąkała niepewnie matka Schroeder.

Zaskoczony, podniósł głowę. Uśmiechnął się zawstydzony.
pojawiło się na jego chudej twarzy. „Skąd znasz moje imię?"

Nadal trzymała go za ramię. Głos był dziwny.
Ale głowa, ukochana głowa z błyszczącymi oczami, drogie niebiosa, oczy
rzeczywiście należały do jej chłopca.

„Czy powinienem... czy powinienem pomóc ci coś zanieść?"

Teraz naprawdę się roześmiał. „Jeśli chcesz, mała mamusiu,
upał osłabia człowieka, gdy przebywał w
szpitala przez długi czas. Ale źle mnie rozumiesz, mała
mamo, nawet jeśli mam na imię Willi."

W ogóle nie odpowiedziała. Podeszła do niego i
niósł pakunek z szarego materiału. Zrobił tylko
postępy były powolne i często musiała go wspierać.

„To miłe, że ktoś cię tak podnosi. Dziękuję, mamusiu.
Gdybyś był tak miły i powiedział mi, którym pociągiem jadę?
Powinienem pojechać do Karlshorst. Nie znam się na tym.
Tutaj. Mój kuzyn mieszka w Karlshorst. Gdzie powinienem
na jedną noc, jeśli ktoś nie ma już domu, ale ma pozwolenie, być może
na zawsze... na moją rękę... spójrz tylko, matko!"

Machine Translated by Google

„Matka” – to właśnie usłyszała. Jej palce ślizgały się
po sztywnym nadgarstku, pieszcząc, ostrożnie. „Chodź, chodź”
chłopcze. Tylko wzdłuż ulicy i już jesteśmy na miejscu.

Spojrzał w górę z powątpiewaniem. „Jesteśmy już na
Karlshorst?”

„Nie, mój chłopcze, tam jest dom!”

"Dom?"

Powtórzył niepojęte słowo. Co się dzieje?
Co z tą dziwną kobietą? Może nie była
Zupełnie po kolei w głowie? Ale sposób, w jaki mówiła i
spojrzał na niego, nikt nigdy nie patrzył na niego w ten sposób
całe jego biedne, osieroconego życie.

„Ale ja naprawdę jestem kimś innym…”

„Chodź, człowieku!” – nalegała, a jej łzy płynęły.
po długim odrętwieniu po raz pierwszy w spokoju,
odkupieńcza rzeka. „Mój Willi zaginął, a dziś jest jego
urodziny. Położyłam mu świeżą pościel na łóżku i upiekłam
Ciasto wiśniowe. I cóż… cóż, pomyślałem, chciałem… chodź,
chłopcze, ty nie masz matki, a ja syna. To dobrze.
razem."

Więc młody, dziwny, bezdomny żołnierz poszedł.
Kroczył jak zwycięzca, mimo że miał kulawą nogę.

Matka Schroeder miała o co dbać i co robić
miłość, a to jest dla kobiety najważniejsze.

Machine Translated by Google

Rok publikacji

1942

Machine Translated by Google

Houston Steward Chamberlain

Houston Steward Chamberlain urodził się we wrześniu 9, 1855 w Southsea koło Portsmouth w Anglii. Jego młodość Początkowo przebywał w Wersalu. Po zmieniających się pobytach w różnych krajach, zwłaszcza w Szwajcarii, od 1885 roku mieszkał w Niemczech. W 1908 roku Chamberlain poślubił Ewę Wagner, najmłodszą córkę Richarda Wagner. W 1909 roku przeprowadził się do Bayreuth, gdzie mieszkał aż do śmierci 9 stycznia 1927 roku.

Z wykształcenia i zawodu Chamberlain był przyrodnik. Jako taki napisał pierwsze fundamentalne prace o roli ras ludzkich w toku historii. Dzięki tej pracy uzyskał również bezstronną ocenę istoty Niemiec i ich misji politycznej w świat. Fakt, że był to głos osoby z zewnątrz, zwłaszcza rozsądnego Anglika z jednego z wybitne rodziny wyspy, zwiększyły wagę jego pism. Wraz z nimi Chamberlain wyprzedził swoich czasów i nadal pozostawał niezrozumiany Niemcy przełomu wieków. Adolf Hitler napisał w W „Mein Kampf” z 1924 r. czytamy, że oficjalne biura rządu niemieckiego obojętnie pominęły wiedzę pewnego Houstona Stewarda Chamberlaina.

Machine Translated by Google

Ten fakt nie mógł bardziej wstrząsnąć Chamberlainem niż Nieszczęście Niemiec w I wojnie światowej. Aż do śmierci pozostał przekonany o wielkiej misji Rzeszy. Jego zdaniem, tylko w Rzeszy można było naprawdę wyłoni się wielki, skuteczny przeciwnik przeciwko światowemu żydostwu, a zatem rozpocznie się zbawienie pozostałych ludzi.

Machine Translated by Google

Kraina Wolności

przez Houstona Stewarda Chamberlaina

Podczas II wojny światowej jeden z niewielu wolnych Anglików, Houston Steward Chamberlain napisał następujące słowa: pod tytułem Niemiecki światopogląd:

Najważniejsze jest to, że rozsądne, całkowicie Anglik o liberalnych poglądach, który jednak posiadał ogromną, głęboko ugruntowaną wiedzę - John Stuart Mill - stwierdzono około połowy XIX wieku ten wiek:

„Tylko w Niemczech można poznać, na czym polega wolność Duch jest!" Proszę, zapamiętajcie dobrze: „tylko w Niemczech!" To był uczciwy mędrzec! Potwierdza to, co wiedzieli i mówili najlepsi Niemcy, ale co wielu z nas – uwiedzionych politycznymi namiętnościami, zwiedzionych i mentalnie ślepych na kolor skóry - nie wiem, nie rozumiem i nie chcę przyznać: że Niemcy są jedynym schronieniem na ziemi prawdziwa wolność... Ta wolność jest przynoszona na ziemię przez Niektórzy ludzie uważają to za własność duszy. Nie można jej dać ani jej odebrać.

Człowiek jest wolny, ale nie staje się wolny, dopóki nie postrzega jako „stawanie się" rozwojem nasion w kierunku rozkwitu, który jest prawdopodobnie spowalniany lub tłumiony przez

Machine Translated by Google

przeszkody zewnętrzne. Nikt nie może dać wolności drugiemu człowiekowi, ale może wskazać mu drogę do niej.

Nasz szanowny Klopstock podaje poprawną wersję niemiecką definicja tego pojęcia, gdy mówi: „Ktokolwiek sam „Myśli, a rzadko naśladuje, jest człowiekiem wolnym". Nieomylny znakiem tej niemieckiej koncepcji wewnętrznej, prawdziwej wolności jest bezwarunkowy szacunek dla wolności każdego innego człowieku... Goethe mówi: „Mogę się cieszyć tylko z tego człowieka, który wie, co jest przydatne dla niego i dla innych, i kto „pracuje nad tym, aby powstrzymać swój kaprys".

To jest sedno sprawy! Bo jeśli John Stuart Mill mówi, że tylko w Niemczech można zrozumieć, czym jest wolność ducha jest, to możemy dodać: że jest tak, ponieważ tylko w W Niemczech kaprys jest postrzegany jako przeciwieństwo wolność i uznaje kaprys za niszczyciela wolność.

Co więcej, niezwykle istotne są słowa Goethego: „pracuje", by ograniczyć swój kaprys... Ci zasługują na to, by być nazywani wolnymi, którym dano tendencję do walki z ich własny kaprys: dla prawdziwej wolności – jednostki jak i całości - spoczywa na skalistym zboczu samo- kontrola i samosterowność. ...Niemieckiej wolności nie da się obdarzone, leży jako cecha duszy i musi zostać zdobyte przez wewnętrzna walka i wewnętrzne dojrzewanie; to czyn, trwałego charakteru... to jest żywy światopogląd. zróżnicowanie tej niemieckiej wolności jest wyraźne,

Machine Translated by Google

gdziekolwiek by szukać porównania: Francuz na przykład – odkąd wygnał hugenotów i wymordował frankijsko-germańską szlachtę – w ogóle nie wie, co oznacza pojęcie „wolności”; widzi w nim raczej nieograniczoność kaprysu jednostki, a zatem dokładne przeciwieństwo prawdziwej wolności.

Każdy, kto podróżował po Francji, znalazł tam pod każdym względem obszary, szerząc rozwiązłość.

Poza tym: kto chce równości – a to jest dominująca namiętność Francuzów – nie może chcieć wolności; równość bowiem jest wymuszonym panowaniem wyrównującej woli głupiej większości, w zakazie wszelkiego różnicowania,

istnienie.

Znacznie ciekawsze jest jednak porównanie z Anglikami, którzy są w dużej mierze spokrewnieni krwią i którzy do dziś (1914), pośród powszechnego zamieszania, wydają się większości dobrym przykładem ludzi wolnych – i którzy sami siebie za takich uważają. Dobra analiza należy do dowodu, że Anglicy pozostają daleko w tyle za Niemcami i w rzeczywistości posiadają jedynie zwodnicze pozory politycznego

wolność. Jak wszyscy ludzie żyjący na morzu – tacy jak mieszkańcy także niemieckich obszarów przybrzeżnych - prawdziwie ukształtowanych Anglicy posiadają w dużej mierze cechę pewności siebie; jest to „stanie na własnych nogach” i samowystarczalność. Ostatecznie wywodzi się ona ze zwyczaju codziennej walki z destrukcyjnym

Machine Translated by Google

W ten sposób kształtuje się odwaga, czujność i wytrwałość. Tylko głupiec może zaprzeczyć, że ten naród miał, ma i będzie miał wspaniałych ludzi – bo dane okoliczności będą ich nieustannie rozwijać.

Szkocki poeta z XIV wieku ten wieku śpiewano: „Wolność to „Bądźcie chwaleni bardziej niż całe złoto na ziemi". Więc widać, że najszlachetniejsza koncepcja wolności mogłaby Powstały z takich naturalnych tendencji. Ale historia pokierowała sprawami inaczej. Podczas gdy Niemcy przeszły najtrudniejszą szkołę prób, z jaką kiedykolwiek musiał zmierzyć się naród, i miały więcej niż wystarczająco dużo okazji, by nauczyć się „ograniczać kaprysy", Anglia, otoczona ochronne morza, doświadczyły czegoś wręcz przeciwnego: jak tylko zrobił się wewnętrzny spokój, cały świat stanął otworem do grabieży i tłumienia. Zasadą przewodnią było odtąd: Anglicy jako naród wolny, wszyscy inni jako łup dany przez Boga - czy to dziś, czy jutro.
Od tego momentu polityka Anglii sprowadzała się do grabieży. Widzieliśmy jednak, że – zgodnie z niemieckim światopoglądem – wolność warunkuje również poszanowanie wolności innych: już od tego momentu rozważenie jest wykazane, że taki złodziej może nie być naprawdę wolnym.

Jego chwalony rząd parlamentarny zawsze służył rządom mniejszości: parlamentowi nigdy nie pozwolono kierować sprawami zagranicznymi, ani nie ma on

Machine Translated by Google

decydujący głos w kwestii deklaracji wojny lub traktatów pokojowych; bardzo mała klika mniej lub bardziej ciemnych dżentelmenów rządzi obecnie despotycznie, ludzie ci są ściśle zależni od potęgi finansowej i całkowicie zepsutej, przestępczej prasy.

Choć w państwie niemieckim wszystko może być niekompletne (1914), góruje nad Anglią w górach
w odniesieniu do szacunku ludzkiego, godności ludzkiej i wolności. Od samego początku Anglik rozumiał wolność jako brak obowiązków wobec państwa, nic więcej. Już w szczytowym okresie wielkiej rewolucji angielskiej głównym celem „najwyższej władzy”
zgromadzenia ludowe” (Lilburne, 1643) oświadczyły, że przymusowej służby wojskowej nigdy nie należy wprowadzać, ponieważ zawiesiłoby to wolność. Jakakolwiek moralność Brakuje zatem połączenia między jednostką a całością. Na tej podstawie ani jednostka, ani lud nie osiągają prawdziwej wolności. Dlatego też Anglicy chętnie pozwalają, by ich bitwy toczyli obcokrajowcy – w Europie zazwyczaj Niemcy, w Azji...

Indianie; Anglik był obojętny na wszystko, co
o ile będzie mógł odzyskać swoje niezmierzone skarby
za murem fal wokół swojej wyspy, w bezpiecznym miejscu. Historia ekspansji imperium angielskiego jest prawdopodobnie najbardziej niemoralną ze znanych w historii świata. Najbardziej odrażającą rzeczą jest obowiązek hipokryzji, który...

Machine Translated by Google

Został wyniesiony do rangi prawa życia. Bo jak fale chronią sztabki złota, tak samo wola grabieży tego stanu zabarykadował się za oceanem kłamstw, aż nawet Większość uczciwych ludzi nie wie już, czym jest prawda.

To, co przeżywamy w tej wojnie (1914) ze zdumieniem i szokiem – kampanię kłamstw przeciwko Niemcy - to tylko ostatni zatruty owoc stuleci praktyka. Wszystko, co słyszeliśmy i słyszymy o Irlandii, Indiach, Afryce, Chinach i Egipcie – wszystko jest kłamstwo. Kiedy całe istnienie państwa opiera się na kłamstwie, gdzie czy wolność – czy to jednostki, czy ludu – Skąd pochodzi? Pojedynczy Anglik jest nadal na wysokim poziomie stopień miłujący prawdę, szlachetny, życzliwy - ale mimo to zobowiązany do kłamstwa. Jest więc sługą pozbawionym wszystkiego prawdziwa wolność ducha, który zawsze musi pozostać z nakazaną linią we wszystkich publicznych sprawach religii i stan.

Jak wielka jest w porównaniu z nią niemiecka wolność! Jak już wielokrotnie zauważono, można ją streścić jako wolność, jako prawdę. Wolność to prawdomówność. Ktokolwiek... naprawdę, to znaczy całkowicie zgodnie z jego istotą, jest całkowicie w harmonii ze swoją naturą, jest wolny.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Fińska lojalność

przez Yrjoe von Groenhagen

Nie jest przypadkiem, że człowiekowi nordyckiemu przypisuje się Lojalność jako jego cecha szczególna. Podobnie jak prosta, poważna natura, tak i jego mężczyźni: prości, jasni, czynni zorientowany, przez ciężki los trochę twardy i rozważny, ale jednocześnie pełen humoru i

Przede wszystkim: lojalność. Solidna i nieomylnie brzemienna w skutki jest lojalność do wielkiego człowieka i do ojczyzny.

Doświadczenie osobiste powinno pokazać, jak głęboko tradycja i duch ojców mają swoje korzenie Fińscy chłopi.

Nasza posiadłość klanowa znajduje się w żyznej, pięknej okolicy południowej Finlandii. W roku 1888 mój dziadek, jako ostatni z nas został pochowany przy średniowiecznym kościele wieś. Ile się wydarzyło od tamtego czasu do dziś? Ciężkie walki o ojczyznę, zima wojna zimą 1939/1940 roku - a następnie Odbudowa i rozkwit nowego kraju, który stał się niepodległy. Tak więc stało się, że prawie nie pamiętałem już czasów i świata mojego dziadka.

1942, podczas służby wojskowej, mój pułk był stacjonował niedaleko rodowej posiadłości mojego

Machine Translated by Google

przodków. Pewnego wolnego popołudnia nagle zrobiłem
decyzja, żeby tam pojechać. Dwóch towarzyszy chciało
Towarzysz mi. Może to byli jeszcze żywi chłopi
Kto znał mojego dziadka? Szczególnie o nim myślałem
stary Saari, o którym pisał do mnie mój ojciec. Jego
Klan służył przez wiele pokoleń w naszych posiadłościach.
przy wejściu do wioski zobaczyłem starego mężczyznę siedzącego na
most, paląc fajkę i zamyślony patrząc w dal
odległość. Miał już 80 lat, jeśli nie więcej,
ale był tak solidny jak drzewo, które tak mocno zapuściło korzenie
głęboko w ziemię, że żadna burza nie mogła go zniszczyć. Poszedłem do
go i zapytał, czy chłop o nazwisku Saari nadal tu mieszka
żywy, a jeśli tak, to gdzie można go spotkać. Jego głęboko
oczy ustawione pod białymi brwiami rzucają mruczące spojrzenie
na mnie. Jego twarz stała się surowa w obliczu tych obcych, a on
patrzył na nas troje z nieufnością.
„Czego więc od niego chcesz?”

„Chcemy tylko go odwiedzić i z nim porozmawiać”.

„O czym?” warknął twardy głos.

„No cóż, jeśli koniecznie musisz wiedzieć! Nazywam się
Groenhagen i ja chcielibyśmy wiedzieć, czy są jeszcze chłopi
tutaj, kto znał mojego dziadka.”

Jakby ciemna kurtyna opadła mu z twarzy, uśmiechnął się, tak
promieniał radością.
„Boże drogi” – słowa szybko wypłynęły z jego ust. „Ja, ja

Machine Translated by Google

Jestem Saari – a ty – jesteś z Groenhagen! To ja
Nadal powinieneś doświadczyć czegoś takiego! Myśleliśmy, że
Wszyscy zginęli, bo nikt z was tu nie przybył. Jak
Moja żona będzie zadowolona! Chodźcie, chodźcie!” Zabrał nas do domu,
Prawie skakał z radości. Jego żona również wybuchnęła płaczem.
radości: im dłużej na mnie patrzyła, tym bardziej było jej
płynęły.

Musieliśmy usiąść i porozmawiać ze staruszkiem,
Żona ustawiła miejsca w „pokoju dla panów”. Do mnie
ku mojemu zaskoczeniu, na stole zastawione były tylko trzy miejsca – dla mnie
towarzysze i ja.

„A ty? Ty też nie będziesz jadł?”

„O nie. Będziemy tylko oglądać i cieszyć się,
dopóki ci smakuje.”

Nie czekaliśmy, aż nas znowu poproszą, tylko zjedliśmy z
dobry apetyt. Starzy ludzie siedzieli obok siebie,
kołysały się do przodu i do tyłu i radośnie nam się przyglądały.

Wiadomość o naszym przybyciu rozprzestrzeniła się lotem błyskawicy
wsi, dzięki staruszce. Nie zajęło to dużo czasu
zanim nadeszło kilkunastu starych chłopów, którzy wręczyli
Znałem mojego dziadka. Twarde ręce starych chłopów
wyciągnął do mnie rękę z powitaniem i czystymi łzami radości
spływały po twarzach uczciwych i serdecznych staruszków
ludzie. Każdy przyniósł ze sobą jakąś pamiątkę
pamięć o moich przodkach - również starannie zachowana

Machine Translated by Google

fotografie i zdjęcia z gazet i
czasopisma, w których z dumą widzieli jednego ze „swoich”
Groenhagens.

Starzy ludzie siedzieli wokół mnie. Pomimo moich próśb,
nie udało się ich przekonać, aby zajęli to samo miejsce
stół. Zgodnie ze starym zwyczajem zaoferowali mi jedzenie i
napój, najlepszy, jaki mieli. Posiłek był niczym uczta.
Wszystko było dla mnie dostępne, bo ta sama krew
płynęła we mnie, tak jak w człowieku, którego kochali i
szanowani w młodości.

„A teraz, młodzieńcze, pójdziemy do grobu twego
dziadek."

Przede mną nie było grobu zapomnianego człowieka.
Kamień granitowy był gładki jak nowy i jasny
Wokół niego rosły kwiaty. Nie mogłem ukryć wzruszenia.
był.

„Ale, Saari, kto opiekował się grobem?”

Staruszek spojrzał na mnie i zobaczyłem, że to zrobił
Nie rozumiem pytania. „Kogo to obchodzi? My, moi
żona i ja, oczywiście. Moja żona myje i poleruje
kamień każdej wiosny i w każdą niedzielę przynosimy nowy
kwiaty.”

Mój dziadek zmarł w roku 1888. Od
na początku wieku nikt z rodziny nie miał

Machine Translated by Google

mogłem zająć się grobem. Minęło trzydzieści lat,
był zawstydzony.

Czy powinnam mu podziękować? Saari by nie zrozumiała.
Jego czyn wydawał mu się tak oczywisty, że

Nie ma sensu o tym dyskutować. Po prostu w milczeniu podałem rękę
staruszkowi, jemu i jego żonie, i obiecałem, że...
powrót.

Kilka lat później wierny sługa wrócił do domu, do tego
wielka armia. Obok grobu mojego dziadka stoi
prosty kamień z napisem:

Veikko Saari

Machine Translated by Google

Stan Europy w następnym stuleciu ulegnie ponownemu
wyhodować męskie cnoty: bo w ten sposób będziesz żył
stałe zagrożenie. „Powszechny obowiązek wojskowy” już obowiązuje
dziś osobliwym antidotum na zniewieściałość
idee demokratyczne: wyrastające z walki
narody.

- Fryderyk Nietzsche

Machine Translated by Google

Finlandia 1918/1919

Wysoko na najdalszym północnym wschodzie mniejszego wówczas Europa, mały lud Finów, który do tej pory był pod jarzmem rosyjskim, zbuntował się w 1917 r. po Wybuch bolszewizmu w Rosji.

W ten sposób wyraźnie potwierdziła Europę i stała się jej najmocniejszym północno-wschodni bastion przeciwko Azji.

W 1918 roku odzyskano już wolność, zwłaszcza na południowo-zachodnie wybrzeże Finlandii, zagrożone przez potężne Inwazje bolszewickie.

W tym okresie ludność niemiecka cierpiała na międzynarodowa żydowska blokada głodowa, walczyła bardzo ciężkie bitwy na zachodzie, wschodzie i południu Europy, jak również na Bliskim Wschodzie i w Afryce.

Niemcy nie mogli patrzeć na fiński naród, odważnie potwierdzając Europę, ponownie dostarczaną do odnowionej niewolnictwo.

Niemcy nie mogły pozwolić bolszewikom, już odepchnięty od południowo-wschodniego Morza Bałtyckiego, aby teraz zyskać utrzymać północną część Morza Bałtyckiego.

Ponadto postęp Sowietów na północ Finlandia miałaby stworzyć połączenie z Anglią przez północną część kraju Szwecja i północna Norwegia – na przyszłość i

Machine Translated by Google

inne okoliczności polityczne – w sferę

możliwy.

Znaczenie tego zostało dokładnie poznane przez

Żołnierze Waffen-SS stacjonujący na dalekiej północy.

Wbrew wszelkim sztuczkom współczesnego Niemca

Partia marksistowska i urzędy rządowe, Najwyższy

Dowództwo armii niemieckiej podjęło decyzję o udzieleniu pomocy Finlandii.

Generał Ludendorff podsumował powody tego stanu rzeczy –

Przyszłość Europy tak decydująca - decyzja z następującym

słowa: „Wszystkie decyzje podejmowałem głową;

decyzję o pomocy Finlandii podjąłem głową

i całym sercem!”

Machine Translated by Google

Rycerze Domu Niemieckiego

Krzyżacy nie tylko zdobyli ziemie wzdłuż
dolny bieg Wisły obejmujący Prusy Wschodnie;
dodali także prowincje bałtyckie na północnym wschodzie,
Pomorze i nowa prowincja na zachodzie do ich
dobytek.

Rycerze ci początkowo zabezpieczali swoje terytorium drogą militarną.
Ale mężczyźni, którzy umieli posługiwać się mieczem, też byli
kompetentnych administratorów i przede wszystkim ekspertów w
rolnictwo. Wiedzieli, że pług musi podążać za
miecz, jeśli ich terytorium stanowe miało zostać zdobyte i zachowane
dla niemieckości.

Że Prusy Wschodnie mogły pozostać niemieckie dzięki
stuleci, nawet w najtrudniejszych warunkach, że
przede wszystkim w okresie dyktatorskiego Traktatu Wersalskiego
nie zdradził niczego ze swojej przynależności etnicznej, można za to podziękować
działalność kolonizacyjna tych chłopów, którzy
założyli swoje gospodarstwa pod ochroną
Zakon Krzyżacki.

170 lat po pierwszym otwarciu niemieckiej granicy wschodniej
prowincji, ziemia zakonu mieściła już 750 000
ludzi. To było mierzone w porównaniu z transportem

Machine Translated by Google

i ekonomicznych warunków tego czasu,
bezprecedensowe osiągnięcie.

Podczas zakładania i rozwoju nowego
wsi, zakon korzystał z przedsiębiorczych mężczyzn, którzy przewodzili
chłopi wraz z rodzinami z Rzeszy
terytorium.

Za swoje wysiłki mężczyźni ci otrzymali duże nadania ziemi
jak również stanowisko wójta, które było
dziedziczone przez ich potomków.

Często otrzymywali także tzw. przywileje użytkowe,
takich jak licencja na sprzedaż napojów alkoholowych czy wiejski młyn.

Chłopi otrzymali gospodarstwa składające się z dwóch flamandzkich „hufenów”,
co oznacza 30 do 35 hektarów. Wieś zazwyczaj
składała się z dziesięciu osad. Każda z nich posiadała
właściciel; według prawa niemieckiego były dziedziczne.

Na początku gospodarstwa były wolne od podatku. Ich właściciele
nie wymagano od nich płacenia pieniędzy ani za produkty naturalne
rozkaz. Chłopi byli zobowiązani do służby wojskowej
w milicji i musiał pomagać w budowie
i utrzymanie fortyfikacji. Odpowiedzialność za
punktualne wykonanie dostawy po upływie terminu
lat wolnych od pracy, w celu wykonywania usług publicznych,
oraz za profesjonalne przygotowanie i opiekę
pola, odpoczywał z sołtysem wsi.

Machine Translated by Google

Choć przepisy regulujące stosunki administracyjne były w zasadzie proste, to jednak bezprecedensowe były przeszkody, z którymi musiał się zmierzyć niemiecki chłop – bez dostępnych środków, daleko od

ojczyzny i na własną rękę – musiał pokonać. Nie dość, że musiał karczować lasy, osuszać bagna i odkwaszać łąki, ale także, co najważniejsze, panować nad niepewnością obcej krainy, nad nieufnością i

wrogość jego mieszkańców.

Jeśli jednak konsolidacja gospodarcza i ludowa

tego obszaru postępował tak szybko, że w szczytowym momencie założono pięć wsi i zajęto je w dziesięciu

dni, to jest świadectwo przedsiębiorczego ducha

chłopów ze wszystkich plemion germańskich, a także za osiągnięcia organizacyjne i militarne Zakonu Krzyżackiego.

Machine Translated by Google

Bitwa o Annaberg
21 maja 1921

Górny Śląsk

Zagrożony z dwóch stron przez Pilesów i Czechów, Śląsk rozszerzyła się daleko na wschód po II wojnie światowej.

Jest to kraj czysto niemiecki, którego pola dają obfite plony produkuje, a jego kopalnie cynku i węgla należą do europejskich największy.

Śląsk w rękach niemieckich utrudniłby życie Polsce ataki na Prusy Wschodnie i Zachodnie, a także ataki przeciwko Saksonii przez kontrolowanych wówczas przez Aliantów Czechów.

Ten niemiecki klin był już ze względu na swoje położenie decydujące znaczenie dla obrony linii biegnącej ze Szczecina do Berlina, Lipska i Monachium.

Polacy i Czesi oczywiście o tym wiedzieli strategiczne znaczenie Śląska.

I tak w momencie największego wyczerpania Niemiec po II wojnie światowej – i pod ochroną Stacjonowały tam wojska alianckie – część Śląska została rozdarta przez Czechów i Polaków jeszcze przed ludem plebiscyt. Nawet pruska prowincja Poznań – z mocy jego położenia i wielkiego poszerzenia fortyfikacji Niemiecki klin w słowiańskim potopie - został skradziony z Rzeszy i przekazane Polsce bez plebiscytu.

Machine Translated by Google

Wrogowie byli rozczarowani wynikiem
plebiscyt na terenach przygranicznych wschodniego Górnego Śląska.
Pomimo najgorszego terroru przed plebiscytem, zdecydowanie
większa część ludności opowiedziała się za Niemcami.

Młodzi i starzy żołnierze, którzy wrócili z
II wojny światowej, dopiero zaczynaliśmy budować nowe życie
fundacji jako chłopi, w fabrykach lub w
uniwersytety.

W samym środku tej spokojnej pracy pojawił się
wiadomość, że polski przywódca Korfanty – po raz trzeci, ale tym razem
przy wsparciu swojego rządu i
Wojsko polskie - podjęło atak na - nadal
Niemiecki - Śląsk. Jego zamiarem było podbicie całego
Śląsk dla Polski, która wówczas – bez wojska
ochrona - wydawała się bezradna wobec Polski
żądza rabunku.

To byłby moment na tzw.
Rząd Rzeszy Niemieckiej wzywa do broni. Ale czerwony
a reakcyjni władcy w Berlinie stuknęli obcasami
przed zmarszczonym czołem ambasadora Francji. Bez
początkowo pozwolili sprawom toczyć się swoim torem.

„Górny Śląsk, tak, cały Śląsk jest w niebezpieczeństwie!” – rozległ się okrzyk
jako krzyk przez ziemie niemieckie, pomimo ciszy
prasa czerwono-reakcyjna.

Wielu z nas jeszcze nie widziało tej wspaniałej krainy.

Machine Translated by Google

Gospodarcze i strategiczne znaczenie tego niemieckiego
ramię sięgające na wschód, było już jednak
instynktownie jasne dla nas. Wielkie bogactwa ziemi i
z drugiej strony jego rola gospodarcza była mniej decydująca
dla nas, młodych żołnierzy.

To była kwestia honoru.

W związku z tym napłynęli wolontariusze ze wszystkich stron Niemiec,
zwłaszcza z Bawarii, Hamburga i samego Śląska.

Tymczasem jednak presja ze strony aliantów na
rząd w Berlinie tak bardzo się rozrósł, że
próbowali zapobiec tworzeniu oddziałów ochotniczych.

Tylko przy największych trudnościach i wykorzystaniu każdego
sztuczką były jednostki i jednostki, które były w stanie dotrzeć
obszar sporny.

Ich sprzęt był wyjątkowo niedoskonały. Przede wszystkim,
ciężka broń piechoty i artyleria były prawie całkowicie
brak. Starzy, doświadczeni żołnierze z I wojny światowej
mieli obok siebie młodych, słabo wyszkolonych wolontariuszy,

Ale wszyscy byli opętani jedną wolą – o wiele bardziej
niż tylko obrona, aby zniszczyć wroga, który
wniknął już tak głęboko w ziemie niemieckie.

Wbrew surowym instrukcjom nadmiernie bojaźliwych
Rząd systemu berlińskiego, bataliony ochotnicze
wmaszerowali na swoje pozycje przygotowawcze w nocy
Od 20 do 21 maja.

Machine Translated by Google

Annaberg został zdobyty w ciężkich walkach. Z niego
mężczyźni widzieli daleko w głąb lądu, na południu w kierunku Cosel
rzeki Odry i na wschodzie w kierunku rozległego górnego biegu rzeki
Śląskie obszary przemysłowe.

Dominująca wysokość była w rękach niemieckich, starych
symbol całego Śląska!

Wpływ na Polaków był miażdżący. Okres
Polskie najazdy na terytorium Rzeszy dobiegły końca.

W całych Niemczech – co miało miejsce w latach ubiegłych
doświadczyłem degradacji po degradacji - jednak pierwszy słodki
promień słońca przebił się przez ciemność
zasłona chmur.

Machine Translated by Google

Germańskie życie będzie

Każda wojna to rozlew krwi z najlepszej krwi. Wiele zwycięstwo orężne było jednocześnie druzgocącą porażką siły życiowej i krwi ludu.

W tym kontekście konieczna jest niestety śmierć najlepsi ludzie, choć może to być żałosne, nie są najgorsi część.

Znacznie gorszy jest brak dzieci, których nie wychowano w czasie wojny przez ocalałych i po wojnie przez martwy.

Największym darem dla wdowy po zmarłym jest zawsze dziecko mężczyzny, którego kochała.

Nigdy nie chcemy zapomnieć, że zwycięstwo miecza a krew przelana przez naszych żołnierzy nie miałaby cel, jeśli zwycięstwo dziecka i kolonizacja nowy ląd nie pojawił się.

Z rozkazu Reichsführera SS

z dnia 28 października 1939 r. dla całej SS i policji

Machine Translated by Google

Yamato

przez Kazuichi Miura

Yamato to nazwa japońskiej prowincji. Ponieważ wybitni japońscy żołnierze wywodzą się z tego obszar, nazwa Yamato stała się symbolem odwaga i wypełnianie obowiązku. Nic nie może być po prostu przejęte od obcego ludu do własnego. Ale my możemy uczyć się od japońskiego przykładu, jak odwaga i odwaga ma swoje korzenie w uczuciach religijnych.

Zdarzyło się to w roku 1932 według czasu zachodniego, że Japoński major ranny podczas walk o Szanghaj, stracił przytomność i tak spotkało go nieszczęście wpaść w ręce wroga. Potem został wyzwolony przez nacierające wojska japońskie i zdobyty z powrotem. Pewnego dnia prasa doniosła, że major popełnił samobójstwo dokładnie w miejscu, w którym był wzięty do niewoli.

Co nam mówi to wydarzenie? Po prostu dlatego, że miał został ranny i nieprzytomny, oficer był Wzięty do niewoli; czy to był wstyd dla wojownika? Dlaczego zakończył życie zamiast walczyć dalej za ojczyznę, i służy mu swoją wiedzą, doświadczeniem i odwagą

Machine Translated by Google

I duch? Tylko duch Yamato, duch Japończyka, może wyjaśnić jego zachowanie.

W sagach zachodniej Japonii tradycja silnego ducha rycerskiego jest szczególnie żywa; fundamentem
duchowe wykształcenie rycerza-sagi można znaleźć w księdze „Hagakure”, dziele o kodeksie rycerskim, gdzie napisano: „Jeśli masz wybierać między dwiema ścieżkami – życiem lub śmiercią – wybierz tę drugą”. Major,
który nosił tę naukę głęboko w sobie, poszedł
ścieżka śmierci. Ale dlaczego powinniśmy szukać śmierci?

W kodeksie rycerskim dzisiejszych japońskich wojowników, „Senjinkum” lub nauki obozu wojennego, to jest
napisane: „Żyjąc, nigdy nie powinieneś nosić wstydu więzień; po śmierci nie powinieneś pozostawiać za sobą złej sławy winy i nieszczęścia”. Od dawnych czasów w Japonii życie w niewoli uważano za wielki wstyd;
najpierw trzeba umrzeć.

W nowoczesnej wojnie – w przeciwieństwie do dawnych czasów – pewne Okoliczności, w których ktoś zostaje schwytany, mogą być nieuniknione. Można z pewnością uważać, że
nie musi koniecznie umrzeć po tym, jak ktoś zrobi swoje obowiązek posiadania bardzo zaawansowanej, nowoczesnej broni - tak, zrobione najlepsze, co można zrobić - i że o wiele lepiej służy się swojemu krajowi, pozostając przy życiu i wypełniając swoje powołanie - czy to w
w czasie wojny czy pokoju. Takie podejście ma pewne uzasadnienie;

Machine Translated by Google

ale japoński żołnierz myśli inaczej: jeśli żyje dalej
w hańbie niewoli, co oznacza, że nie walczył
śmierć, że wciąż miał możliwość walki i jest przepełniony najgłębszym
żalem, że tego nie zrobił
walczyć na śmierć i życie za Tenno, ojczyznę i lud.

„Czy to na morzu, gdzie woda morska chrzci moje ciało,
czy to na lądzie, gdzie mech pokrywa moje kości w górach,
tylko z wielkim władcą chcę walczyć
„bez myślenia o sobie.”

Tak jak ta starożytna pieśń, którą śpiewamy na nowo i
ponownie, sprowadza się do wyrażenia, jest to całkowicie nie do pomyślenia
że żołnierz wraca do życia. Lord Nelson powiedział w swoim
śmierć: „Dzięki Bogu wypełniłem swój obowiązek”; Japończyk jednak
nie walczy tylko z powodu obowiązku, ale w imię
aby poświęcić swoje życie. Erwin Baelz, jeden z najlepszych
władze Japonii opowiadają o jednym ze swoich doświadczeń
z okresu wojny rosyjsko-japońskiej: Japończyk
znajomy odwiedził go z synem, który był następny
rano miał się zgłosić na front. Po
młody mężczyzna odszedł, a dr Baelz rozmawiał z nim
znajomy o wojnie; starzec powiedział mu, że
cztery lata wcześniej stracił najstarszego syna
Powstanie Bokserów i wysłał swojego zastępcę na wojnę.
powiedział, że jego honorowy herb rodzinny zostanie teraz

Machine Translated by Google

Nie miał już nikogo, kto by to kontynuował, bo nie miał już synów. Baelz powiedział mu pocieszająco: „Nie wszyscy, którzy idą na front, są skazani na śmierć; wierzę, że twój syn powróci z wielkim honorem wojskowym”. Stary ojciec
pokręcił głową i odpowiedział: „Nie, mój syn idzie do
bitwa w celu znalezienia śmierci bohatera, a nie w celu
„Wrócić żywym”. Erwin Baelz zauważył: Były to spokojne słowa, pasujące do filozofa.

To właśnie ta postawa jest prawdziwym powodem, dla którego Japonia ma wcześniej nie przegrał żadnej wojny, a w obecnej wojnie w Wielkiej Również Azja Wschodnia osiągnęła tak wspaniałe sukcesy.
to nic innego jak zdecydowany czyn w najmniejszym stopniu możliwe okręty podwodne - atakują i zatapiają najpotężniejsze okręty wojenne floty USA. Samozniszczenie japońskich lotników ma na celu postrzeganie ich jako części ładunku bomb i nurkowanie w kierunku wroga,
aby wypełnić swoje powołanie. 12 grudnia ten zeszłego roku, Kwatera Główna Imperium doniosła, że dziewięć na dziesięć samolotów morskich dokonało skutecznego zniszczenia.
Ten bohaterski duch chroni Imperium Japońskie;
ten bohaterski duch pozwolił japońskiej armii już
lata 1274 i 1281 – z zaledwie 50 000 ludzi przeciwko znacznie przewyższających ich Mongołów, których było około 150 000 ludzi, aby ich pokonać i odeprzeć ich ataki
straszliwy atak. W wojnie chińsko-japońskiej w latach 1894/1895

Machine Translated by Google

I wojna rosyjsko-japońska z lat 1904/1905, świetlane zwycięstwa Japonii były owocem tego ducha. I ci żołnierze, którzy dziś walczą w bezkresnej przestrzeni Pacyfiku na lądzie, morzu i w powietrzu, są gotowi.

bronić ojczyzny do końca i wejść do

szeregi bogów.

Ci, którzy nazywają takiego ducha fatalizmem i widzą w nim bezsensowne lekceważenie cennego ludzkiego życia, są dalecy od prawdy. Zrozumienie japońskiego ducha żołnierza. Odważny Czyny zbrojne japońskich żołnierzy są przejawem potężnego ducha, który działa na rzecz przetrwania i honoru Rzeszy, na rzecz sprawiedliwości i prawdziwego pokoju.

Niewybaczalnym błędem byłoby również uznanie, najmniejszego śladu pierwotnego okrucieństwa w tym duchu. Miłość Japończyków do kwiatów jest powszechnie znana. Jednak ich estetyka nie pozwala im na poszukiwanie kwiatów. sam, raczej ceni organiczną jedność liści i gałęzie; dlatego nigdy nie ścina kwiatu, ale pozostawia to na gałązce. Japońska cywilizacja nie tylko dała swoim ludziom wysoką gotowość do poświęceń, ale także wrażliwe współczucie. To współczucie przejawia się w zachowanie japońskiego żołnierza wobec wroga, zwłaszcza ten schwytany. Oto przekonujący przykład ze średniowiecza: W 1184 roku, w trakcie gorzkiej wojnie domowej, wspaniały wojownik Kumagai pokonał

Machine Translated by Google

Rycerz z obozu wroga, Atsumori, zgodnie z ówczesnym zwyczajem wojennym, odciął mu głowę. Atsumori miał zaledwie 20 lat, a Kumagai – głęboko poruszony jego przedwczesną śmiercią – odłożył miecz i zostawił rycerza.
kasty i został księdzem, aby móc spędzić życie na modlitwach o dobro duszy
upadły.

Podczas poprzedniej wojny światowej japońscy ochotnicy służąc w kanadyjskiej armii, zakończył służbę w
front zachodni; wśród nich był ochotnik o imieniu Isomura, który podczas ataku natknął się na rannego Niemca. Ranny gestem pozwolił Isomurze
wiem, że miał straszne pragnienie i bez wahania
Isomura podał mu napój ze swojej manierki, w której wciąż znajdowała się odrobina cennej wody.
Tymczasem pojawił się brytyjski żołnierz, który zaatakował
Ranny Niemiec bagnetem. Isomura rzucił
między nimi i zawołał: „Nie widzicie, że ten człowiek jest ciężko ranny?”
– „I co z tego?” – odpowiedział
Brytyjczyku, „ranny czy nie, każdy zabity wróg jest naszym zyskać.” - „Gdzie jest twoja chrześcijańska miłość?” - „Zostawiłem ją w „W domu, kiedy poszedłem na wojnę” – odpowiedział Brytyjczyk.

Podobnie podczas I wojny światowej japoński ochotnik Morooka usłyszał niezwykle młodego przeciwnika
- którego zaatakował bagnetem - krzyknął

Machine Translated by Google

„Mamo!” Kiedy usłyszał to słowo, wiedział, że może
nie pchnął bagnetu w tego wroga po raz drugi i w ten sposób
uczynił ten człowiek, chociaż ranny,
zostać uratowanym i później powrócić do ojczyzny.

Japończycy rzeczywiście uważają, że dostanie się do niewoli
jest poniżej ich godności, ale mimo to odczuwają głębokie
współczucie dla jeńców, których sami biorą. W trakcie wojny
rosyjsko-japońskiej wielu Rosjan
Japonia wzięła jeńców i żaden z nich nie zostanie
Wspominają bez wdzięczności hojne traktowanie, jakie im
zapewniono w Japonii. Takie zachowanie wobec rannego wroga
zawsze było postrzegane jako cnota.
w Japonii. Z ich historii jasno wynika, że Koreańczycy
Uczestniczący w inwazji mongolskiej, którzy wpadli w ręce
Japończyków, nie zasługiwali na specjalne traktowanie, ale i tak
spotkali się z humanitarnym przyjęciem. Cesarz
Kora nawet uznała za stosowne wyrazić swoją wdzięczność za takie
traktowanie w liście do rządu japońskiego. Należy tu pamiętać,
że inwazja mongolska stanowiła śmiertelne zagrożenie dla
Japonii i jej mieszkańców. W rosyjsko-japońskiej
Wojna Pierwszej Dywizji i Drugiej Armii Japońskiej
miał za zadanie opiekować się pierwszymi rosyjskimi jeńcami.
zarządzono inspekcję mającą na celu zapoznanie japońskich
żołnierzy z mundurami, insygniami i
oznaczenia przeciwnika. Wielu szeregowych

Machine Translated by Google

jedna firma jednak nie brała udziału w
inspekcja. Jako punkt odniesienia wzięto pod uwagę:
powód: Wstydem było dostać się do niewoli jako żołnierz,
i nie do zniesienia było to, że trzeba było pokazać twarz
wróg jako więzień; samuraj rozumie
uczucia samuraja i oszczędza mu tego upokorzenia.
To był powód, dla którego żołnierze nie brali udziału w
inspekcja rosyjskich jeńców. Wróg
oficerowie, którzy wydali rozkaz zabicia wszystkich Japończyków, nawet
więźniowie mogli nie rozumieć tego zachowania
japońscy żołnierze.

Na jednym z teatrów obecnej wojny w Azji Wschodniej,
Filipiny, na początku stycznia szereg
Japońscy cywile zostali wymordowani przez wojska amerykańskie;
W historii Japonii takie okrucieństwa się nie zdarzają.

Japończycy walczą dziś za ojczyznę i za wszystkich
ludzie z Azji Wschodniej walczą z trudną, pełną poświęceń walką
uciążliwa walka, w której stawiają najcięższe wymagania
nad sobą; niemniej jednak mają głębokie współczucie
dla innych ludzi i z powodu tej sytuacji, w
przebieg walk, wiele znaczących i poruszających wydarzeń
wyłoni się coś, co przejdzie do historii
wojna i są świadectwem ducha Japonii,
Yamato Tamashii.

Machine Translated by Google

A jeśli mamy lojalność,
i nic innego na świecie,
to wystarczy i nikt
stoi przed nami.

Nikt nie może nas znieważać,
żaden wróg nie dotrzyma ci kroku,
śmierć nie może żąć
z jego twardym cięciem.

W tobie, we mnie i w każdym z nas,
rośnie wcześnie i późno,
a pośrodku, tam gdzie upadamy,
tam jest zasiane.

A jeśli mamy lojalność,
i nic innego na świecie,
to wystarczy i nikt
stoi przed nami.

- Hans Baumann

Machine Translated by Google

Raczej do diabła w piekle...

przez Gerharta Schinke

Jesienny dzień wślizgnął się w mglistą przestrzeń
Morze. Ostatnie światło padało z drzew, a ciemność już ruszyła
w drogę przez ląd. Wieczór nadszedł wilgotny i zimny. W szeroko
otwartym oknie swojej królewskiej sali stał Ratbod. W kominku
palił się ogień.
i rzucił światło na wysoką postać. Poważne były rysy jego
kanciastej twarzy, której spojrzenie ginęło w mglistej szarości
ponurego wieczoru.

Król powtarzał w myślach szczęście i
cierpienie ostatnich dni. Ciężar ciążył mu na sercu.
ramionach. Samotny mężczyzna sprawował władzę nad sobą i
swoimi ziemiami i musiał dźwigać ciężar
nieszczęście samotne przez noce.

Bitwa pod Wyk-de-Duerstede została przegrana. Nadchodzący
pokolenia będą o tym bredzić jak o wszystkich bitwach,
zanotuj to wydarzenie, jak każde wydarzenie w wojnach między ludźmi. Ale
nigdy nie dowiedzą się, jakie myśli płonęły w ich umysłach
o człowieku, który widział, jak kwiat jego ludu umiera, zanim jeszcze wykiełkuje
Czas! Nigdy się nie dowiedzą, jak złamało mu się serce, gdy
zamachnął się błyszczącym mieczem na głowy blondynek.
wojownicy, którzy walczyli w szeregach wroga.

Machine Translated by Google

Król Fryzów odwrócił głowę i zaczął się rozglądać
długo w ogniu. Podniósł rękę do czoła.
Z morza płomieni wyłoniły się postacie, które stały
przed jego oczami. To rzeczywiście był obraz Aldgisla.
Martwy król stał przed nim, jakby żywy. Rozmowa
z nim zaczęło się:

„Chciałeś przełamać wrogość przyjaźnią, kiedy
pozwoliłeś wejść na ziemię księdzu Willibrordowi. Ty
miał nadzieję, że dotrzyma tego, co obiecał.
posłaniec obcej wiary jedynie podsycał niepokój i
Zasiał nienawiść. Zniszczył Fryzję. Potem wziąłem
do miecza i wezwany do wojny z wrogiem, który
zagroziło wolności kraju. Fryzja powinna być wolna
bądź wolny jak czyste fale morza, wolny jak
grzmot, gdy ryczy nad lasami. Ale zbyt wielki był
liczba wroga. Wróg odniósł zwycięstwo,
Słyszysz, umarły, triumfujesz!

Z jego słów przebijała rozpacz.

„Plemię krwawi! Siła słabnie przeciwko
dziesięciokrotnie silniejszy, bo Pan w Rzymie poświęca zawsze
nowe armie do podboju władzy, wroga
wnika w nasz kraj, aby zniszczyć wolność
Północ!"

Przez długi czas w pokoju panowała cisza.

Machine Translated by Google

Obraz zmarłego króla pojawił się wyraźniej z przodu bolącego oka.

„Muszę zachować wolność dla kraju, uratować życie lud z obcej siły. Tak, powinien siać i budować, zasiać ziarno na żyznej glebie i chronić pola od powodzi morskich. Fryzja powinna pozostać, wały nie powinny zapadać się!

„Tak, królu, Fryzja powinna żyć! Twoim celem było tak samo jak ja. Próbowałeś pogodzić wroga, kiedy Widziałeś, że przybył w przeważającej liczbie. Zdecydowanie Zaoferowałem mu mój miecz. Czyż nie jesteśmy synami morza, pędami tej samej ziemi? Kto pokazał ojczyźnie jej Pierwotna natura? Willibrord śpiewa ci piosenkę. księża mnie przeklinają, bo stawiałem im opór, kiedy Przyszli, żeby ogłupić mój lud. Więc podburzyli Armia Franków wkroczyła do kraju i teraz zakopuje plony krew, która płynęła przez nasze miecze.

„Słuchaj Aldgisl, chcę pójść za twoim przykładem... jeśli potrafię. Biskup Sens powinien wkroczyć do Fryzji. Ja sam Chcę przyjąć chrzest! Bo Fryzja musi żyć!”

Król wyciągnął miecz z pochwy i zrobił krok w światło płomienia i trzymał ostrze w światło. Miecz był nadal ostry, ale nie powinien być powtarzano, że mała grupa buntowniczych wojowników stawia opór przeważającą siłą wroga z bronią. Dla dobra życia, on

Machine Translated by Google

był zdecydowany zaoferować pokój. A wstręt, z jakim gardził ukrzyżowanym bogiem, opadł w tej godzinie desperacja.

***

Miało to stać się zwycięstwem krzyża, gdy król Fryzów, który sprzeciwił się naukom w kościele przez tak długi czas, przyjąłem chrzest z ręki Biskup. Ręce kapłanów – przebiegłe i wyrachowane – przygotowały wszystko bardzo dobrze. Było tam miejsce, które biskup wybrał na chrzest (bez modlitwy) dom stał w Fryzji, w którym można było dokonać świętego aktu zostały wykonane); na ziemię spadł jasny poranek. Mężczyźni i kobiety zebrali się, by doświadczyć spektaklu, jaki oferował kościół. Drewniany krzyż, podniesiony przez sługi Kościoła, stał wysoko. Willibrord, Biskup Utrechtu przybył ze swoim sojusznikiem Wulframem z Sens i orszakiem przez teren. W milczeniu triumfujący, posłaniec Rzymu wszedł na wzniesienie. gdzie miał się odbyć chrzest króla. Z przodu ze wszystkich oczu wylewano by wodę chrztu nad głową króla, a lud miał być świadkiem, jak nawet najbardziej buntowniczy król przyjął wiarę krzyża.

Machine Translated by Google

Rżenie koni i tętent kopyt
ogłosił swoje przybycie. Obok niego jechał Grimoald, jego
Mąż córki. Wojownicy z włóczniami i słowami podążali za nimi. Kiedy
król zeskoczył z konia
i ruszył w stronę biskupów, którzy już zajęli swoje miejsca wzdłuż boków
podniesionego krzyża, w jego oczach zabłysła cała duma Północy.

Niezłomny wojownik chciał pochylić głowę. Nieugięty był
jego spojrzenie w stronę mężczyzn i kobiet, którzy stali w milczeniu
w kręgu, gdy zbliżał się do krzyża.

Wulfram, biskup Sens, zaczął teraz mówić
głośno, aby było słychać z daleka:

„In nomine patris et filii et Spiritus sancti! Widzisz, to jest
Wielki czas, który nadchodzi za pośrednictwem przedstawicieli Boga na
ziemi. Królowie i władcy zaczynają słyszeć orędzie zbawienia!”

Z entuzjazmem konwertera zawołał
słowa:

„Mężczyźni i kobiety z Fryzji, jako wasz dzisiejszy król
przyjmuje Zbawiciela i staje się chrześcijaninem przez
chrzest, więc i wy powinniście rzucić się do stóp
wszechmocnego Boga, który posłał na ziemię swego syna, aby
oczyścić również twoje poczucie winy i ocalić cię od poczucia winy i
potępienie!"

Machine Translated by Google

Nikt ze stojących tam nie zrozumiał znaczenia tych słów. Kapłani stali w włosiennicach za przemawiającym biskupem, z pokornym spojrzeniem w stronę
ziemia. Uzbrojeni żołnierze frankijscy stali na straży po prawej stronie i po lewej. Krzyż górował wysoko niczym straszliwy
zagrożenie.

Wzrok Ratboda powędrował w stronę biskupa, zatrzymał się na kolorowej szacie, po czym podniósł wzrok i spotkał się z niejasnym spojrzeniem delegat Rzymu, powrócił ponownie i potwierdził
Uświadomił sobie na nowo, jak bardzo król różni się od kapłana. Za wysokim czołem pojawiła się myśl: Nieprzekraczalna bariera oddziela królów Germanii.
od kapłanów Rzymu.

Biskup wplatał łacińskie zdania w mowę chrzcielną. Słowa ceremonii przelatywały nad terenem niczym zdezorientowane nocne ptaki i nigdzie nie znajdowały odpowiedzi.
serca słuchaczy. W ten sposób ich efekt został utracony, podobnie jak Dym z kadzidła. Kulminacyjny moment ceremonii zdawał się być już przeszłością. Wzrok Ratboda pewnie i stanowczo zgromadził grupę swoich ludzi, którym brakowało szacunku, tak jak jemu.
się.

Ksiądz ukazywał świętość ochrzczonych i namalował piekielne męki potępionych, którzy nie chcieli słuchać słów arcykapłana w Rzymie. Teraz
Wulfram z Sens zwrócił się do samego Ratboda:

Machine Translated by Google

„Przyjmij więc, Królu, wodę chrztu, abyś uwolniony od wszystkich grzechów mógł pewnego dnia wstąpić do nieba z tłumy wierzących, aby zasiąść po prawicy wszechwiedzącego Bóg od wieczności do wieczności, podczas gdy wszyscy oni idą do piekła, którzy umierają nieochrzczeni”.

Wtedy głos Ratboda przerwał wypowiedź biskupa.

Zapytał w języku swoich przodków: „Powiedziałeś,

kapłanie, że pójdę do nieba, jeśli

Czy mogę pozwolić sobie na chrzest? A teraz powiedz mi, księże, gdzie są moi rodzice, którzy nie żyją i nigdy nie byli ochrzczony?!”

W szeregach grupy kapłanów panował terror, ponieważ ten święty akt nastąpił tak niespodziewanie przerwane. Biskup, całkowicie w entuzjazmie konwersja, wyrzuciła słowa:

„Wszyscy są z diabłem w piekle, bo oni

„Umarli jako poganie!”

Następnie Ratbod kopnął glinianą miskę z wodą święconą tak, że upadł na ziemię i roztrzaskał się na kawałki. I rzucił księdzu w twarz swoje swobodne słowa:

„W takim razie chcę ci powiedzieć, księże, że wolałbym pójść do moi rodzice i diabeł w piekle niż z wami księżmi niebo!"

Machine Translated by Google

Rok publikacji

1944

Machine Translated by Google

Front Europejski

Im bardziej ta wojna dotyka Europejczyków, tym
im większa energia, którą budzi w tych ludziach i
wprawia w ruch. Przestarzałe idee rządowe znikają pod
wpływem tej wojny, jakby nigdy nie istniały. Sztuczny
zestaw państw Traktatu Wersalskiego jest
zmiażdżona, a pośród cierpienia i łez rodzi się nowa era.
My sami jesteśmy tylko falą w powodzi, która wprawia w
ruch narody Europy. Idee rasowe i socjalizmu wstrząsają
narodami Europy i popychają je ku nowym formom życia
państwowego. Pod
wpływ bolszewickiego pędu ekspansji i podłość
bombardowań wroga, ludzie
Europa nieodparcie zbliża się do siebie, a
pojawia się poczucie wspólnoty, którego nigdy nie było
wcześniej w przeszłości jedyne widoczne czasy dobrobytu
Europa. Porównywanie stanu Europy z tym, w jakim się
znajdowała, gdy Francuzi
Rewolucja i Napoleon wstrząsnęły państwami i narodami.
Wtedy fale rewolucyjnej powodzi uderzyły w
przestarzała Europa pozbawiona idei pod przywództwem
reakcyjnego kanclerza Metternicha i zniszczyła nie do
utrzymania i pusty system europejskiego państwowego chaosu

Machine Translated by Google

pod austriackim przywództwem. Dzisiejsza Europa nie znajduje się w sytuacji polegającej jedynie na zachowaniu i obronie przeszłości. Uświadomiła sobie swoją
Tradycja germańska, przełamuje przestarzałe granice państwowe i Łączy ludzi na nowo. Stary świat jest reprezentowany przez wroga na Zachodzie i Wschodzie. Kapitalizm i marksizm to tylko chore końcówki przestarzałej koncepcji celu życia i wartości człowieka.

Nową Europę niesie energia
rewolucyjnej idei socjalizmu i rasy. Znajduje się więc jednocześnie w stanie obrony i ataku: ataku, ponieważ sprzeciwia się choremu i przestarzałemu światu z
lepszy. Socjalizm to nie tylko krajowy
program Rzeszy, który dąży do porządku ludzkiego na bazie osiągnięć, ale zawiera także – patrząc poza państwo – program Nowego Porządku

Europejczycy na podstawie wolnego rozwoju
ich wartości ludowych i na podstawie ich historycznego
osiągnięcie.

Siła idei Rzeszy

W szeregach Waffen-SS walczą dziś Holendrzy,
Flamandowie, Walonowie, Skandynawowie, Estończycy i
Łotysze, a wkrótce i inni ludzie będą ubierać swoje przebudzone młodzież w tym samym mundurze i w ten sposób tworzy Europę

Machine Translated by Google

Przód pod symbolem SS, który powstał z
potrzeba tej chwili i stanowi podstawę
Nadchodzący porządek w Europie. Każdy, kto miał wątpliwości co do
zalet tego pomysłu, zostaje sprostowany, gdy
spotyka dziś Holendrów lub Estończyków w Waffen-SS, którzy są bardziej
fanatycznymi i zdeterminowanymi obrońcami
Idea Rzeszy niż wielu Niemców w Rzeszy. Tym samym
spotykamy się z uznaniem, że służba tych ludzi w
Wschód to stalowa łaźnia idei Rzeszy. Mężczyźni, którzy
walczyli tam z niemieckim SS-manem Rzeszy przeciwko bolszewikom,
porzucili wszystko, wszystkie uprzedzenia, które wciąż utrudniają życie
ich współczesnym,
nie dzielili się wyjątkowym, trudnym doświadczeniem frontowym. W
Walka z naszym najtrudniejszym przeciwnikiem, idea Rzeszy w całej
swojej promiennej urodzie odradza się. Rodzi się europejskie poczucie
wspólnoty, które już nie zna
wahania polityków uwięzionych w starym państwie
Teorie. Ci europejscy ochotnicy, dowódcy SS i SS-mani, stanowią
awangardę frontu europejskiego. Kochają
swoją ojczyznę i dlatego, że kochają tę ojczyznę
i są mu głęboko wierni, chcą go jako nagrody
wojna, nowy świat, zorganizowany przez silną Rzeszę, która
Tylko on jest w stanie ocalić swoją ojczyznę i chronić żywe ciało swojego
ludu. Z pewnością ci mężczyźni...
mniejszości w swoich narodach. Historia świata jest jednak

Machine Translated by Google

Zawsze popełniane przez nielicznych mężczyzn, którzy mają odwagę odważyć się na nowe. Wahający się podążają za nimi dopiero później. Trzeba przejrzeć historię rodziny jednego z takich ochotników, aby poczuć, jak silnie działa idea Rzeszy. Ten młodzieniec. Jest na przykład pewien Fleming. Walczy w szeregach Waffen-SS. Jego ojciec jest wysokim rangą belgijskim administratorem kolonialnym i obecnie służy w Anglii; jego dziadek był członkiem belgijskiej parlament, fanatyczny przedstawiciel kultury francuskiej Przeciw flamandzkiej opozycji w jego ojczyźnie. Wnuk obejmuje Rzeszę i Adolfa Hitlera. Jakże przełomowe wydarzenie się dokonuje! Jakże silna jest ta atrakcja. opętany osobowością Führera! Jak potężna jest krew i idee Rzeszy, że młodzi ludzie tych ludzi deklarują gotowość oddania życia za tę Rzeszę, z której wywodzą się ich przodkowie

rozdzieleni przez dziesięciolecia, tak, przez stulecia!

Europejskie zadanie SS

SS w coraz większym stopniu wkracza w swoją Zadanie europejskie: Gromadzi przebudzoną młodzież europejską do walki z bolszewizmem i żydowskimi plutokracjami. Ktokolwiek pomyśli, że SS stąd traci swój pierwotny charakter lub odbiega od ścisłego zasady Rzeszy nie mają żadnego zrozumienia

Machine Translated by Google

Rewolucyjna idea narodowego socjalizmu, która przekracza granice państw narodowych. Nikt w dzisiejszej Europie, niezależnie od tego, jak zakończy się wojna, nie wierzy w powrót sztucznego systemu państwowego z Wersalu, który...
zawdzięcza swoje istnienie wyłącznie angielskiej ingerencji w sprawy europejskie. Zrozumiałe jest, że pod wpływem tej wojny zaciera się pozór historycznego rozwoju, który często trwał zaledwie kilka dekad.

a teraz wspólne korzenie europejskiej rodziny
Ludzie znów wychodzą na światło dzienne. Fakt germańskiej wędrówki
i dawnego osadnictwa germańskiego pomiędzy
Morza Bałtyckiego i Morza Czarnego do Oceanu Atlantyckiego
a Afryka Północna utworzyła jedność krwi Europy
i stworzyli tych ludzi, którzy powstają na tym samym fundamencie.
Ameryka i Anglia nie mają żadnego prawdziwego programu na polityczny Nowy Porządek kontynentu europejskiego. Oni postrzegają Europę już dziś jedynie jako kolonię, którą Zamierzają eksploatować ekonomicznie. Bolszewizm ma równie mało do zaoferowania Europie w zakresie idei. Marksizm nie uznaje żadnego prawdziwego ludu, tak samo jak nie może zaakceptować koncepcji krwi. do swojego słownika. Tylko narodowy socjalizm potwierdza korzenie każdego prawdziwego ludu. Wie, że tylko ten, kto jest Lojalny wobec ojczyzny może być lojalny wobec Rzeszy. Rewolucyjny socjalizm Adolfa Hitlera oznacza dla Europy
nie tylko regulacja stosunków europejskich

Machine Translated by Google

ludzie ze sobą na podstawie obecnej walki.
Już z wizji świata tego ruchu wyłania się twórcza siła bogatej pełni możliwych więzi ludów i narodów Europy z przywództwem
Silna Rzesza. Trzeba wyraźnie dostrzec, że wewnętrzny i zewnętrzny porządek Europy może zrodzić się jedynie z głębi narodowosocjalistycznego spojrzenia na historię. SS już dziś tworzy żelazny krąg tych ludzi, którzy tęsknią z namiętne serca dla Nowego Porządku Europy pod Przywództwo silnego germańskiego środka. Bez udziału tych ludzi nowe nie może się pojawić. To tak, jakby nasz kontynent wstrząsała wysoka gorączka; to jest ból porodowy nowej ery, która chce powstać z podwaliny wspólnoty krwi europejskiej rodziny ludów i socjalistycznego porządku ich wspólnego życia.

Jakąkolwiek ścieżką los nas poprowadzi ku temu celowi I bez względu na to, jakie niepowodzenia mogą nas jeszcze czekać, cel sam w sobie pozostaje niezmienny. To jedyny cel, dla którego warto żyć i walczyć. SS wie, że wszystko musi być wykorzystane, aby towarzysze z wraz z nim rośnie europejski wschód wspólnota walcząca tak samo jak te na Zachodzie.
Do inteligentnego leczenia potrzebna jest duża miara zdolności wykorzystywane do osiągnięcia tego celu. SS pozostaje

Machine Translated by Google

Niezniszczalna w swoich zasadach, kreatywna i hojna w realizacji praktycznych zadań. Musi być wystarczająco elastyczna, aby traktować każdego człowieka zgodnie z jego naturą i historią. Naszym zadaniem musi być kształtowanie Europy. Młodzież zjednoczyła się w twardy i zdeterminowany front. Zachodni wróg nie jest gotowy umrzeć za wyższy świat, ponieważ go nie uznaje. Wróg ze Wschodu przyniósł ludziom jedynie ucisk i degradację.

Jeśli istnieją niezbywalne wartości ludzkie, to są one broniony przez front armii niemieckiej. Po naszej stronie stoi nowa idea. Po naszej stronie musi ostatecznie przechylić szalę losu, jeśli pozostaniemy twardzi i świadomi całą historyczną odpowiedzialność za tę walkę.

Machine Translated by Google

Kto może poślubić młodą osobę?

przez J. Mayerhofera

Kiedy młodzi SS-mani w pokoju zaczęli rozmawiać
Jeśli chodzi o dziewczyny, zazwyczaj nie było to zbyt stosowne. Dzisiaj było inna. To była poważna rozmowa i taka pozostała.

Stało się tak, ponieważ starszemu współlokatorowi przyznano
książka na Boże Narodzenie, która zawierała różne poważne historie z życia mądrości, z których część przekazał młodszym kolegom do rozważenia.
Była to książka 80-letniego Dolnego
Saksoński autor Gustav Frenssen zatytułowany „Vorland”. The
Autor miał na myśli nie zdobytą jeszcze ziemię przed wałami, „nową ziemię”, ale poza nią także rasową i moralną
przyszłość naszego ludu.

Hans, starszy towarzysz, zastał młodzieńców – którzy często rozmawiali frywolnie o kobietach i miłości – o sprzyjającej porze. Była niedziela po obiedzie, czas „ciszy przed burzą”, zanim ruszyli do miasta. Hans

najpierw przeczytaj im to:

„Młody T. chciał się ożenić i powiedział do przyjaciela: «Ja
Mam kuzyna z 3000 marek. Potem poszedł i
poślubił ją. Młody B. i jego przyjaciel zobaczyli dwie dziewczyny
idąc przed nimi w drodze na bal. Oni
postanowił, że jego przyjaciel wybierze niższą opcję do tańca
i wino, a on weźmie tego wysokiego, którego później

Machine Translated by Google

żonaty. Młody S. pragnął żony. Pewnego dnia zobaczył
otwarte okno i skończyło się na poślubieniu dziewczyny, która miała
pozostawił otwarte. Młody R. początkowo tęsknił za
sąsiadka z lewej, ale kiedy od niego uciekła,
wziął ten po prawej. To, co się łączy
w ten sposób jest nazywany sakramentem przez katolików
kościół - w dobrym języku niemieckim oznacza to tajemnicę Boga
wola. Protestanci mówią: „Co Bóg złączył…”
myślę, że to po prostu zbiegi okoliczności – i połowa z nich
nieszczęśliwe - które zdarzają się młodym ludziom, którzy
nie są właściwie nauczane przez rodziców, nauczycieli lub państwo,
i którzy sami, choć dorośli, nie mają
otworzyły im oczy.”

„Wszyscy co niedzielę chodzicie do wioski” – odwrócił się Hans
i powiedział im: „A gdyby nie było tam sierżanta-majora, to byście
codziennie biegali do kobiet, z którymi się umawiacie”
nawet nie okazując szczególnego szacunku, z niewieloma wyjątkami. Po prostu
pamiętaj o okolicznościach, w jakich się poznaliście i czy
możesz wyciągnąć od mieszkańców wioski
wyrok: „Essanci wiedzą, czego chcą od dziewczyn.
Oni nie tylko chcą…, oni są również wybiórczy
i mieć smak i poczucie czystości, co jest połową
charakteru. - Ta lub inna cecha, w przeciwnym razie „Nie”
Dzięki'."

Hans przyciął je do odpowiedniego rozmiaru. Ale miał też
jednocześnie dojrzewały one wewnętrznie. Następnie

Machine Translated by Google

wyrażali krytykę na podstawie tego, co wiedzieli o sobie nawzajem. Ci, którzy mniej więcej zdali test, z przyjemnością żartobliwie dawali się „złapanym" ponieść emocjom. „Przestępcy" pozwalali bez oporu czochrać sobie niedzielne włosy lub drapać się po uszach jeszcze bardziej, niż byli już zawstydzeni. Hans cieszył się z dobrego serca młodzieńców, na które można było wpłynąć energicznymi słowami.

„Posłuchaj teraz tego fragmentu" – powiedział i przeczytał inna sekcja:

„Młody człowiek, nawet głębszy i poważniejszy jeden, ma od 24 do 28 lat, kiedy wybiera jego partnerem na resztę życia - w jego byciu nadal nie dojrzały, wciąż nieświadomy swojej istoty i wciąż to robi nie zna życia i świata. Każdy, kto zna całe ludzkie życie wie, że mężczyzna w wieku 37 lat jest całkowicie inny niż 27-letni mężczyzna."

„Ponieważ tak jest – według Frenssena – 27-latek podejmuje najważniejsze decyzje w swoim życiu - najważniejszą decyzję w swoim życiu... wiesz jaka ona jest?
- i zwykle nie rozpoznaje tego, co naprawdę cenne młode kobiety, te, które stoją tam w prostych kolorach, ładna, silna, cicha i głęboka, stworzona przez naturę i rasa specjalnie stworzona, aby być matkami i przodkami naszej rasy; raczej o wiele bardziej dążą, zgodnie ze swoją niedojrzała natura, w kierunku tych, którzy błyszczą kolorowo

Machine Translated by Google

z małymi talentami i sztuczkami, którzy podchodzą do nich z małe, powierzchowne uroki.

„Kiedy ci najcenniejsi mężczyźni się żenią, dojrzewają z biegiem lat, rozpoznają, więcej wyraźnie z roku na rok, jaki typ kobiet jest wartościowe, tęsknię za nimi i pragnę ich, lub wkrótce je będę mieć sekretne romanse. A te cenne dziewczyny z drugiej strony z drugiej strony, ponieważ doświadczają, że nie zostali wybrani przez młodych mężczyzn, a oni sami nie mogą i nie chcą chcą żyć bez miłości i są, według ich własną cenną naturę, przyciąganą do tych cennych, Dojrzali mężczyźni podążają za swoim pragnieniem miłości. I tak, w ten sposób z jednej strony czynią ci wartościowi ludzie żyją w zrujnowanych małżeństwach, co bardzo je rani produktywność, a z drugiej strony te cenne kobiety albo żyją bez miłości w ciągłym niezadowoleniu, lub pozostać (większość z nich) przez cały okres kwitnienia i płodny okres swojego życia, bezdzietna bliska osoba. To stan ten jest pełen problemów z ludzkiego punktu widzenia, i od ludu jednego, który przynosi wielkie zło".

„Pełen problemów z ludzkiego punktu widzenia i od ludowego wielkiego zła", powtórzył Hans podkreślenie.

Gdy skończył, nastała cisza.
Ale potem ktoś się odezwał: „Ale nie możemy tak długo czekać? Ile masz lat, Hans? Pod trzydziestkę? To prawie...

Machine Translated by Google

W średnim wieku! Reichsführer SS jednak chce, żebyśmy żenili się młodo!”

„Spodziewałem się tego sprzeciwu” – odpowiedział Hans. „Autor Frenssen nie miał na myśli, że nie należy zawierać związku małżeńskiego przed 37. rokiem życia, lecz chce, aby młody mężczyzna jak najwcześniej dołożył wszelkich starań, by uświadomić sobie prawdziwe wartości ludzkie, co naturalnie idzie w parze z pracą nad sobą. 'Człowieku, stań się istotny!' – powiedział. jak mawiał kiedyś ważny człowiek.

„Myślicie, że Reichsfuehrer chciał, żebyście się ożenili młodo, żebyście mogli wyjść za mąż za kogoś niemądrego? I żebyście otworzyli oczy dopiero później? Myślicie, że Reichsfuehrer dał wam pozwolenie na lekkomyślność? Oszukiwalibyście samych siebie. To list zaufania! Reichsfuehrer uważa, że jako esesmani jesteście godni i wystarczająco dojrzali, by walczyć za Niemcy, a w razie potrzeby zginąć. Ale skoro można od was tego wymagać, to można wam również zaufać, że dacie Niemcom nowe życie. Reichsfuehrer nie zamierza popierać każdego prymitywnego romansu. Myśli, że kiedy życzy wam wczesnego małżeństwa,
o Niemczech, o dzieciach, ale myśli też o czymś więcej wszystko o wartości tych dzieci! Jeśli dziś mamy setki laureatów nagrody Oak Leaves, tysiące nagród Knight's Odbiorcy krzyżowi i setki tysięcy innych odznaczeni żołnierze - oprócz surowca, które również mamy - a potem zastanów się, gdzie to wszystko

Machine Translated by Google

Pochodzi z! Jesteś dziś taki, jakim cię stworzyli twoi rodzice, a to oznacza, że tacy byli twoi rodzice. Przyszli chłopcy
a dziewczęta, mężczyźni i kobiety, będą takie, jakimi je wyhodujecie, to znaczy, jakimi wy jesteście i jakimi są wasze córki.

„A ponieważ czas żołnierza na wojnie nie pozwala
marnujesz, więc nie wolno ci marnować czasu. - Czy możesz porozmawiaj poważnie ze swoją dziewczyną o takich rzeczach, jak teraz Rozmawiać z tobą? Jeśli nie, jeśli są na to za głupi lub zbyt miękcy, to z radością ich puść. - Ale jeśli staną się poważni i
cicho, kiedy im to powiesz, a jeśli zajrzą do twojego
oczy, to coś tam jest. Ale nigdy nie przestawaj testować
„ich, a tym samym was samych, raz po raz”.

Jeden z młodych ludzi powiedział: „Bardzo trudno mi jest właściwie rozwiązać tę najważniejszą decyzję życiową
właściwy wybór żony. I tak uważam, że pomysł Frenssensa to tylko „Późne małżeństwo naprawdę dobre”. Potem przywieziono przepustki do pokoju.

„Przygotujcie się, chłopcy” – zawołał Hans – „Mamy to samo „Droga kawałek dalej, żebyśmy mogli dokończyć naszą rozmowę.”

Wyszli z koszar na otwartą przestrzeń.
Spadł świeży śnieg, a ziemia pachniała bardzo czysto.
Razem zeszli ze wzgórza, na którym znajdowała się ich kwatera znajdowały się, przed nimi bogato wkomponowany krajobraz
którego nieśmiertelne życie było chronione pod kryształowym śniegiem koc.

Machine Translated by Google

„Nie ma wątpliwości, że to właśnie człowiek nordycki dojrzewa później niż człowiek wschodu i południa, zwłaszcza jeśli przez dojrzałość rozumie się również dojrzałość charakteru, ducha i solidności. Ciało i dusza są, zgodnie z naszym przekonaniem, w istocie jednością i dlatego do siebie należą. Samo w sobie późniejsze małżeństwo jest naturalne dla wartościowego mężczyzny nordyckiego. Nie muszę jednak mówić, że dziś toczymy najtrudniejszą walkę o naszą rasową egzystencję od zarania dziejów naszego ludu. Nasi rodzice i dziadkowie na ogół mieli zbyt mało

dzieci, z drugiej strony wrogo nastawieni ludzie mieli cztery lub pięć razy więcej! A teraz, w ciągu pół wieku, druga wojna już pochłania ofiary z naszej krwi. Musimy więc skrócić odstęp czasu między pokoleniami.
nie mam wyboru i nie jest to w żaden inny sposób zrozumiałe względy powinny temu zapobiec. Wręcz przeciwnie, powinniśmy dążyć do tego, aby młody człowiek już wcześnie wiedział i traktujemy swój obowiązek poważnie. I wypełniamy go poprzez wzajemną pomoc w tym zadaniu. Osoby o podobnym charakterze wśród starych i młodych muszą stać ramię w ramię z radą i działaniem. Pierwszym jest oczywiście najbardziej pasjonujące zainteresowanie dla Was samych, mianowicie uznanie, że zadanie wyboru żony jest jedną rzeczą to jest naprawdę ważne, żeby wszystko inne poszło dobrze samo w sobie. Podstawą wyboru żony jest jednak równość urodzenia, czyli przynależność do tej samej rasy,

Machine Translated by Google

a w obrębie tej samej rasy także zgodność w najważniejszych cechach charakteru i ducha."

„Młodość dzisiaj w wieku 20 lat, ale także z powodu czasu-z określonych powodów, jest tak niejasna i niepewna w „Kwestie miłości i małżeństwa", kontynuował Hans. „Ale jak to może być inaczej, skoro media są przez tak długi czas zalewane tyloma frywolnymi wyobrażeniami na ten temat, by zaspokoić ciekawość i pożądanie bezmyślnych mas? Czy może być inaczej, skoro nasze dziewczyny malują się i zadzierają nosami jak gwiazdki filmowe? Czy może być inaczej, skoro niemiecki chłopak myśli, że jego dziewczyna musi wyglądać jak ta czy tamta gwiazdka filmowa, i na odwrót, skoro Niemka wybiera swój „typ" spośród gwiazd filmowych? Czy młodzież może zrozumieć, czym jest nordyckie uczucie między chłopcem a dziewczyną, między mężczyzną a kobietą, skoro całymi dniami tylko bełkocze i gwiżdże głupie przeboje, nuci i garbi się, zamiast śpiewać niemieckie pieśni miłosne i ludowe, tańczyć po niemiecku i pielęgnować żywe, niemieckie życie towarzyskie? Dopiero gdy znów będziemy mieli wspólną, naturalną kulturę ludową i naturalne życie wspólnotowe – oczyszczone z obcości – w
klany, wioski i miasta, kiedy wszystko działa
wspólnie promować i czuwać nad właściwą miłością młodość ludu, kiedy znów odbywają się uroczystości weselne staną się znaczącymi uroczystościami ludowymi, wtedy nawet młodzież w wieku 20 lat prawdopodobnie mniej więcej wie, co

Machine Translated by Google

Powinni kochać, a czego unikać, a także poznają, czym jest odpowiedzialność wobec przodków, równość urodzenia i wychowania. I znajdą te same idee wśród swoich krewnych i znajomych, tak jak to było z naszymi przodkami tysiące lat temu. Czytajcie sagi, tam znajdziecie „obrazy lepszych czasów", o których śpiewa nasza pieśń lojalności! Jesteście wezwani, aby ponownie obudzić te zatopione obrazy do nowego życia, wydając na świat dzieci tak wartościowe, z którymi jedynie powstanie
można osiągnąć taką kulturę ukształtowaną przez kulturę nordycką. I czy nie zapominajcie, że do tego potrzebne są matki, które potrafią wychować dzieci w duchu tej kultury i zachować żywy folklor, który się z nią wiąże."

Hans skończył niedzielne kazanie. Zatrzymał się, a grupa zrobiła to samo. Spojrzeli w dal i odkryli pobliski śnieg. Ich ciepłe dłonie chwyciły go i wkrótce śnieżki...

latający.

Po zaciętej bitwie na śnieżki pożegnali się i rozeszli w swoje strony. Jeden z młodych chłopaków pozostał z Hansem i obaj prawdopodobnie się dotknęli.
na wiele innych pytań.

Machine Translated by Google

Twoje życie należy do Twojego ludu!

przez H. Kl.

W dzienniku i rzeczach esesmana, który zabił często powtarzane jest następujące zdanie: „Moje życie nie ma już wartości!” Co miał na myśli i co zrobił? ma prawo tak mówić?

Esesman miał 21 lat. Jego miłość – która miała związała go z dwiema różnymi dziewczynami, jedną po drugiej, nie był lekkomyślny. Szukał czegoś wartościowego związek, równa żona, która dałaby mu zdrowie dzieci w trwałym małżeństwie. Porzucił pierwszą córkę gdy badania lekarskie wyraźnie wykazały, że dziewczyna pozostałaby bezpłodna. Ale potem, gdy pojawiła się nowa, droga miłość związała go z inną dziewczyną, dowiedział się w szpitalu że on sam z własnej winy stał się bezpłodny. Od tego czasu zdanie o bezcelowości jego życie często powtarzało się w jego pismach i że miał stracił wszystko, co przeżył, kochał i o co walczył: kontynuacja w jego dzieciach.

Co ten esesman chce osiągnąć poprzez swoje samobójstwo? Czy chciał odpokutować za swoje samobójstwo? niepłodność czy chęć ucieczki od bezdzietnego życia, które wydawało mu się biedne i puste?

Machine Translated by Google

Z chęcią pozostawimy zbadanie tych kwestii psychiatrom. Dla nas, esesmanów, w tym przypadku, jak i w każdym przypadku samobójstwa, ważne jest tylko jedno pytanie: czy czyn pomógł, czy zaszkodził ludziom?

Nikt nie może zaprzeczyć, że czyn esesmana, o którym tu mowa, wyrządził ludziom poważną krzywdę. Nic bowiem nie zostało przez niego odkupione ani naprawione. Wręcz przeciwnie: esesman nie tylko pozbawił swoich ludzi potomstwo, ale przez własną śmierć pozbawił je także siebie i swojej własnej siły roboczej i bojowej. Tym samym pogłębił swoje poczucie winy.

Mogą być przypadki, w których wielkie poczucie winy może być tylko odkupione przez śmierć. A potem jest przypadek, gdy Dalsze życie osoby winnej może oznaczać dla społeczności nie do zniesienia ciężar. W pozostałych przypadkach istnieje tylko jedno zadośćuczynienie i pojednanie, a mianowicie całkowity wysiłek życiowy społeczności.

W swoim rozkazie z 19 marca 1939 r. Reichsführer SS wyraźnie opowiedział się za samobójstwem. Mówi:

„Maksymalnie 15% samobójstw popełnianych jest z powodów które można zaakceptować, na przykład zakończenie życia po zbrodni, która szkodzi społeczności i ją plami honor. 85% samobójstw popełnia się jednak z powodu powody, których nigdy nie można zaakceptować, takie jak strach przed kara, strach przed testem, po upomnieniu od kolegi przełożony, po kłótni z rodzicami, po

Machine Translated by Google

rozwiązanie zaręczyn z powodu zazdrości po
nieszczęśliwy romans itp.

„Samobójstwa tego rodzaju nie mają nic wspólnego z bohaterstwem”
lub bohaterskiego ducha. My, esesmani, postrzegamy ich jako
ucieczka, jako porzucenie walki i samego życia.

„SS nigdy nie miało zrozumienia dla ludzi, którzy
Unikajcie walki. Dlatego postanawiam, że we wszystkich przypadkach
gdzie i dochodzenie wszczęte przez przełożonego
jednoznacznie stwierdza, że powodem samobójstwa
nie można przyjąć, że nie zostanie wysłana żadna wiadomość o śmierci
człowieka i że SS nie bierze udziału w
pogrzeb."

Twoje życie nie należy do ciebie, lecz do twojego ludu.

Machine Translated by Google

O co walczymy, to ochrona
istnienie i rozmnażanie się naszej rasy i naszego ludu,
wyżywienie jej dzieci i utrzymanie czystości
krew, wolność i niepodległość
ojczyzny, aby nasz lud mógł dojrzeć ku
spełnienie celu, jaki mu wyznaczył Stwórca
wszechświat.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Trzeba pokonać „martwy punkt”

Treść poniższego listu od firmy
Przywódcę należy rozumieć dosłownie. Dotyczy to
ty i ja i my wszyscy bardzo osobiście.

...Pomimo tych trudnych dni patrzymy w przyszłość
przyszłość z ufnością. Ale jedna niepokojąca myśl często
mnie dręczy, mianowicie, że zbyt niewielu Europejczyków
ma całkowitą jasność co do całości, w ostatecznym sensie
absolutnie bezwarunkowy charakter tej wojny. Z pewnością tak jest
rozprzestrzeniając się coraz bardziej. Ale cała surowość
wojny obejmuje tylko zbyt niewielu.

Bolszewicy chcą przybyć na zachód i z nim
On jedzie na śmierć – dla nas wszystkich, bez wyjątku. Walczymy o
istnienie czy nieistnienie - my wszyscy, my w Rzeszy i
we wszystkich krajach europejskich. To, co nam grozi ze
wschodu, to całkowita zagłada; bolszewizm jest absolutnym
historyczne zaprzeczenie wszystkiego, czym jesteśmy,
Niezależnie od tego, jak to się nazywa. A Rosjanin jest silny,
zwłaszcza w tym, co wcześniej zawsze rozstrzygało konflikty:
w duchu. Jest tak fantastycznie zdrowy;
Nawet trucizna bolszewicka nie może mu zaszkodzić. Zamiast tego ma
efekt bakterii, która wcześniej

Machine Translated by Google

uśpione siły w ruchu, które następnie ślepo, lecz nieodparcie podążają za wewnętrznym prawem.

Bolszewizm to naprawdę duże wydarzenie w dotychczas biednych Historia Rosji, coś, co historycznie się poruszyło – i wciąż się porusza – szeroka masa tego gigantycznego ludu. Rosjanie bez przeszkód idą na tę wojnę. Niesiemy ze sobą bogate dziedzictwo, które nas obciąża.

Jak powiedział kiedyś Führer: Ostatni batalion triumfuje; innymi słowy, ten, kto odda ostatni strzał Wygrywa, niezależnie od przebiegu meczu i miejsca oddania ostatniego strzału. Ten, kto trzyma broń gotową do strzału i wyceluje w przeciwnika pięć minut po... dwunastu, wygrał, nawet jeśli staje sam przeciwko tysiąc.

Za mną były bardzo gorzkie tygodnie, tygodnie pełne okropnych doświadczeń. Ale my, żołnierze tutaj na wschodzie, doświadczamy... ogromna samoświadomość i trzeźwość w kwestii siebie. Stajemy się czystsi, lepsi, twardsi i Tutaj zdrowsi. Żołnierze, którzy już ponad dwa lata wytrzymują w Rosji, to najlepsi ludzie w naszym narodzie, zdecydowanie najlepszy. Tak jest: nie powinno się już trenować Rekruci w niemieckich koszarach z prysznicami, łóżkami, szafkach itp., ale w rosyjskich lub polskich brudnych gniazdach. Nie należy już gromadzić dywizji w zachodnich Europie, ale także w Rosji Sowieckiej i Polsce.

Machine Translated by Google

Niedawno odebrałem dwóch żołnierzy, którzy odłączyli się od swoich jednostek. Dziesięć dni wcześniej byli w Hadze. Jest dla mnie całkowicie jasne, że na początku nie można oczekiwać wiele od takich ludzi, niezależnie od tego, jak bardzo się starają.
jak bardzo mogą być wyposażeni. Ale to wstyd,
Co wszystko stracone w pierwszych bitwach. Ten widok jest omawiany o coraz więcej. Nawet jednostki, które były w
ojczyzny na dłuższy okres w celu odpoczynku lub przekwalifikowania się nie są już tak dobre, jak byłyby, gdyby nigdy ich nie było
Byłem tam. Najpierw trzeba pokonać „martwy punkt”: trzeba oduczyć się patrzenia wstecz, trzeba nauczyć się, że droga do prawdziwego i prawdziwego życia prowadzi tylko okrężną drogą
klęska wroga, z której nie ma powrotu.

Ojczyzna jest dla nas zbyt piękna, sprawia, że jesteśmy chorzy, rozluźniony i słaby. To nie ma nic wspólnego z morale w domu. Ale z wpływem bezpieczeństwa i przyzwoitości w
całe nasze życie i nasze istnienie; to właśnie czyni nas takimi chory, gdy spojrzymy wstecz na rosyjską nędzę, na
samotność i pustka niemiłosiernego żądania,
który – tak absolutny – został prawdopodobnie stworzony tylko Ateńczycy w walce ze Spartą lub Cezarem w jego
bitwa z Wercyngetoryksem.

Trzeba to zrozumieć, nawet całkowicie emocjonalnie, w przeciwnym razie ulega się ogromnej presji
który spada na człowieka duchowo. Jeśli ktoś to rozumie,

Machine Translated by Google

Wtedy presja natychmiast znika. W jej miejsce pojawia się lodowata,
aktywna wola walki z wrogiem i pokonania go za wszelką cenę. Podczas
moich zadań...
zapoznać się z bardzo różnymi podziałami,
które znajdują się w Rosji nieprzerwanie od 1940 roku, te, które powstały
w Niemczech w czasie wojny,
i te montowane we Francji. Te ostatnie mają
najtrudniejszy czas przyzwyczajenia się do
bezwarunkowy charakter ziemi rosyjskiej w celu
uzyskać jasny obraz gigantycznych możliwości tych przestrzeni, które
czekają na europejską kreatywność.

W ich głowach brzęczy: „Wtedy we Francji!”, zamiast
powiedzieć: „Oto jestem, oto pozostaję – a jeśli nie jest to miłe,
tutaj, wtedy będzie miło, dlatego jestem, kim jestem!”
Niestety, zbyt mało osób twierdzi, że to drugie. Gdybyśmy mogli mocno
wgryźć się w rosyjską ziemię... Sowieci by...
Nigdy nas nie odstraszą. Ale niestety, zbyt mało osób gryzie
mocno tu tkwią; marzą o końcu wojny
domu, ale nie o końcu wojny jako wolny człowiek
Wschód. I to wielka szkoda. Musi do tego dojść.
w tym momencie Rosjanin może zacząć robić cokolwiek zechce
lubi; nie zrobi ani kroku do przodu...

Machine Translated by Google

Jeśli zobaczymy, że stary świat popada w ruinę, nie pozwólmy,
pytać o zbyt wiele, czy wiele jest wartościowego, czy wiele jest
Niezastąpiony, jest również zniszczony! To sprawia, że człowiek jest smutny
i osłabia siłę oporu. Zamiast tego pozwól nam
zastanówmy się, czy nadal czujemy iskrę
siła w nas samych, która pozwala nam odbudować
Rzesza z naszej krwi i kości. Jeśli tak jest – i
Wiem, że najlepsi z nas posiadają tę niezachwianą wiarę -
wtedy będziemy mieli siłę, żeby odbudować to wielkie
pracuje tam, gdzie żaden stary mur nie stanowi dla nas przeszkody - w
przestrzenie wschodu i nad ruinami zachodu.
katedry upadły, ich święta miara trwa nadal
Niezniszczalny w naszej krwi. Więc jesteśmy wolni do walki
i później będzie wolny według wiecznej miary,
aby zbudować nowe cytadele nowego czasu.

***

Być prostym i naturalnym
jest najwyższym i ostatecznym celem.
- Nietzsche

Machine Translated by Google

Człowiek jest lepszy od materii, jeśli przeciwstawi jej się
duży nacisk i brak masy lub duża masa zewnętrzna
można sobie wyobrazić siłę, której nie da się pokonać siłą duchową
siła. I z tego każdy, kto jest do tego zdolny, może
wyciągnąć wniosek, że u mężczyzn, prawdziwych mężczyzn, wartości są
żywy, którego nie można zniszczyć pociskami ani
góry materiałów wybuchowych.

- Ernst Juenger

Machine Translated by Google

Wieczne Serce

Droga powrotna – tak nazywaliśmy drogę
matki i ojcowie, rodzice, którzy stracili syna,
często ich jedyną; ścieżką, która ma ich wyprowadzić z rozpaczy i
samotności z powrotem do życia. Pani Marianne Harmitz z Saettin
opisuje spotkanie z
żołnierz na pierwszej linii frontu, który donosi o powrocie takiej matki:

To było w pociągu. Wśród podróżnych siedzi młody żołnierz.
Jego włosy posiwiały. Ma blizny na twarzy i zmarszczki, które są
jedynie efektem wielkiego szoku.
Wyjeżdżał na urlop, jak sam powiedział, na sześć tygodni i
Kiedy ktoś go zapytał, jak możliwe jest tak długie zwolnienie,
zaczął stopniowo mówić.

Ciężko ranny człowiek przyjechał ze Stalingradu -
gdzie brał udział w trudnej walce niemal do
sam koniec - samolotem do ojczyzny i szpitala w
Wiedeń. Przyjęcie, które wzruszyło do łez nawet nas, zatwardziałych
mężczyzn. Niesamowita miłość, troska, kwiaty, współczucie. W
Obok mnie leży mój przyjaciel i towarzysz. U jego boku, w milczeniu i
bohatersko siedzi jego matka, która widzi, że jej jedyne dziecko zaczyna
ścieżką do tej szerokiej, nieznanej krainy. Przez
ode mnie jest towarzysz H., który stracił i rękę i oboje
stopy.

Machine Translated by Google

Jest sam. Nigdy nie widzi się bliskich przy jego łóżku.
Zmartwiony i z cichym współczuciem, jego oczy spoczywają na
twarz matki. Czuje to i niewidzialny pas
zrozumienie otula jej serce.

„Kim jest ten młody człowiek?” – zapytała mnie nagle.

„Nieskazitelny człowiek i towarzysz” – odpowiadam.

"Sam?"

„Niestety, tak i biednie.”

Ona milknie. Zastanawiam się, co oznaczają te pytania – w
o tej godzinie - prawdopodobnie podła. Wiem, że ma dużą
farmie, że jej mąż nie żyje i że tam, obok
ona, syn, dziedzic, nosicielka imienia, wkrótce odejdzie
w jego ostatniej podróży. Jego życie uchodzi coraz bardziej.
Trzyma jego rękę, która staje się coraz cięższa.
I czuje się, że krew w jej sercu ustępuje, że ona...
czuje, że jej życie gaśnie wraz z życiem jej syna, który był
treść jej życia i jej pierwsze i ostateczne spełnienie.
Ona spokojnie nadal trzyma dłoń, choć ta już jest zimna;
leżymy cicho i nie śmiemy oddychać.

Potem wstaje i podchodzi do naszego towarzysza, który patrzy
Patrzą na nią szeroko otwartymi oczami. Wyciągają ręce. Ona czuje
co ma oznaczać ciepłe ciśnienie: jego wewnętrzne
współczucie.

„Teraz mam do ciebie prośbę, mój drogi przyjacielu.
Byłeś przyjacielem mojego syna, więc pozwól, że cię przyjmę za swojego

Machine Translated by Google

Synu? Wszystko będzie należeć do ciebie, wszystko...!" To jest jak szloch.

Niezręcznie próbuje pocałować ją w rękę. I jąka się. jego podziękowania. „To" – kończy się raport żołnierza – „jest tym, co doświadczony i wiem po co wracam na front „kiedy mój urlop się skończy".

Widział wieczne serce Niemiec: niemieckie matka. Widział, jak pokonała śmierć w swoim największym moment.

Machine Translated by Google

Złamane ręce

Mistrz Riemenschneider był sam w swoim warsztacie. Zmierzch łagodnie ogarnął postacie, które zdawały się delikatnie wypełniają się życiem w ostatnim świetle dnia. Tilman zachował swoje niespokojne ręce wciąż były nieruchome, a jego oczy znów objęły ostatnio pracował. Wstał i ciężkim krokiem poszedł do posąg Madonny i – jak to często bywało wcześniej – ukazało mu się ponownie, że nie stoi przed nim żaden zmarły stolarka, ale tajemniczo bijąca istota. Kiedyś ponownie poczuł delikatnie opadające draperie szaty, zauważył, że przez jego ciało przeszedł znajomy, dziwny dreszcz, który zawsze go nachodził, gdy zaczynał rzeźbić kochająca i intymna twarz z miękkiego, pachnącego drewna z rodzimych lasów. W pracy zawsze lubił być sam i nie był związany ani czasem, ani godziną. Wszystko, co widział i kochał lub nienawidził w swoim życiu, on po prostu wziął w swoje ręce, aby pozwolić mu stać się nowym bycie poza kamieniem lub drewnem i uwolnienie się od codzienności żyć. Dla jego żon życie u jego boku nie było łatwe. Ożenił się trzy razy, ale śmierć była dla niego zwykły gość i wciąż trzymał się tego, w co wierzył posiadać całkowicie. Czasami wydawało mu się, że jest winny, jakby pozwolił swoim żonom żyć tak

Machine Translated by Google

specjalnie dla niego, przepływa przez jego ręce zbyt dużo
praca. Zawsze były dla niego jak fontanny, od
dzięki któremu mógł zyskać siłę i radość, a czasami
też trochę spokoju. Ale tak naprawdę nie odeszli, a to
było dla mistrza dobrą i pocieszającą pewnością.
Piękno i arystokracja zrodziły się z materii. Miał
wypełnił niepisane prawo; narodził się z niczego, miał
uczynił stworzenie i wiarę w życie widocznymi w niemych stworzeniach.
Minęło sporo czasu od trudnych czasów, gdy byłem praktykantem
do szczytu swojej pracy. Widział wielu ludzi i
kraje. Och, świat był szeroki, a tęsknota była
im więcej tego pił, tym bardziej wzrastał. Ale stopniowo pokój
nawet do niego dotarło. Würzburg otoczył
niepokój jego krwi. Tu był schroniony.

Mistrz spokojnie rozważył całość i
wtedy zdał sobie sprawę, że minione czasy chłopstwa-
przebudzenie było jak wielka rzeka, do której wlewało się jego tęsknota
mógł płynąć.

Jego myśli znów powędrowały ku skarbowi
sale kościelnych nadzorców, poprzez
aspirujące ściany filarowe wysokich katedr - we wszystkich z nich
były jego rzeźby, pomniki, ołtarze, figury apostołów.
Stojąc w tych potężnych kamiennych lasach, zawsze był
szczęśliwy i podziwiał mistrzów budowy
kraj, który bezczelnie gromadził takie struktury w

Machine Translated by Google

niebo. Podobały mu się też dzwony, które rozbrzmiewały nad rozległą krainą z ich ciężkim tonem.

Ale coś dziwnego mimowolnie żyło w środku go i teraz się przebił. Dlaczego księża się rozłączyli? Holenderskie złoto i kolorowe ozdoby? Dlaczego śpiewali w obcych modlitwach do Boga? Dlaczego brzęczenie pieniędzy w gablotach wydawało się najważniejsze dla... kościoły? Wtedy Riemenschneider ogarnął dziki niepokój.

Zacisnął swoje błogosławione dłonie w potężne pięści. Jak Często duchowni zmuszali go do formowania rzeczy, których jego ręce nie chciały robić. Mimo to, gdy poszedłem, jak chciałem, nie mogli mi pomóc; a gdy myślał, Zimny błysk pojawił się w jego oczach. Użył Ludzie, którzy otaczali go na co dzień, byli dla niego wzorem do naśladowania w pracy. Wieśniaczki, dzieci z miasta, mężczyźni z warsztatów i z pól – umieszczał ich na ołtarzach, a Kościół im to dał nazwy obce.

Prałat księcia-biskupa Würzburga przywiózł mistrzowi nowy porządek. Riemenschneider jest zrzędliwy odpowiedź nadstawiła uszu. Potem wybuchła żądna i wyrwało mu się: „W mieście krąży plotka, Rozprzestrzeniają się, ale nie chcę wierzyć... Mistrzu Riemenschneider! Przez cały czas piekielne moce...

Machine Translated by Google

miały swoje miejsce w tobie. Jak inaczej mógłbyś je umieścić?
ucieleśniony Antychryst wewnątrz świętych ołtarzy?"

Przyciśnięty i wielce zdziwiony, mistrz zapytał:
„Gdzie... gdzie jest Antychryst, Czcigodny Panie?”

Wsunął blade dłonie w szerokie rękawy swojej
sutannę i powiedział zimno, trochę pogardliwie:

„W kątach waszych ołtarzy kucają chłopi z
wulgarne twarze, a ty wyrzeźbiłeś całkiem wyróżniającego się
oblicze Judasza w Heiligenblutaltar w
Rothenburg, żeby to był św. Jan. I na wszystkich
krzyże, złodzieje zniknęli, a jego oczy podpełzły w górę
Mistrz pochylił się do przodu i powiedział: „i wszystkie Matki Boskie”
Rzeźbisz twarz swojej młodej żony Elisy.

Mistrz obdarzył księdza lekkim i chłodnym uśmiechem, uniósł
szczupłe dłonie w geście odmowy i powiedział: „Tak, tak, ja
wiem, co chcesz powiedzieć: ...I nadal dzisiaj marka
hańby, pierwsi ludzie nago, stoją
radosny i niewinny u wejścia do kościoła Mariackiego.
wiem, co myślisz o mojej pracy, mówisz, że ja
nie trzymałem się Pisma Świętego. Teraz doszedłem do
wiedz, że zanurzenie się w to jest bardzo ryzykowne
głęboko w Piśmie Świętym. Właśnie zszedłem z
fałszywe ubrania, którymi owinąłeś ludzi
a teraz to cię denerwuje, bo widzisz
prawda."

Machine Translated by Google

„Strzeż się, Mistrzu Doradco, rzeźbiarzu świętego i jedynego Kościoła, on ma sakrament Pański, stoi nietknięty ponad wszystkimi ludźmi. Pozostań jego sługą!
Nie stań się sługą diabła i jego popleczników!”

Mistrz nic nie odpowiedział, tylko długo i z pogardą patrzył na prałata. Gdy ciężkie dębowe drzwi zatrzasnęły się za odchodzącym duchownym, Riemenschneider wiedział, że pierwsza duża belka...

most, przez który przechodził przez dziesięciolecia, załamał się.

Tilman Riemenschneider przebywał w kraju od kilku dni. Odwiedził przyjaciół i towarzyszy, o których wiedział, że są powiązani z tajną organizacją.
organizacja oporu chłopskiego. Cichy bunt rozprzestrzenił się jak ogień. Potrzeby chłopów rosły. Ale Tilman
Riemenschneider opowiedział się po ich stronie.

Na szczycie murów miejskich Würzburga chłop-
wodzowie stali godzinami, czekając
Armie chłopskie, które miały przybyć do miasta. Do czasu buntu się ukryły. Gdy zabrzmiały dzwony alarmowe
wyszli nagle i po cichu zgromadzili swoje
mężczyzn. Ich sprawy teraz dobrze się układały. Arcybiskup miał
uciekł, musiał zdać sobie sprawę, że jego gra dobiegła końca. Wkrótce
Mieli nadejść chłopi. Wiatr uderzał ich w twarze niczym lodowata pięść. Noc robiła się coraz chłodniejsza i dłuższa. Bermetter

Machine Translated by Google

przeniósł się do Riemenschneidera: „To cholernie długo trwa czas marszu armii w kierunku Würzburga.

Ciemność, zimno i czekanie narastały nieustannie razem bardziej przytłaczające, bardziej przytłaczające.

Krzyk rozległ się w czarnej ciemności. Stukot kopyt. Pędzący jeździec. To był kurier Mergentheima. Z jego łapczywie łapiąc oddech, wyrywali słowa, na początku tylko dwa, że szalenie się kręcił:

„Wszystko się skończyło... Wszystko się skończyło!... Nic nie zostało armii chłopskich”. Jąkający się raport o upadek ostatniej armii chłopskiej wypalił im strach.

Nic się nie ruszało. Groza narastała wokół mężczyzn. jakby byli otoczeni nieprzeniknioną ścianą płomienie. Myśleli, że się duszą. To było nie do zniesienia. Wtedy ktoś wydał dzikie wycie, jak tylko bite zwierzę jest zdolne do płaczu.

Ale potem wybuchło z furią. Przywódca chłopski krzyknął ostro przez turbulencje rozpad:

„Riemenschneider! Riemenschneider!... Tutaj, szybko, a Koniu, musimy opuścić Würzburg! Kiedy biskup wracają zwycięzcy, którzy wkroczą do miasta, a potem nasze życie się skończy. Jesteśmy błotem na ich butach! My... ostatnie!”

Machine Translated by Google

I zdziwiony jego sztywnością: „Co się dzieje,
Riemenschneider? Chodź!" Jego odpowiedź, ledwo słyszalna, lecz
twarda jak szkło, brzmiała:

„Uczyniłem Würzburg wielkim... Zostanę. Nie odwrócę się
ogon, i... i... dokąd... miałbym... pójść?

Cisza!

Tylko nocna czarna burza szalała. Nie było żadnych gwiazd.
świeciło, nie dawało ciepła żadne światło nadziei.

Przywódcy chłopscy zmienili zdanie. Zrozumieli,
że jakakolwiek ucieczka byłaby niepotrzebna. Wcześniej czy później
później zostałyby odkryte lub
musieli się ukrywać w lasach, ale wtedy prawdopodobnie
może umrzeć z głodu.

Ostatnim przywódcom chłopskim udało się ukryć przez trzy
dni, a następnie zostali odkryci i schwytani przez
psy gończe biskupie.

Przykucnęli skuci łańcuchami w najgłębszych lochach
twierdza Marienburg, ich płonące oczy skupiają się na
ciężka ciemność. Żaden z nich nie wiedział o pozostałych.
Powietrze w lochu było cuchnące i wilgotne.

Tillman Riemenschneider prawie się udusił w
ciemność lochu. Dzień po dniu mijał, krok po kroku
krok, a wiele nocy przeminęło. Jutro było
odeszła, a przeszłość się zawaliła.

Machine Translated by Google

Nagle przed jego kamiennym lochem rozległ się brzęk kroków, a może to były łańcuchy. Światło dzienne oślepiło. Riemenschneider. Został brutalnie popchnięty do przodu. jaskrawoczerwone dublety katów płonęły w jego oczy. Wszedł na salę sądową.

Ponad jego pokorą zasiadał trybunał. Czarny, odległy i należący do innego świata. W tym momencie czas, który wiedział: Teraz nadchodzą moje żniwa... czerwone zbiór.

Akt oskarżenia odczytał komornik miejski. duchowieństwo oddało swego pana w ręce sądu świeckiego; zachowała czyste ręce, bo jak mogłoby to być możliwe? Zakrwawione dłonie obejmują Najświętsze Miejsce? Kościół był nieskazitelny. Stał ponad świeckim państwo, które musiało jej służyć, a państwo świeckie musiało wydać wyrok:

„Tillman Riemenschneider, rzeźbiarz, snycerz, miasto-radca i były burmistrz miasta Würzburg, jest oskarżony o nikczemną zdradę swego suwerena i feudała Panie, szlachetny książę-biskup Würzburga. Z powodu nieposłuszeństwo i dlatego, że zamierzał otworzyć miasto na skulonych chłopów-heretyków, zostaje skazany na karę śmierć... Ale Kościół..."

Riemenschneider ledwo słuchał. Patrzył przez wszystko, a na zewnątrz usłyszał śpiew ptaka. Mały ptaszek,

Machine Translated by Google

pomyślał, że mógłbym skorzystać z twojej piosenki wczoraj
i wszystkie dni w lochu, ale oskarżenie i
wyrok wydany został słowo po słowie, zbliżył się do niego, dotknął go,
chwycił jego serce niczym żelazne palce i
zepsuł to.

„Kościół jest miłosierny w imię Pana,
Riemenschneider będzie pozbawiony jedynie części swojej
posiadłości zostaną pozbawione, a za ich pomocą
tortury... jego ręce... zostaną... złamane!"

Czy słońce mogłoby świecić... wiatr wiał? Czy drzewa...
mają prawo szeleścić, a ptaki mają prawo śpiewać
kiedy zadawano ten potworny ból? Nie wolno
wszystko zamarza w bezimiennym horrorze?

I zrobione!

Ludzie wykonali ludzki wyrok. Kiedy
oprawcy rozpoczęli swój okropny czyn, mistrz wykopał swój
zęby w usta. Nie wypowiedział ani jednego dźwięku. Potem upadł
w wir świetlistych, czerwonych okręgów.

Aby nigdy więcej, jak w średniowieczu, nie było naszego
ludzie kreatywni mogą być torturowani - o to walczymy.

Machine Translated by Google

Dusza i ciało

przez LE

Późnoklasyczna, chrześcijańska koncepcja głosi, że istnieje
Głęboka różnica w istocie między ciałem a duszą. Oba
mają różne pochodzenie: ciało ma ziemskie, materialistyczne pochodzenie,
dusza zaś bosko-duchowe.
Obydwa mają inny los: ciało umiera i ulega rozkładowi,
Dusza jest wieczna i żyje po śmierci. Oboje stoją w
największa sprzeczność wartości: ciało jest źródłem
popędów, podstawy, antywartości i zła; dusza jest
nosicielem tego, co wysokie i dobre, a zatem o nieograniczonej wartości.
Pomiędzy dwoma przepaściami i nieprzekraczalnym wąwozem stoją
przeciwstawne sobie. Nieświęte ciało jest łańcuchem
wolny, bogobojno-duchowy, wysoki lot duszy; to jest jej
nieczyste, ziemskie więzienie.

Nasze uczucia życiowe i naturalne uczucia naszej rasy nie
zgadzam się z tymi zasadami umierającego i rozpadającego się świata:

Wiemy, że zarówno dusza, jak i ciało są nam powierzone.
nas bezpośrednio przez Stwórcę. Obaj są w równym stopniu
manifestacja wiecznie tworzącego i cudownie
pracując zgodnie z pobożną naturą.

Wiemy, że odziedziczyliśmy po sobie oba
przodków i że oboje żyją w naszych dzieciach. Wiemy,
że decyzja o dalszym życiu lub śmierci obojga jest

Machine Translated by Google

Oddane w nasze ręce z odpowiedzialnością za siebie. Żyjemy w szacunku, że jesteśmy powołani do zachowania dzieła Stwórcy i jego upowszechniania przez wieki.

Wiemy, że szlachetność i czystość naszego ciała to jednocześnie naszej duszy i odwrotnie. Wiemy, że kto niszczy swoje ciało, niszczy również swoją duszę, że kto niszczy swoją duszę, niszczy również swoje ciało. Wiemy, że możemy kształcić i formować naszą duszę tylko razem z
nasze ciało i odwrotnie.

Wiemy, że w gruncie rzeczy jesteśmy jednym i tym samym z naszym ciałem i duszą, i że uświęcenie
jedno jest jednocześnie uświęceniem drugiego.

Machine Translated by Google

Matka Ziemia - Ojczyzna

W tym schronieniu kryje się nadzieja i wiara, poświęcenie i oddanie, czyn i praca niezliczonych pokoleń. To jest dziedzictwem poświęconym i uświęconym przez życie i śmierć naszych przodków, dane nam jako siła i piękne dziedzictwo. Ileż ludzkich rąk zbudowało, dzielnie i wiernie, na wielkim domu ojczystym nasze serce – Europa. Ilu poświęciło, troszczyło się, Pracowaliśmy, głodowaliśmy, myśleliśmy i cierpieliśmy! Każda ręka- Długość naszej ziemi była niestrudzenie zdobywana i broniona raz po raz, z determinacją i śmiertelnością. Tak samo czynili germańscy człowiek powoli, w ciągu wieków, kształtuje przejrzystość wkomponowując w krajobraz cechy wiosek, miast, cytadeli, katedr, zamków, mostów, ulic i tętniących życiem warsztatów. To staje się naszym oczom, gdy mówimy: Matka Ziemia - Ojczyzna. Z tej ziemi wyrośliśmy, ona Otacza nas, ojczyzna daje siłę życia. Często mężczyźni germańscy nie rozpoznawali tego i nie byli świadomi swojej wartości. Ale kiedy byli otoczeni obcokrajowców, stało się dla nich boleśnie jasne, że ojczyzna jest dobra i niezmienna jak matka, nigdy ulotne, zawsze gotowe, by je przyjąć i pielęgnować z siłą i wiarą.

Machine Translated by Google

To była trudna droga, aż do momentu, gdy pewien człowiek wstał i powiedział:
z wyraźnym głosem, że musimy wyrosnąć poza miłość do
gleba naszej najbliższej ojczyzny; to był człowiek, który
nauczyło nas zrozumieć, że właśnie w tym cudownym
różnorodność charakterów i krajobrazów plemiennych
Ziemie germańskie to miejsce, gdzie kryje się bogactwo naszego życia, a
że tylko w zrozumieniu, docenieniu, wartościowaniu i miłości wszystkich
ludzi związanych więzami krwi i kultury
Europo, czy oddajemy najwyższą usługę naszym własnym
Ojczyzna. Wielka, święta ojczyzna-dom jest dla nas, Germanów, a każdy
krajobraz w niej jest kamieniem węgielnym, żadnego nie może
zabraknąć, a tylko wszystkie razem pasują
razem ku wiecznemu pięknu naszej wielkiej krainy nordyckiej
określona przestrzeń życiowa.

Machine Translated by Google

Tego samego rodzaju

Linia kolejowa za Trondheim została zniszczona, więc
kompania musiała maszerować.

„Maszerujemy w Norwegii” – pomyśleli strzelcy, gdy
przeklinali i rzucali plecaki na plecy, „to tak jakby
„wydobywanie wody z morza: wydaje się, że to się nigdy nie kończy”.

Ale kraj był piękny, piękniejszy niż jakikolwiek inny
inny region, który do tej pory widzieli i który udało im się zdobyć
w Europie podczas tej wojny. Ulica poszła
pod górę, nie nagle, ale raczej w taki łatwy i
w tak uroczy sposób, że podczas marszu prawie się tego nie zauważało.
Pomiędzy górami znajdują się małe, ciemne jeziora,
pola i łąki były tak zielone - jak w trawie, jak
w domu w okresie Wielkanocy, chociaż Zielone Świątki miały
minęło już dawno.

Kompania wyruszyła ponownie w poranek i
po krótkim odpoczynku po południu ruszyli w dalszą drogę
noc. W końcu maszerujący przed siebie punkt ujrzał miasto;
Celem marszu na ten dzień było Ogendal. Ale
w tym momencie firma przeżyła gorzkie rozczarowanie,
ponieważ całe miasto, które leżało tak pięknie w
dolina została tak doszczętnie zniszczona, że pozostały po niej jedynie ruiny
być widocznym. Nie stał już ani jeden dom, tylko

Machine Translated by Google

od czasu do czasu ściana, pojedyncze kominy i ściany. Wszędzie pomiędzy resztkami dymiło i tlący się. Kiedy firma zatrzymała się na łąka za miastem, jeden ze strzelców, którzy byli którzy obozowali tutaj w tym regionie, powiedzieli, że wczoraj Tutaj toczyły się ciężkie walki. Norwegowie mieli odważnie stawiał opór; czyniąc to, miasto zniknęło w płomieniach.

Ale strzelcy byli zmęczeni długim marszem i Kapitan streścił sprawę. Wskazał ręką w górę wzgórza, gdzie znajdowały się zagrody: „Każdy pluton „Jedna farma!"

Młody blondyn, porucznik, który dowodzi pierwszym plutonem szybko rozejrzał się po okolicy: „Ja już mam swoje" – powiedział i odwrócił się do swoich strzelców: „Pierwszy pluton do „Gospodarstwo po prawej stronie, trzy drzewa!" Strzelcy się odwrócili ich głowy. Dokładnie najwyższa farma! Ale widzieli że ta farma była piękniejsza i większa niż inni. Jak zamek stał na wzgórzu. Ciemnoczerwony belki pięknie komponowały się z białymi ramami okien i dookoła rozciągał się nienaruszony obszar łąk, pól i las. Zdecydowanie miło było tam zostać.

Porucznik zebrał swój pluton. Strzelcy podniósł ponownie plecaki i wspiął się na ścieżkę. Przez brzozowy las szło w górę. Kiedy

Machine Translated by Google

świeża zieleń drzew otworzyła się, dom wiejski
Już leżały przed nimi. Łąki były rozciągnięte
dookoła budynku. Pola były świeżo rozdrobnione.
Wszystko wydawało się takie czyste i schludne. Naprawdę, rolnik
który tu mieszkał, był królem w swoim imperium. „Jesteśmy
„strzelcy z drugiej kompanii" – zagwizdał porucznik
na szczęście była to jego ulubiona pieśń marszowa: „walczymy i
„Wygrywamy, ale nigdy się nie wycofujemy!" Potem pozwolił swojemu plutonowi się zatrzymać
i powoli wszedł na farmę.

Był to obszerny i okazały dom. Ponad masywnym
wejście miało smukły dach, który był podtrzymywany przez dwa
drewniane filary. Filary miały delikatną rzeźbę w drewnie,
prawie zbyt delikatne dla ciężkiej bramy. W tym momencie
porucznik miał zamiar położyć rękę na drzwiach
uchwyt, spod baldachimu wyszedł starszy mężczyzna.
Jego wzrost był duży, tak duży, że był znacznie wyższy
niż porucznik, który w rzeczywistości był dobrej wielkości
się.

Starzec zobaczył żołnierza i chwycił go obydwoma rękami
pięściami w framugę drzwi, stał tam rozkraczony i
pokręcił głową ze złością. „Halo!" powiedział porucznik.

Staruszek przełknął ślinę kilka razy i wkrótce
powiedział: „Nie". To musiało być jedyne słowo, jakie mógł wypowiedzieć.
po niemiecku: „Nie, nie!" A jego szczupła, kwadratowa twarz wyglądała
nieprzyjazny, a w jego szarych oczach płonęła wściekłość.

Machine Translated by Google

Porucznik znów się uśmiechnął i powiedział swobodnie: „Musisz rozmieścić tu na noc mój pluton, czterdziestu ludzi; ci, „Znajdźcie miejsce w domu, tutaj, reszta w stodole!”

Starzec zacisnął palce na drewnie odrzwi i wbił nogi w ziemię, jakby sam musiał odmówić przyjęcia całego plutonu, który ustawili się w kolejce przed domem. Wściekle powiedział: „Nie!”

Porucznik wezwał sierżanta i kazał mu Zajrzyj do stodoły i przygotuj słomę na obóz. On poradziłby sobie ze staruszkiem zupełnie sam.

W chwili, gdy porucznik to powiedział, stary mężczyzna podszedł kilka kroków i wszedł do domu przed porucznikiem, jakby zmienił zdanie.

Porucznik zatrzymał się na chwilę w progu. Zobaczył przed sobą szeroką, niską salę, ściany były wyłożona drewnem, nad nią wisiały ciężkie, czarne belki. Do pokoju docierało światło tylko przez drzwi i częściowo w ciemności. Dopiero stopniowo porucznik mógł dostrzec, że stali tu mężczyźni, dziesięciu, dwunastu mężczyzn, wszyscy tak wysocy że ich głowy niemal sięgały niskiego sufitu. Wszyscy mieli takie same nieprzyjazne twarze jak starzec.

Nagle porucznik zobaczył, że mężczyźni stoją na noszach. Na noszach leżał martwy żołnierz. Porucznik zdjął czapkę.

Machine Translated by Google

Mężczyźni w kręgu nie zwracali już na to uwagi
do niego i w milczeniu patrzyli na martwego mężczyznę. Nie modlili się,
nie poruszyli nawet ustami. A twarze mężczyzn znów stały się sztywne,
jakby byli tylko
razem, ale nie po to, by okazywać sobie nawzajem żałobę.

Porucznik zobaczył szczupłą twarz zmarłego,
który był blady jak wosk. Oczy były zamknięte. Szeroka, bolesna blizna
biegła przez czoło. Ale wyraz twarzy
spokojny odpoczynek spoczywał na twarzy. Kurtka
Norweski żołnierz leżał rozłożony na skrzyni, a czapka leżała na niej. Ale
u stóp noszy stał pług. Wtedy starzec podszedł do jednego z mężczyzn.

i położyła mu bez słowa dłoń na ramieniu. Przez chwilę
mężczyzna spojrzał w górę i podniósł głowę na znak, że ma
zrozumiał go. Potem zwrócił się do porucznika. „
„Rolnik nie żyje” – powiedział dobrą niemczyzną.

Porucznik skinął głową na znak zgody:
„Zostaniemy w stodole” – powiedział. Mężczyzna powtórzył, że odpowiedź
jest po norwesku. Starzec słuchał i milczał.
skinął głową.

Porucznik poszedł i zakwaterował swój pluton
stodoła. „Nikt nie wejdzie do domu”.
wyjaśnił strzelcom. „Rolnik zginął w akcji, prawdopodobnie podczas
wczorajszego poranka”.

Machine Translated by Google

Gdy po chwili porucznik ponownie wszedł do domu, towarzyszyło mu dwóch żołnierzy, którzy nieśli stalowy hełm i pistolet. Starszy mężczyzna był

na początku przestraszeni, a mężczyźni podnieśli głowy i stanęli twarzą w twarz

Porucznik. Przez chwilę w pokoju panowała całkowita cisza. Ale dwaj żołnierze podeszli do zabitego, zasalutowali, stanęli na baczność i mocnym uściskiem odłożyli przed sobą broń i stanęli na straży.

Na początku mężczyźni cofnęli się pod ścianę. Nie Dopiero teraz zdali sobie sprawę, co to miało znaczyć. Porucznik stanął twarzą w twarz z mężczyzną, który się odwołał. do niego i powiedział: „Rolnik poległ jako żołnierz. Ja Przydziel mu strażnika!” Mężczyzna powoli tłumaczył słowo słowem. Mężczyźni wokół pochylili głowy cisza i porucznikowi wydawało się, że ich twarze nie byli już tak surowi i nieprzyjaźni jak wcześniej. Ale teraz młoda kobieta, która siedziała pośrodku przy stole, wstała. Miała wysoką, szczupłą sylwetkę i swobodny natura. Porucznikowi wydawało się, że nigdy widziałem piękniejszą i szlachetniejszą twarz.

Kobieta pojawiła się w drzwiach i szukała chwilę na martwego mężczyznę. Potem zobaczyła Niemca żołnierzy, którzy stali nieruchomo u stóp noszy, z bronią przed nimi, jedna po lewej stronie, druga jeden po prawej stronie pługa. Nie stali w

Machine Translated by Google

jakikolwiek inny sposób w obliczu zmarłego, że
inni mężczyźni też tak robili, a ich twarze miały ten sam poważny i
surowy wyraz twarzy, podobnie jak twarze innych mężczyzn. Podziw
śmierć była końcem wszystkiego.

Kobieta to zobaczyła i wróciła do pokoju.
Gdy ponownie weszła do sali, trzymała w ręku drewnianą
koparka w obu rękach, na której leżał jeden z cienkich
Norweskie płaskie chleby i wręczył je Niemcom
oficer: Porucznik znał zwyczaj, przerwał
kawałek chleba i jadł go powoli. Wiedział, że
w ten sposób stał się gościem w tym domu.

Następnego ranka, gdy pluton wyruszył
Starzec ponownie podszedł do porucznika.

„Dziękuję” – powiedział, a porucznik rozpoznał
że nauczył się tego niemieckiego słowa tylko po to
cel. Następnie zawołał mężczyznę, który potrafił mówić
Niemiec i gestem zachęcał go.

„Niemcy zastrzelili rolnika” – powiedział mężczyzna surowo,
podkreślając każde słowo i patrząc smutno.

„To wojna” – powiedział porucznik. „To wojna” – powiedział mężczyzna.
powtórzone. I starzec, który zdawał się mieć
zrozumiał to słowo i skinął głową na znak zgody. „Może to mieć
„Musiałem do tego dojść” – powiedział mężczyzna ponownie, a jego twarz wyrażała
rozjaśnił się, „ale chcę powiedzieć to: nie będzie nienawiści”
pozostać!"

Machine Translated by Google

Porucznik skinął głową bez słowa. Właściwie chciał coś powiedzieć, ale wielkie słowa niewiele dla niego znaczyły. Przez chwilę szukał

odpowiednia odpowiedź.

W końcu znalazł słowa, które chciał powiedzieć. „Jesteśmy

„tego samego rodzaju” – powiedział.

„Tak jest” – powtórzył mężczyzna, a teraz i starzec wyciągnął rękę do oficera. „Jesteśmy z

tego samego rodzaju.”

Machine Translated by Google

Dziś znamy poczucie wspólnoty, które jest dalekie silniejsze niż interesy polityczne lub ekonomiczne wyjaśnić. To poczucie wspólnoty, które jest określone przez krew.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Złoty Medal za Odwagę

Kiedy po pierwszej wojnie światowej flagi austriackie – który rozwinął się na wietrze we wszystkich kierunkach w całej Europie w niezliczone stare i nowe dni zwycięstwo imperium - musiały zostać opuszczone na znak honoru, żaden kadet nie niósł ich wysoko i nie machał do wspólnego świątynia godnej pamięci. Tak jak wielki naród miał rozpadły się na sześć lub siedem części, tak że znalazły tu i ówdzie miejsce spoczynku, gdzie szeleszczą majestatycznie, jak jak tylko wiatr zawieje z pola bitwy na Kahlenberg (bitwa z Turkami), kilka także w Węgry, niektóre w miastach, które nagle należały do krajów, które wcześniej miały przywilej oglądania satynowych, podziurawionych kulami flag dopiero po kapitulacji do nich. Dziwne, że sztandary wisiały w różnych miejscach korytarzach i kiedy w pewnym odległym czasie, w cichej nocy ostatni kolorowy pyłek sfrunie z biegunów niczym ćma na ziemię i opadnie w pył, ich sława będzie trwać Świetnie.

Podobnie jak flagi, które zostały umieszczone w ciemności, tak samo jak nikt z tych, którzy maszerowali w ich przez cztery lata mogli nosić mundur polowy armii i pokazywać odznaczenia za odwagę, jeśli mieszkali w tym miejscu

Machine Translated by Google

znajdował się w jednym z nowych krajów. Powracający żołnierze wsuwali swoje medale, krzyże i wstążki do skrzyń lub za pralnię. Tak, odznaczenia za odwagę mogli przechowywać tylko w ciemności; i tak...

czasami stary wojownik wyciągał rękę

ku nim, gdy przypadkowo dostrzegł ich, aby ich poczuć, dary imperium, zanim wsunie z powrotem do środka te oburzone, brzęczące przedmioty

ciemny.

To samo przydarzyło się sierżantowi, który zdobył złoty medal za odwagę w bitwie pod San

Karpaty – najpierw małe, a wkrótce duże

medal za odwagę w kolorze srebrnym, a później w Tyrolu brązowym Medal, a co więcej, Krzyż Karola Truppena. Był człowiekiem, który z radością posługiwał się bronią, a nic nie mogło sprawić mu większej przyjemności niż pozostanie w towarzystwie.

do śmierci, w Galicji lub Trydencie, w Bośni lub na

„Schmelz", nie obchodziło go, gdzie. Ale jako

Niemiec, którego ojczyzna znajdowała się w cieniu innej

porywcza, dalekosiężna chciwość narodu, po prostu zrobił krok

jak flagi i medale w ciemność i stały się

rolnik, i wcale nie zły... po prostu dotarł

częściej niż inni za pralnią do szafy, aby wyciągnąć pięć medali, aby mogły zabrzęczeć

jego dłoń.

Machine Translated by Google

Wziął żonę, uprawiał pola, spłodził dziecko,
a gdy się rodziło i widział, jak rozpaczliwie jego żona zmagała
się z bólami porodowymi, jak położna interweniowała w
imieniu kobiety krzyczącej „matko”
widział tak wielu umierających na polu bitwy, że nieświadomie
trzasnął obcasami,
serce mu biło głośno, a czoło pokryło się potem;
czuł, że tutaj nie może zrobić nic innego, jak tylko stać
na baczność... w przeciwnym razie musiałby kucać w
kąt i żałośnie płakać.
Ale gdy dziecko w kołysce rechotało, a kobieta
uśmiechnął się z radością, wdzięczny i ulżony mężczyzna miał
ciekawa inspiracja, inspiracja, której nigdy by nie
gdyby jego armia nadal maszerowała pod flagami i przy
wtórze bębnów, ponieważ żaden sierżant nigdy nie miał
prawa nadawać komuś medali i odznaczeń; ale teraz, gdy
armia i medale zniknęły, a w ciemności miał
Pomysł, by zachowywać się jak naczelny dowódca i nagrodzić
za śmiertelnie niebezpieczną walkę. Podkręcił wąsa, podszedł
do szafy, wyjął pięć medali i...
długo na nie patrzył. Ponieważ jego kolana były wciąż
drżąc, był skłonny dać z siebie wszystko, co najlepsze i najcenniejsze
wspaniała dekoracja, ale potem pomyślał, że dziecko jest
tylko dziewczynką; pokręcił głową i wybrał
duży srebrny medal, który błyszczał na biało-czerwonych

Machine Translated by Google

pasiastą wstążkę i przymocowała ją do nocnej koszulki matki. Niech śmiejąca się matka odmówi, niech położna przyłoży ręce z ziemistym rykiem do jej brzucha, medal teraz został nagrodzony i leżał dzień po dniu, aż do kobiety w połogu wyzdrowiał, na stoliku nocnym, a wszyscy, którzy przychodzili go odwiedzić, mogli zobaczyć, że sierżant szanował swoją żonę tak samo, jak on sam uhonorowany w przeszłości. Później nie oddał medalu do szafy. Nie należała już do niego, do Żołnierz stojący w cieniu, tak właśnie się czuł; teraz to była własność jego żony i prawie żałował jej medalu. Ona tak naprawdę nie zrozumieć, jednak musiała się o to troszczyć od teraz sama sobie odznaczy honor, nie w ciemności z kursu, z którego wyszło na pierwszy plan, okrągłe i migocząc jak gwiazda, dzięki nowemu życiu. Położyła je w talerz z ciętego szkła na kredensie i tam mogłoby być olśniewający.

Wkrótce pojawiło się drugie dziecko, a ojciec je nagrodził jego żonę małym srebrnym medalem, a rok później z brązowy medal, bo obie były dziewczynami. Nawet w w czwartym roku to się nie zmieniło, chociaż matka prawie umarł przy porodzie, ale sierżant – teraz już jak prawdziwy generał, który też często nie dostrzec prawdziwą zasługę - w żadnym wypadku nie dał jej

Machine Translated by Google

za to odznaczenie otrzymał złoty medal, ale jego najmniejszym wyróżnieniem był Krzyż Karla Truppena.

Kiedy potem urodziły się piąta i szósta córka, odwaga jego żony wydawała się czymś niezwykłym
zwyczajne dla mężczyzny, niewarte docenienia, tak jak, jak miał na myśli, niektóre z jego własnych bohaterskich wyczynów również pozostały niezauważone, dlatego sprawiedliwość wymagała, aby nie robił wielkiego szumu wokół takiego błogosławieństwa kobiecego potomków, a nawet pozwolono mu kraba
i narzekaliśmy na to, aż w końcu, w ósmym roku życia, przyszedł na świat chłopiec, tak łatwo i bez wysiłku, tak szybko i prawie bezboleśnie dla matki, że sprawiedliwość wymagała, aby powinna zostać jej odebrana ozdoba, a nie
dostać nowy; ale to był chłopiec, a ojciec stał obok łóżka ze łzami w oczach i położył na nim złoty medal, najwyższy medal Austrii

klatka piersiowa kobiety w połogu, a ona, która zawsze
śmiał się z tych zaszczytów, stawał się poważny i płakał z radości z powodu dziecka, a także trochę z powodu
medal.

Ściśle rzecz biorąc, zasłużyła na to odznaczenie
dawno temu. Ale biorąc pod uwagę, że to wezwało większość wyjątkowe bohaterskie czyny, które pozwoliły zdobyć ten medal, a mając na uwadze flagi, które były świadkami tak wielu godziny kształtujące kontynent w historii, było słuszne, aby

Machine Translated by Google

najwspanialsza nagroda za odwagę została wyjęta z ciemności i złożona na jasnym mleku i przyszłościowej piersi matki tylko dla chłopca... za to, czym dla przemijającego człowieka byłaby chwała i flagi, medale i

imperia, nie zawsze miałyby usta nowych chłopców karmiących piersią znajdują swój pierwszy bohaterski pokarm przy tak pełnych piersiach.

Machine Translated by Google

Pozostać czystym i stać się dojrzałym

przez młodego esesmana na froncie wschodnim

Jeszcze niedawno braliśmy pod uwagę czystość i
Dojrzałość jako coś osobliwego; nawet śmialiśmy się z tych pojęć. Czyż
rygor walki i czystość nie były naszym pierwszym przykazaniem dla
młodych dziewcząt? Ale my
od tego czasu się zmieniły. Teraz patrzymy innymi oczami i
Nie czerpiemy już siły do czynów wyłącznie z burz młodości.
Przedłużająca się wojna dała nam głębszą siłę wytrwałości i rygoru.
Teraz
tworzymy siłę z rzeczy, do których kiedyś byliśmy przyzwyczajeni
Nigdy nawet o tym nie pomyślimy. Dziś możemy ujrzeć nasz dom,
piękno polnego kwiatu i uśmiech dziecka, którego oczy stały się
mądrzejsze dzięki bólowi straty i
świadomość zagrożenia.

Krótko mówiąc, dorośliśmy. W środku
Zniszczenie, które nas otacza, wydaje się być jedynym celem, istotą
naszych najczystszych tęsknot i poświęceń: Rzeszą.
A droga do tego celu prowadzi przez wojownika
męskość.

Im cięższa jest walka o nasz cel, tym bardziej nieugięte jest żądanie
czystości naszej woli, integralności naszego charakteru i jednoznaczności
naszego
zachowanie. Najwyższy ideał męski musi być ucieleśniony, jeśli

Machine Translated by Google

Rzesza ma zostać osiągnięta, ponieważ Rzesza reprezentuje
Nowy porządek człowieka, rodzin, klanów i
jednostek. I toczy się wojna o ten Nowy Porządek.

Po raz pierwszy dostrzegliśmy nić całkowitego wyginięcia w
Ta wojna do najwyższego ludzkiego mianownika podczas bitew na
wschodzie. Z pewnością wymogi zachowania rasy są jedynie
kwestią zoologiczną, jeśli nie uwzględniają zachowania aryjskiej
duchowości i kultury.
Mimo to nasza odpowiedź na zagładę człowieka w
Świat to nie tylko wojna i opór, ale także nasze własne, przemienione
życie, a męskość i czystość to najsilniejsze oręże w tej walce. Tak,
czyste w
najwyższy sens mieli zmarli, którzy zatonęli w Langemarck
do flamandzkiej ziemi; czyści byli polegli, którzy wciąż leżą w
nieoznakowanych grobach na wschodzie; czyści byli również
wszyscy ci, którzy w godzinie największej potrzeby Niemiec
wysłuchali wezwania pierwszych lat tej wojny.

Tak samo należy rozumieć nasz hymn narodowy „Niemcy,
Niemcy ponad wszystko”: nie jako okrzyk bojowy triumfu, lecz
jako najgłębsze zobowiązanie do budowania wyższego porządku człowieka
i jako mentalność dumy wielkość powołania
być wojownikami tego Nowego Porządku Świata. To
mentalność uwalnia nas od przejawów dekadencji, które widzimy
na każdym kroku: egoizmu,
spekulacji i politycznej machlojki. To nie jest kwestia

Machine Translated by Google

po prostu dbanie o czystość własnej karty dla pozoru – całkowicie mieszczańskie podejście – ale chodzi o świadome odrzucenie wszelkiej powierzchowności jako oznaki podłości, dwulicowości i niewierności jako niegodnych małżeństwa, jakie zawiera się między towarzyszami, i wszelkiej obsceniczności i rozwiązłości jako rozrywki. Dlaczego? Ponieważ wszystko to otwiera drogę wrogowi, aby wszedł i zdobył przyczółek. Pozostać czystym oznacza również mieć sumienie i troskliwość oraz praktykować dobroć i koleżeństwa.

W związku z tym od każdego z nas żąda się nieodwołalnej odpowiedzi. nas w odniesieniu do każdego aspektu naszego bytu. Im bardziej zdajemy sobie sprawę, że pracujemy nad osiągnięciem celów społecznych i politycznych Nowy Porządek, im bardziej będziemy ucieleśniać świadomość, że jedynie w służbie Rzeszy leży nasza szlachetność, tym bardziej stanie się dla nas jasne, że tylko oni mogą sprawować i zachować władzę na tym świecie, którzy mają zachowali czystość – nawet w obliczu błędu i hańby.

Widzieliśmy, jak towarzysze upadli tuż obok nas, młody i zupełnie niedokończony. To napełniło nasze serca smutek i zniechęcenie. Wtedy jednak doświadczyłem prawdy, że spełnienie w życiu nie jest funkcją ilości, ale jakości przeżytych lat, które nam dano. Dzieje się tak, ponieważ każdy

Machine Translated by Google

żyjący mężczyzna, kobieta i dziecko mogą otrzymać koronę
życie: umrzeć za ojczyznę.

Życie bez czystego pragnienia jest bez sensu. Dlatego głęboko
wierzymy w powiedzenie Goethego: „Żyć dla przyjemności to...
baza; szlachetni żyją dla prawa i porządku”. Nie możemy
dokładnie wiedzieć, dokąd wspinamy się w tej walce i jaka forma i stan
czekają nas na szczycie góry
powyżej, ale Rzesza jest natychmiastową misją, którą mamy
mogę obecnie rozpoznać i spełnić. I być wewnętrznie
aby być przygotowanym do tego zadania potrzebna jest czystość i męskość.

Zwróć uwagę na burżuazyjnego żołnierza, który sadza na tronie każdego
fałszywego i nieczystego boga. Być może taki człowiek ignorancko gardzi
czystość i męskość, bo wszystko, czym kiedykolwiek był
Narażeni są na puste formy tych cnót, a nigdy na ich rasowo-duchową
treść. W każdym razie, tylko ten jest prawdziwym człowiekiem, który
zakorzenia nici swojej duszy w
fundament; w ostateczności, która sama rodzi miłość
rodziny i ojczyzny, w wierze w prawo boskie działające w życiu jego rasy
i w gotowości do
maszeruj spokojnie ku śmierci, bo on
wie, że śmierć ta jest najwyższą ofiarą
Bóg.

Być mistrzem oznacza być dojrzałym, mieć duchowy wgląd, patrzeć
poza pozory, robić to, co konieczne,
i nie tracić wiary w ten proces. Nie dlatego, że

Machine Translated by Google

mamy władzę i broń w rękach, czy cieszymy się
pewną rangę w tym świecie, ale ponieważ jesteśmy rzeczywiści
Wojownicy Rzeszy. To oznacza, że wybraliśmy:
odpowiedzialność, dyscyplina, rozliczalność, szacunek i
dobroć – czyli stać się silniejszym człowiekiem i nowym stworzeniem, a
nie pozwolić światu narzucać swojego „prawa”
nas. Jesteśmy mistrzami, ponieważ stoimy w relacji do
świat jako instrument służący wyższemu porządkowi.
Dzięki temu uświadomieniu dojrzewamy bez względu na wiek.
Osiemnastolatkowie w ten sposób i poprzez surowość wojny stali się
mężczyznami. Godzina próby nie okazała się dla nich niewystarczająca,
lecz wręcz świadczy o tym, że...
rzeczywiście stały się dojrzałe.

Machine Translated by Google

To był niezły gość

przez Heinricha von Kleina

W drodze do Frankfurtu spotkałem karczmarza w wiosce w pobliżu Jeny opowiedział mi jak - kilka godzin po bitwie gdy miasto zostało już całkowicie opuszczone przez armię księcia Hohenlohe i otoczone przez Francuzów, którzy myśleli, że jest on okupowany - W mieście pojawił się samotny pruski żołnierz. Karczmarz zapewnił mnie, że gdyby wszyscy żołnierze biorący udział w bitwie byli tak odważni jak ten człowiek, Francuzi zostaliby pokonani nawet gdyby były trzy razy silniejsze niż były w rzeczywistości. Oto historia karczmarza...

Ten facet, cały pokryty kurzem, zeskakuje ze swojego koń przed moją gospodą i krzyczy: „Gospodarz!”

Kiedy pytam: „Co słychać?”, odpowiada: „Jedna szklanka brandy!” i wrzucając miecz do pochwy dodaje: „Jestem spragniony”.

„Boże w niebie!” – mówię – „Czy ty, mój przyjacielu, nie uciekniesz?! Francuzi są blisko miasta!”

„No już, już!” mówi i zakładając uzdę koniowi na szyję, wyjaśnia: „Cały dzień nic nie jadłem!”

„Myślę, że opętał cię szatan!” – mówię mu.

Machine Translated by Google

„Hej, Liese!” – wołam, a ona przynosi mu butelkę

„Gdańszczanin”.

„Proszę!” i chcę mu dać całą butelkę, więc

na którym będzie jechał.

„Tuuu, tuuu!” – mówi, ocierając pot z czoła.

czoło, „Bo nie mam czasu!”

„Jesteś dzieckiem Śmierci!” – wykrzykuję.

I znowu mówię: „Proszę!”, nalewając mu drinka i

spróbuj dać mu całą butelkę, żeby pojechał

dalej. „Pij i jedź dalej! Na zdrowie!”

„Jeszcze jeden!” – mówi ten facet, gdy już słychać strzały

ze wszystkich stron do miasta.

„Jeszcze jeden? Nie martwisz się?”, pytam.

„Jeszcze jeden!” – nalega, wycierając brodę i

wydmuchuje nos z konia, „Bo tak będzie”

„Zapłacono gotówką!”

Na litość boską, chciałam, żeby...

„Proszę!” – mówię, nalewając mu drugiego drinka, gdy on

pragnienia. A kiedy skończy, nalewam mu trzeci drink

i zapytaj: „Czy teraz jesteś zadowolony?”

„Och!”, facet otrząsnął się, „Brandy jest dobre!”

„No cóż!” – mówi, zakładając kapelusz – „Cóż jestem winien?”

Ty?"

„Nic! Nic!” – odpowiadam. „Wynoś się stąd w imię

do diabła, Francuzi już wchodzą do miasta!”

Machine Translated by Google

„Cóż” – mówi, sięgając po but – „Więc Bóg
nagrodzi go” i wyjmuje fajkę z krótkim cybuchem
z buta i mówi: „Dajcie mi ogień!”

„Ogień?” – pytam. „Nie martwisz się?”

„Ogień, tak!” – mówi – „Bo chcę zapalić fajkę”.
tytoń."

„Opanowały cię legiony!” – wykrzykuję.

„Hej, Liese!” – wołam dziewczynę, a gdy chłopak jest już w domu,
napychając fajkę, dziewczyna dostaje ognia.

„No cóż!” – mówi, trzymając w dłoni fajkę, którą właśnie zapalił.
usta, „Teraz Francuzi będą mieli kłopoty!” I
naciskając jednocześnie kapelusz na oczy i chwytając
Założył uzdę, zawrócił konia i dobył miecza.

„Jesteś diabłem!” – wykrzyknąłem. „Cholerny,
Zaczarowany łotrze! Czy w imię kata
Wynieść się tam, gdzie twoje miejsce? Trzech żołnierzy – prawda?
Widzisz ich? - już zatrzymują się przy bramie!”

„Wyobraź sobie!” – komentuje, plując i patrząc
Trzech żołnierzy z błyszczącymi oczami. „Gdyby było ich dziesięciu,
Nadal bym się ich nie bał”. I w tym momencie ta trójka
Francuzi już wjeżdżają do miasta.

„Basso Manelka!” – krzyczy kolega, nastawiając ostrogi
do konia i rzuca się na nich, skacze na nich,
tak samo prawdziwy, jak Bóg żyje i atakuje ich, jakby miał
cały korpus Hohenlohe za nim, w taki sposób

Machine Translated by Google

że żołnierze, niepewni, czy w mieście może być więcej
Niemców, są – wbrew swojemu zwyczajowi – zaskoczeni. I
zanim zdążył obrócić rękę, wybija trzy z nich
ich siodła i chwyta ich konie, a wraz z nimi
Przelatuje obok mnie i krzyczy: „Bassa Teremtemtem! No,
teraz widzisz, panie karczmarzu! Adieus! Do widzenia! Hoho!
Hoho! Hoho!”

Karczmarz dziwi się: „Nigdy nie widziałem czegoś takiego
kolego Przez całe moje życie!"

Machine Translated by Google

Rok publikacji

NIEZNANY

Machine Translated by Google

Cytaty

To, co natura dała jednostce, musi być jej dane.
przekazać dalej jako wkład do swojego ludu. Można tylko
być jednym w tej społeczności; ona wyrasta z
wypełnienie własnego, wyznaczonego, najwyższego obowiązku.

- Adolf Hitler

***

Wszystkie narody, które walczyły w wojnie światowej oddają honor
„Nieznany żołnierz”. W Paryżu spoczywa pod
„Łuk Triumfalny”. W Londynie zasypia swój ostatni sen.
Pod czarnym marmurem Opactwa Westminsterskiego. W Berlinie
mieszka w Pałacu Kanclerza Rzeszy. Niemcy są
jedyny kraj, w którym nie zginął „nieznany żołnierz”,
ale żyje.

- Frederik Boek
Szwedzka Akademia, Sztokholm

Machine Translated by Google

Kiedy wojna się skończy, doświadczymy dziwnych rzeczy
rzeczy. W Europie powstanie Nowy Porządek i będzie działać
zajmie miejsce, na które zasługuje. Jeden z osobliwych
objawami będą takie, że już nie będzie się widzieć
Ameryka jako nowy świat, a raczej Europa jako nowa
świat i Ameryka jako stare.

Według duńskiej gazety Faedrelandet z 22 czerwca 1941, numer 170, te słowa niedawno wypowiedziane zostały amerykański dziennikarz wydawnictwa Hearst Press, księciu Windsoru, były król Anglii.

***

Narodowy socjalizm tworzy wspólnotę ludową, która
zaczyna się od dziecka i kończy na osobie starszej. Nie
Można uciszyć tę gigantyczną symfonię niemieckiego życia.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Niezrozumiane koleżeństwo

Towarzystwo jest tak samo wielokształtne jak życie. Tysiąckrotnie Oto przykłady, które to pokazują. To jest więź, która Łączy prawdziwych towarzyszy. Bez prawdziwego braterstwa, prawdziwe żołnierstwo jest nie do pomyślenia. Ale zawsze służy wyższemu celowi, całości, wspólnocie. Jego moralność siła pochodzi z silnego serca, z odpowiedzialności, od niezachwianego uczucia bycia nierozerwalnie związanym z losem lud i ojczyzna. Gdzie odbiega od tej moralności Koncepcja ta przybiera formę egoizmu, jest moralnie wadliwa i szkodliwa dla społeczności.

Z pewnością SS-Obersturmfuehrer pełniący funkcję składu dowódca uległ takiemu niezrozumieniu koleżeństwo. Kiedy odkryto, że w jego kasjerowi kazano zabić kilka świń bez zezwolenia i niesprawiedliwie rozpowszechniane lub wysyłane dużych ilości mięsa, nie sprawdził błędu, raczej próbował wpłynąć na śledztwo urzędników do powstrzymania się od dalszych dochodzeń. Ponadto skłonił zaangażowanych w sprawę esesmanów do złożenia zeznań pod przysięgą że nie otrzymali żadnego mięsa.

Kasjer został skazany na więzienie i skład dowódca - za niezgłoszenie aktów przestępczych

Machine Translated by Google

podwładnych i sporządzanie fałszywych raportów – do więzienia zdanie.

Zachowanie kasjera stanowiło poważne zagrożenie do ludu niemieckiego. Dowódca składu – z Niepojęte braterstwo – starało się ukryć nadużycia zamiast zapewnić porządek. Kto je ukrywa, szkodzi całemu narodowi i podważa swój autorytet.

Machine Translated by Google

Ostatnia wola członka SS

Kapral SS Leo R., w życiu cywilnym asystent nauczyciel w dużym mieście śląskim, zginął w boju szpitala w wyniku odniesionych ran na wschodzie Przód. Pozostawił po sobie coś w rodzaju „ostatniego testamentu”, list do rodziny, który napisał w dniu wstąpienia do Waffen SS. Ten list ukazuje głęboki wgląd w pogląd na życie wzorowego narodowosocjalisty i pedagoga.

i żołnierz. Należy do wiecznych testamentów wiary naszych czasów, co będzie miało przykładowy wpływ na przyszłych pokoleń i pokazać im i wyjaśnić czyny ich ojców.

Jeśli mam pozostać na polu bitwy lub wrócić w stan, w którym nie jestem zdolny do rozumowania, to może to Ostatni testament służy jako podsumowanie dla mojej rodziny i klanu.

Nie chcę, żeby powstał konflikt z powodu kwestii materialnych Rzeczy. Później będzie prawo germańskie, w którym serce również postępuje właściwie. To już jest wskazówka. Chcę, aby we wszystkich kwestiach światopoglądowych i ideologicznych wszystko szło tak, jak uzgodniliśmy z żoną.
szczególnie nie życzymy sobie ingerencji w sferę ideologiczną edukacja dzieci. Wszyscy stoimy w wielkiej ręce

Machine Translated by Google

Wiary, którą mamy i będziemy nadal kształtować. Życie naszego ludu jest dla nas święte. Chcemy postępować zgodnie z cudowną zasadą, być jednym ludem, jaką jest religia nasz czas.

Chcę, żeby moi bliscy mieli jakąś pamiątkę mnie. W naszym klanie serce jest tak silne, że sprawiedliwy miara zostanie naturalnie znaleziona.

Z całego serca życzę mojej żonie ponownego wyjścia za mąż, jeśli Wierzy, że znalazła nowego towarzysza życia. Znając ją, wiem, że dzieci również znajdą dobry los.

Proszę przyjaciół naszego klanu, aby zostali rodzicami chrzestnymi dzieci i przyjaciółmi rodziny... aby wypełniali prawo prawdziwej przyjaźni, która czyni człowieka szczęśliwym i dawanie.

Chciałbym, aby moje dzieci rozpoznały swoją matkę jako swoją Najcenniejszy skarb, który dał im życie. Poza tym, ludzie powinni być prawem i wytycznymi. Powinni być zawsze prości, lojalni i prawdomówni.

Dziękuję mojej żonie. Słowa są zbyt małe. Może wie, że moje serce się wzrusza, gdy myślę o tych wspaniałych głębię, jaką nadała mojemu życiu. Mam też nadzieję, że los pozwól jej mieć to, czego mi odmówiono. Niech Niepokój i ból szybko znikają. Niech ona o mnie myśli. z radosną dumą. Dała więcej.

Machine Translated by Google

Droga żono! Rozważ nasz wspólny czas i idź z pełną siłę na przyszłość. Jeśli istnieje święte zbawienie, to jest zaopatrzony w krew mojego serca.

Oddawajcie cześć przodkom. Bądźcie wierni ludowi. Oby nasz naród znalazł szczęśliwą przyszłość.

Dziękuję również moim rodzicom, którzy często musieli cierpieć z mojego powodu. Niech wiedzą, że to wszystko wydarzyło się, kiedy ja zmagałem się z wyjaśnieniem głębszych aspektów mojego istnienia. Moja miłość zawsze będzie do nich należeć.

Niech każdy z was poczuje, jak podaję wam rękę, abyście mogli Siła wzrośnie i będziesz szczęśliwy. Uwierz mi, mój pragnieniem mojego serca jest zawsze widzieć cię szczęśliwym, niech tak będzie.

W przededniu podróży, do której mam okazję dołączyć długie kolumny tych, dla których liczy się tylko czyn.

Leo R.

Machine Translated by Google

Człowiek stoi sam w nocy,
obciążony ciężkim obowiązkiem,
myśli o zegarku,
poległych towarzyszy.

Czuje, że ktoś do niego idzie,
żołnierz z innych dni,
który już cierpiał najgorszą karę,
i cicho słyszy, jak mówi:

Towarzysz!

I tylko to jedno słowo.
Milczą i patrzą.
Drugi odchodzi, cień, daleko,
tylko o świcie.

- Podróż
przez Heryberta Menzela

Machine Translated by Google

W sprawie

Zachowanie żołnierza

W kierunku kobiet zagranicznych

Jesteś członkiem SS. To znaczy, że nie jesteś najemnik, którego zwerbowano do walki o coś po prostu za wynagrodzeniem, nawet jeśli nie ma to dla Ciebie żadnego znaczenia. JAKO Człowieku z SS, reprezentujesz SS, społeczność, zakon wśród twojego ludu, którego szczególnym zadaniem jest zachowanie czystości krwi i podnoszenie wartości rasy. Gdy stoisz w obcym kraju z bronią w ręku, masz podwójne zadanie: musisz reprezentować Twoi ludzie i Ty musisz być godzien SS.

Jednakże zachowujesz się niegodnie, gdy nosisz mundur Führera z odznakami Waffen SS - biegają po tawernach i restauracjach z tymi Dziewczęta i kobiety, które nie podzielają bólu i troski swojego ludu, które nie dostrzegają bólu swojego ludu, po prostu dlatego, że nie mają żadnych uczuć. To nie są porządne kobiety i dziewczęta tych obcych ludzi. To coś, co można uznać za pewnik. Dla tych dziewczyn których bracia i te kobiety, których mężowie mają zostałbyś pokonany przez siebie i swoich towarzyszy, z pewnością Nie chcą cię rzucać w ramiona. Wiesz też, jakie szkody mogą cię spotkać przez taką nieostrożność. stowarzyszenie.

Machine Translated by Google

Jak możesz domagać się prawa do nieuniknionej twardości, jeśli się zaniedbujesz? Jak możesz zachować jasny pogląd? i właściwą postawę, jeśli tracisz szacunek do siebie? Wiele z was miało okazję w tej wojnie przyjąć więcej odpowiedzialność, niż kiedykolwiek byłbyś w stanie mieć w czasie pokoju. Wszyscy musicie udowodnić, że jesteście godni tej odpowiedzialności. Wiemy, że jesteście odważni na wojnie. Ale musisz też nauczyć się być spokojnym, zdyscyplinowanym i umiarkowany, nawet jeśli nie stoisz w szyku. Mamy taką nadzieję dla dobra przyszłości naszego narodu.

Co powinieneś zrobić po przeczytaniu tych słów? Powiem ci. Musisz mieć jasne oczy i uczciwe Serce. Wiesz, co mam na myśli. Wiesz, co mam na myśli.

Być może znasz też tego czy innego kolegę, który nie zachowywał się tak, jak powinien. Do tej pory po prostu patrzyłeś odszedłeś i pomyślałeś, że to cię nie dotyczy. Uwierz mi, to dotyczy ciebie. Dotyczy nas wszystkich. Najpierw spróbuj sposobu prawdziwego braterstwa: weź przyjaciela na bok i porozmawiaj z nim jasno i rozsądnie. Powiedz mu, co to jest. oznacza. Powiedz mu o fatalnej godzinie, w której nasz lud znajdzie sami się w to włożyć. Wmówić mu, że Führer nie można zrezygnować z ani jednego człowieka.

Zawsze pamiętaj, że miesiące i lata, które nosisz mundur z runami SS pozostanie niezapomniany do końca życia. Dla Niemca to są najważniejsze decydujące lata w życiu. Nie tylko dlatego, że młodzi SS

Machine Translated by Google

wolontariusz dojrzewa do mężczyzny, albo dlatego, że jego klatka piersiowa
Staje się szerszy, jego krok pewniejszy, a wzrok ostrzejszy. Kształtuje się
również jego duch. W społeczności SS uczy się czegoś, co na zawsze
pozostanie w nim: porządku, dyscypliny, sumienności, punktualności,
poświęcenia i poczucia obowiązku wobec społeczności.

nie psuj tej pamięci, nie wykonując swoich obowiązków w sposób, w jaki
czego oczekują od ciebie twoi ludzie. Jeśli to zlekceważysz,
zranić siebie bardziej niż kogokolwiek innego.

Był kiedyś czas, w którym głoszono „prawo do
„Własnego ciała”. To był okres, w którym błogosławieństwo otrzymywali:
czarny mężczyzna żenił się z białą kobietą lub
Niemiec poślubił Żydówkę – czas, który również chronił
ci, którzy zabili nienarodzone dziecko w ciele matki, jeśli
jego przybycie mogłoby sprawić rodzicom kłopot.
ówcześni mistrzowie, których pokonaliśmy już w walce z Führerem w
Niemczech, teraz uparcie stoją przeciwko nam na wszystkich frontach.

Jeśli wierzysz, że możesz zrobić ze swoim ciałem i krwią wszystko,
czego zapragniesz, to
Pomóżmy wrogom naszego narodu i naszego światopoglądu.
W rzeczywistości jesteś panem samego siebie tylko wtedy, gdy...
może wykrzesać z siebie wystarczająco dużo siły i dumy, by żyć w
zgodzie z prawami, którym podlega twój lud, twoja SS i ty sam
są zmontowane.

Machine Translated by Google

Kto psuje swoją krew,

rujnuje swój lud.

Machine Translated by Google

Najbardziej prywatne rzeczy jednostki są najbardziej publiczne rzeczy społeczności. Dla najważniejszych w nich decyduje się rzecz: istnienie fizyczne i przyszłość naszego ludu. Wilhelm Pleyer

Machine Translated by Google

Dziecka

Czy istnieje głębsza radość niż radość z posiadania dziecka? Znasz taką? Ja nie! To radość dla oka. Radość dla ucha. Radość dla głaszczących Cię dłoni. To miły rytm dla...
twoje serce. Tak, porusza całe twoje istnienie, aby
nie masz na to słowa. Z pewnością nie ma głębszego
obawa.

Zmartwień jest wiele.

Dziecko, które ci się rodzi i które rozwija się i rośnie tak, jak chce jego wewnętrzny duch, jest częścią ciebie. Ale wciąż podąża własną drogą. Czujesz się odpowiedzialny i nadal możesz...
Nic. Ani pomóc, ani zaszkodzić. Kontynuujesz
siebie w dziecku, ale ono nadal działa według własnych zasad
Czy może być większy problem?

I nigdy się nie kończy. Martwisz się o jego naturę i o to, czy będzie dobry. Martwisz się o jego
Zdrowie. Martwisz się o jego błędy. Jesteś
martwisz się o jego osiągnięcia. Jesteś zaniepokojony
o jego wyborach. Bardziej martwisz się o jego życie
niż twoje własne. Martwisz się nawet o jego zmartwienia.
Tak głęboka, tak nieograniczona, tak wszechogarniająca jest twoja troska o Twoje dziecko.

Machine Translated by Google

Ale ty sam stajesz się o wiele głębszy dzięki swojemu dziecku. Twoje oddanie i troska o dziecko to twoja ukryta wartość życiowa. Ta wartość to twoja bezimienna radość. Ta radość to twoja bezimienna przyjemność. A jeśli twoje zmartwienia okażą się niepotrzebne, gdy będą... ucichł, ponieważ to, czego się pragnie z utęsknieniem, nadchodzi pass: Jeśli przeżyje, to wyrasta z niego tysiąc małych pędów Jak na wiosennym drzewie, jego dobroć jest jak świt dobrego dnia. Twoja bezimienna przyjemność znajduje ukoronowanie w radości, którą czujesz w całym ciele. Twoja radość wznosi się w jasnym świetle twojej świadomości wartości twojego dziecka. I to przechodzi w chwalebną sferę duma - jaka radość może być głębsza niż ta?

Słyszysz też inne rzeczy o dziecku. Słyszysz, że jest ciężar. Słyszysz, że to odpowiedzialność. Ty też Słyszysz rzeczy zdrowsze i prawe. Słyszysz, że to kwestia przekonań. I, co z pewnością jest najbardziej niepodważalne z tego, co słyszysz – to obowiązek wobec ludu, akt odpowiedzialności i potwierdzenie zaufania.

Ale mówię ci, że mądrze jest mieć dziecko, bo nie ma sensu. z innego powodu niż miłość. I że kochasz swoje dziecko z żadnego innego powodu niż radość.

Machine Translated by Google

Praca oddaje hołd kobiecie, tak jak oddaje hołd mężczyźnie. Dziecko, jednakże uszlachetnia matkę.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Bóg mieszka tylko w dumnych sercach

Pisarz naszych czasów, którego twórczość została wysoko oceniona chwalony przez naród, napisał jako swoją wiarę bezlitosny Słowa: „Tylko ludzie, którzy potrzebują Boga, szukają Boga. Ktokolwiek nie potrzebuje Go, nie zabiega o Niego. Nawet ci „Tylko ludzie, którzy uważają Boga za potrzebnego”. Bóg goni Boga… czy tak jest? Czy Bóg, jakkolwiek się go postrzega? On, Bóg obciążonych i napełnionych Ciemność w życiu, oszustwo? Coś, co sprytnie wymyśliliśmy, żeby poradzić sobie ze światem, z którego nie jesteśmy zadowoleni w jego prawdziwej postaci, takiej, jaka jest naprawdę? Czy modlitwa zawsze prośba, akt pocieszenia w naszej bezsilności? Wielu modli się, aby prosić, i wielu modli się, aby dawać sami się pocieszają - ale Bóg pocieszenia nie jest naszym Bóg.

Kiedy uznajemy zasadę: „Bóg mieszka tylko w dumnych sercach”, mamy na myśli innego Boga niż ten, który pociesza, lub przynajmniej inny sposób odnoszących się do niego. Ponieważ wierzymy, że Bóg i odwaga i siła naprawdę do siebie pasują i że ci mężczyźni także ci, którzy Go nie potrzebują, szukają Boga, przynajmniej poza strach.

Machine Translated by Google

Możliwe, że młody mężczyzna, po udzieleniu pomocy grupie towarzysze bohatersko stawiają opór siłom wroga i cierpieniu gorzkie godziny wiszące na włosku między życiem a śmiercią, że taki człowiek, po tym jak niebezpieczeństwo minie, wyrazić swoje uczucia krzykiem, wręcz przeklinając!

Bardziej prawdopodobne jest jednak, że będzie się modlił i rzeczywiście, w bardzo żarliwy i namiętny sposób. Jesteśmy poruszeni nie tyle przez to, czy i co ma osoba, która tak wzruszony mówi - jesteśmy wzruszeni, że człowiek w najpoważniejsze momenty życia wciąż budzą podziw coś większego, o niezrozumiałej całości i potwierdza wszechmocną wiarę. Człowiek wznosi się ponad taką rzeczy widoczne, zrozumiałe, użyteczne. On się podnosi ponad wszystko, co indywidualne i osiąga świadomość świata, tajemniczej wiedzy o niepojęte doświadczenie, w którym się rodzimy i z którego jesteśmy wyrwani ze śmierci w wyznaczonym momencie godzinę bez pytania. Siła i wielkość człowiek jednak jest taki, że urodził się bez woli z własnej woli i nadal nie żyje w bycie arbitralnym. Już w młodości jest coraz bardziej odważny, ponieważ patrzy na to istnienie jak poszukiwacz, prosząc o 30, 60 lub 90 lat życia to tak naprawdę: lojalność, miłość, braterstwo i odwaga.

To miłosierdzie i przekleństwo ludzkości, że do tego nikt nie znalazł prostej odpowiedzi na to pytanie lub

Machine Translated by Google

do takich myśli. I że nikt ich nie znajdzie. Bóg nie jest żadnym „x”, którego można obliczyć z całkowitą pewnością na podstawie jakichkolwiek obliczeń. Nie jest On dla nas, zwykłych ludzi, prostym faktem, lecz raczej pytaniem. I móc wciąż na nowo zadawać to pytanie, być świadomym pewności naszego istnienia, warunków naszego

istnienie, bez rozbicia się na te myśli,
i nie wyczerpując się nimi... to wydaje nam się najpiękniejszą i najpłodniejszą odwagą ducha, jaką możemy sobie wyobrazić.

Samo życie niewiele znaczy. Wszystko, co się rodzi, przechodzi przez krótki okres aż do śmierci i walczy o jedzenie, schronienie i picie. Taki krok poza ten krąg
życie, swobodnie je potwierdzać lub zaprzeczać mu, to jest pycha i zdolność naszego człowieczeństwa. Stajemy się prawdziwymi mężczyznami poprzez Ta szlachetność i przez tę dumę. Nie ma punktu, w którym myśl się kończy. Każdy, kto ma odwagę żywić w sercu tak zdrowe i radosne uczucie do świata i do Boga, jest rzeczywiście cudownie surowy i czujny. Jakże miałby stać się mieszczaninem,

mały czy niski? Jest pewien poziom rzeczy, do którego musi się dostosować. raz po raz podnosić się i walczyć, aby dojść do: To nie jest
niego, ale całe stworzenie, tak szerokie i głębokie, jak to tylko możliwe ukazuje się mężczyznom.

Potrzebujemy takiego uniesienia i szczerze przyznajemy, że go potrzebujemy, mianowicie podniesienia się z poziomu zbyt wysokiego,

Machine Translated by Google

wytrwali i zbyt nieśmiali. Chcemy być

niekomfortowo i niezadowoleni, jakbyśmy w końcu

odkryj chmury i morza, odkryj sekret

życie z jego setkami tysięcy i milionami

manifestacje. Pytamy gwiazdy, kto umieścił je w tej cudownej grze

wzlotów i upadków? I pytamy

woda, w której odległości i głębię chce się zanurzyć

płynąć? Jesteśmy wystarczająco silni, żeby nie uciekać

z wiecznego „skąd” i „dokąd” i my

nie akceptują nawet najdokładniejszego opisu natury jako

całkowicie wyczerpującego wyjaśnienia jej przyczyn.

Nasz podziw dla głębi świata nie powinien zostać odebrany przez

fakty, nawet przez walkę o nagą

istnienia. Nie chcemy stać się ani medytacyjni,

natury ani podzielonych ludzi, raczej chcemy podjąć życie

Z wolnym umysłem, zarówno tym codziennym, często tak gorzkim, jak i

tym, co rzuca światło i nadaje sens. Bóg, któremu pokładamy ufność,

jest zgodny z naszymi sercami.

On jest naszym sercem i wie, kiedy jest ono otwarte i

pozytywne na świecie.

Bóg żyje w nas, ponieważ nieustannie Go badamy

duch sił w swoim świecie i dążenie do ich udoskonalenia

Nasze własne. Czyż nie potrzeba wspaniałej dumy i szlachetnej odwagi,

by podjąć taki podbój świata i Boga? Czyż nie wymaga to również

szlachetnego stanowiska?

Machine Translated by Google

wytrwałości i świadomości, aby potwierdzić swoją tożsamość jako mężczyzn przed potężnym Bogiem?

Bardziej wiernie chwalimy Boga i Jego ziemskie stworzenie Im bardziej dumni i pewni siebie się w nim wydajemy. Śmiejące się oko, zwinny krok, duch, który naprawdę potrafi czerpać radość i wznosić się, autentyczna młodość, autentyczna męskość, wytrwałość, miłość, koleżeństwo, to są Chorążowie Boga. I tu znów łączymy się w duchu z autorem, o którym wspomnieliśmy na początku, a który zakończył afirmację swojej poetyckiej wiary tymi słowami, które stanowią obowiązek dla nas wszystkich: „Bóg jest niesiony na świat przez człowieka”.

Machine Translated by Google

Wszechmogący będzie sprawiedliwym sędzią.

Naszym zadaniem jest jednak wypełnianie swojego obowiązku,

Abyśmy mogli stanąć przed Nim

jako stwórca wszystkich światów

zgodnie z prawem, które dał,

prawo walki o byt.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Lifetree i Worldtree

Transformacja symbolu aryjskiego

W Niemczech nadal istnieją obszary, w których można je zobaczyć nagrobki z 17 ten wieku, w którym nastąpiła śmierć Osoba ta ukazana jest w bardzo szczególny, ale rzucający światło sposób.

Na przykład na płycie nagrobnej widnieje wypukły bukiet kwiatów, krzew rosnący gęstą i

Piękne róże. Śmierć w postaci szkieletu siedzi obok

do niego i z sarkastycznym wyrazem twarzy przerywa najpiękniejszy kwiat. Nikt nie może nie zrozumieć znaczenie tego obrazu: tak jak kwiat zostaje z pogardą złamany i oddzielony od strumienia życia, który rządzi zarówno nim, jak i krzewem, w taki sam sposób umarła także ta osoba, dla której stoi ten nagrobek.

Czasem jest to delikatna melancholia, czasem subtelna i niemal usposobienie pojednawcze, które jest tu reprezentowane obraz. Na innych nagrobkach jest to dziki, wręcz psotny Wstrząs. Śmierć zawsze przedstawiana jest jako brzydki szkielet ścinający drzewo. Z drzewa został już wycięty spory kawałek. Niszczycielski rezultat to... jasne.

Na innych zdjęciach widać, że drzewo już upadło. Potem Piorun spada z chmur. W każdym przypadku,

Machine Translated by Google

słyszymy jasny przekaz: „Jak upadło drzewo, tak upadniesz i ty, dziecko zrodzone z ciała!” Nie ma wątpliwości, że drzewo ma tu reprezentować drzewo życia zmarłego, a życie tego symbolu reprezentuje życie danej osoby, a jego zniszczenie oznacza śmierć osoby, do której należy.

Tutaj w głębi widać człowieka i drzewo
wzajemnych relacji, z głęboką więzią wewnętrzną. Drzewo nie jest obrazem rzeczywistości, nie jest przedstawieniem natury ani dziełem kultury, które mogłoby być przedmiotem rozważań estetycznych. Ma znaczenie, które umysł może mniej lub bardziej świadomie pojmować.
z 17 ten drwal stulecia - w rzeczywistości sięga
pierwotne głębiny naszych przekonań. Szerokie rozpowszechnienie
Można się tu jedynie domyślać, że chodzi o „drzewo życia”.
Mitologia sięga najwcześniejszych początków
Tradycje indoaryjskie, sięgające świata jesionu z Yggdrasilu.
Drzewo to przetrwało w sagach o drzewie domowym,
drzewie opiekuńczym i drzewie sadzonym dla noworodka.
Można się go domyślać nawet w baśniach, takich jak
przyjemna opowieść o jałowcu czy o jabłkach życia.
Występuje w pieśniach i zwyczajach od święta majowego do
Choinka świąteczna, która jest przybita do dachu domu i utrzymywana
W każdym przypadku życie osoby w rodzinie jest tajemniczo związane z rozkwitem takiego drzewa. Jest to zatem w istocie „drzewo życia”.

Machine Translated by Google

Mogłoby się wydawać, że smutne, żałosne 17ten wiek, który tak często i boleśnie doświadczył łobuzerstwa akty śmierci mogą być punktem wyjścia dla opowieści o takich powalonych drzewach. Ale to nieprawda. Koncepcja o śmierci, która ścina drzewo życia, sięga daleko wstecz wcześniej. Drzeworyt w pieśniach Sebastiana Branta, wyprodukowane krótko po 1500 roku, już wtedy wykazywały takie zdjęcie. Co ciekawe, to drzewo nie reprezentuje jednego człowieka, ale wiele osób, które siedzieć na drzewie i spadać z niego do rowu zanim drzewo, które już zostało ścięte, upadnie.

Ostatnim obrazem tańca śmierci Niklausa Manuela jest jeszcze wyraźniej. Wiele osób siedzi na oblężonym drzewie. Śmierć zestrzeliła ich strzałami. Tutaj, jako jak już wspomniano, ta trójka nie reprezentuje życia drzewo jednej osoby, ale całego klanu. To jest nawet wyraźniej w odbitce mistrza ze zwojów z około 1470 r. Tutaj drzewo życia jest rzeczywiście drzewem świata, siedzą w nim ludzie starannie ułożeni w trzech rzędach, co samo w sobie jest reprezentacją uporządkowanego świata.

Na górze widzimy kapłaństwo, a pod nim świeccy panowie, cesarze i królowie, lordowie i hrabiowie. Pod nimi są obywatele i chłopi. W późnym średniowieczu widzimy wiekowy podział świat ludzki na trzy klasy, z których wiadomo, że korzystają poezji i filozofii ludów indogermańskich.

Machine Translated by Google

Drzewo jednak nie jest ścinane. Jest obgryzane przez dwa zwierzęta, dniem i nocą, i stoi na statku płynącym po falach, symbolizując wiecznie płynącą wodę.

czas. Śmierć podnosi swój łuk i zestrzeliwuje ludzi z

drzewo ze strzałkami.

To drzewo jest czymś o wiele większym niż drzewo życia i jest także czymś znacznie więcej niż „drzewo klas”, jak to było Niewłaściwie nazwane. W rzeczywistości jest to drzewo świata, które postrzega wszystkich ludzi w jasnym porządku. Niedaleko od tego jest myśl o nordyckim jesionie, w którego gałęziach mieszkają bogowie i ludzie, oraz o innych indogermańskich drzewach świata. Zapewniały one nie tylko miejsce do życia, ale także rozdawały fortunę i błogosławieństwo. Dzisiaj oczywiście...
można jedynie mgliście wyczuć wspaniałą mitologię, która idzie z powrotem do pierwotnych głębin naszej rasy, daleko wstecz odległej przeszłości. Jej przemiany można wyraźnie dostrzec

kontynuowano w odniesieniu do kilku pamiątek, które tu mamy.

W późnym średniowieczu wciąż żywy był ślad nordyckiej potęgi, wciąż wyczuwało się mityczny światopogląd w przedstawieniu świętego drzewa. Prościej,
bardziej zewnętrzne, bardziej surowe... ale wciąż pełne znaczenia są późniejsze przedstawienia w książce Sebastiana Branta i w Taniec Śmierci Bernera. Wtedy znaczenie ulega znacznej zmianie. Witalność zanika. Jednostka, którą rzadko widuje się w średniowiecznych przedstawieniach drzewa życia, wysuwa się na pierwszy plan, a wraz z nią...

Machine Translated by Google

Indywidualizm staje się prostszy, obrazy łatwiejsze do zrozumienia: stają się emocjonalne, a nawet sentymentalne; budzą współczucie, smutek i litość.

W końcu znaczenie całkowicie zanika. Widz ceni takie przedstawienia po prostu jako alegorie, których piękno i efekt estetyczny, który podziwia. Dzięki temu transformacja tego starego symbolu drzewa świata i Drzewo życia dobiega końca. Pozostaje nam tylko czuć cofnąć się do odległej przeszłości, wykorzystując istniejące artefakty i poczuć ich wielkość.

Machine Translated by Google

My jako jednostki nie jesteśmy niczym innym, jak liśćmi
Na drzewie. Dziś są zielone. Jeden liść jest większy,
Kolejny jest mniejszy. Potem jeden więdnie, a potem kolejny.
Ale to nie ma znaczenia, jeśli tylko drzewo pozostaje zdrowe!
- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Odwaga dla radości życia

Ktokolwiek przejdzie przez zdewastowane ulice
zbombardowane miasta, ktokolwiek spojrzy i zadrży na ich widok
ruiny zamków i kościołów, w których tętni życie
wielkie okresy odbijają się w tym, kto patrzy w otchłań
serca, które śmierć rozdarła... on może
uważam za zuchwałe mówienie o radości życia jako
jedna z niezwyciężonych sił ludzkiej duszy. Być może
żołnierz ma największe prawo to robić: nie tylko dla wygody,
ale z żywego poczucia rzeczywistości, z którą kontrastuje
radość życia.
nieobliczalne i ciemność, tak, które same w sobie sprawiają,
znośne. W tygodniach nowego roku można było
usłyszeć dźwięki zgiełku i pośpiechu karnawału
Uroczystości w naszych pięknych miastach. Ulice, które
kiedyś tętniły radosnymi tłumami, teraz...
Pokryte popiołem zniszczonych domów. Zamiast ozdób,
widać ruiny górujące nad naszymi głowami.
Mężczyźni, którzy kiedyś pili z kielicha życia, teraz leżą pod
ziemia lub walka z ich szarością i teraz poważne
twarze w samotności walki o istnienie
Kultura europejska. Kobiety uciekły daleko do

Machine Translated by Google

Gospodarstwa rolne i wsie. Gdzie jest jeszcze światło, myśl, która może nas przywrócić do radości życia?

Może powinniśmy porozmawiać o tym, czym naprawdę jest radość życia. Kto szuka go tylko w zewnętrznym wyrazie, z trudem znajdzie go w wojnie. Kto troszczy się tylko o to, co nieco surowe, przyjemności materialne będą rozczarowane skąpe pozostałości... i twierdzą, że nie ma tam prawie niczego Nie warto już dla niego żyć, ani chwalić go, ani kochać. Głębsza radość życia nie zależy jednak od czasu i losu, ani od potrzeb i goryczy. To jeden z tych cichych cudów, które Bóg daje tym, którzy są świadomi Jego istnienia. Nie można go zrzucić na innych.

nas z zewnątrz. Żyje w naszej istocie i naszym bycie; żyje w nas. Człowiek, który je posiada, jest bogaty, nawet jeśli chodzi w łachmanach i mieszka w jaskiniach ziemnych. Ktokolwiek żyje w pałacu i posiadający wszelkie kosztowne atrybuty życia, jest mimo wszystko najbiedniejszym gościem na tej ziemi, jeśli nie zaznaje tej prawdziwej radości życia.

Wszystko zaczyna się od prostej świadomości istnienia. Są mężczyźni, którzy po dobrze przespanej nocy patrzą na nowy dzień i narzekają, bo stoją przed pracą i zadań. Inne pojawiają się po kilku godzinach niespokojnego snu z ledwo zrozumiałym uczuciem zadowolenia, Cieszą się z realiów swojego życia, a może po prostu dlatego, że daje im ono oddech, wzrok, czucie, słuch i myślenie. Wojna pokazała nam to w niesamowity sposób.

Machine Translated by Google

Że nasza przyjemność z prostych rzeczy w życiu może być o wiele głębsza i bardziej znacząca niż niegdyś tak wysoko cenione „przyjemności”. A to dowodzi prawdziwej skromności i zdolności do silnych uczuć. Kto mógłby wytłumaczyć żołnierzowi, że nic więcej niż
czyste łóżko, cienko nakryty stół, tak, krótka drzemka, szklanka wina, ładny obrazek lub atrakcyjna dziewczyna przechodząca obok Czyż nie napełniłoby go taką radością? A kiedy byliśmy w domu, nieco znudzeni i staliśmy przed pełnym regałem książek, szukając jednej książki na spokojną chwilę... kto mógł nam powiedzieć, że pewnego dnia będziemy mogli zapomnieć o świecie i o sobie, o wojnie, brudzie, cierpieniu?
i nawet śmierć... bo miły zbieg okoliczności w
opuszczony dom na wschodzie zapewnił nam złe
Podarty egzemplarz książki Elchendorffa? Kto mógł
sprawił, że uwierzyliśmy, że pewnego dnia, w ciemnym bunkrze, w wilgotnym zimnie i nękani przez insekty, będziemy mogli słuchać melodii „Czarodziejskiego fletu” Mozarta przy słabym świetle i że wpadniemy w sen o wiecznym pięknie świata
i zapomnieć o wszystkich otaczających nas lękach?

W takich chwilach radość życia rozświetla się wokół, jest jak błyskawica... albo jak delikatne światło letniego zachodu słońca. Podczas gdy kiedyś przechadzaliśmy się po dobrze oświetlonych ulicach miasta w poszukiwaniu przyjemności, teraz niemal tracimy oddech, patrząc na promienną urodę rozgwieżdżonej nocy, która dziwnie odbija się od księżyca, co daje

Machine Translated by Google

daje nam wewnętrzne poczucie przynależności do wszechświata. Nikt nie może być bardziej żarliwym uczniem radości życia niż prosty żołnierz, który jest pędzony przez wieczny ogień walki, który przeszedł przez mur śmierci i grozy, i który nagle oniemiał, stojąc przed wieczorną ciszą i widząc plony.

delikatnie muskany przez delikatny wiatr. W takich chwilach czuje W łomocie własnego serca dostrzega wspaniałe i cudowne życie, które mu dano. Przepływa przez niego radość, której nie da się porównać z żadną inną przyjemnością tej ziemi. I tak udajemy raczej skromnych, ale tylko z pozoru, ponieważ taka skromność jest jednocześnie najwyższym wymaganiem, jakiego możemy od nich wymagać.

życie.W w tej godzinie, kiedy losy wojny są najbardziej wystawia nasze serca na próbę, zarówno w domu, jak i na froncie, Mówienie o radości życia wydaje się beznadziejną próbą. Ale odwaga należy do radości w nie mniejszym stopniu niż do walki i śmierci. Pokonanie śmierci oznacza zyskanie radości.
Bez tego nasze dusze dawno by się załamały wielki ciężar ich trudności. Bez tego kobiety w domu byłyby od dawna zmuszane do najciemniejsza, nieunikniona depresja. Ta radość życia jaśnieje niczym „mimo wszystko” ponad naszym uciskanym narodem, wobec którego bomby i fosfor są bezużyteczne. Żyje w niej cząstka dzieciństwa. Zadowolone przechwalanie się i ślepota

Machine Translated by Google

Ambicje są mu obce. Miłość do natury i ludzi, zwierząt i kwiatów, muzyki i
Wiersz, obrazy i sztuka w kamieniu i metalu – wszystko to jest jego częścią. Uczy nas, że kiedykolwiek coś stracimy, powinniśmy patrzeć na to, co pozostało. Uczy nas...
rozpoznawać znaczenie każdego testu.

Kto zaprzeczy radości, którą odnajdują mąż i żona?
Podczas wspólnych wakacji. Kto może twierdzić, że – w tych obfitych dniach pokoju z jego codziennymi przyjemnościami – był w stanie tak głęboko odczuć miłość żony, radość z posiadania dzieci i poczucie bezpieczeństwa? I nawet jeśli los odbierze nam to, co jest

najdroższy, chęć ponownej pomocy prowadzi nas z powrotem w ramiona życia.

Machine Translated by Google

Dziwne spotkanie króla Olafa

przez Willa Vespera

Pewnego dnia król Olaf Tryggvason i jego ludzie wypłynęli na południe wzdłuż wybrzeża Norwegii statkiem „Long Smok”. Kiedy dotarli do fiordu Nidaros, mężczyźni musieli wziąć się za wiosła, bo wiatr był zbyt silny słaby, by wypełnić żagle. Ale król się nie spieszył. Był w dobrym humorze i robił dla swoich mężczyzn. Stoczył pozorowany pojedynek ze swoim chorążym, Ulfem Czerwony. Najpierw walczyli w zwykły sposób z miecz w prawej ręce. Następnie miecz w lewej Ręka. I wreszcie z mieczami w każdej ręce. Za każdym razem król zbliżał się aż do tablicy. To były godne uwagi gry. Potem król Olaf wspiął się na reling statku i szedł wzdłuż niego, żonglując.
Trzy obnażone sztylety. Nikt nigdy nie widział króla chybić lub sztylet wpaść do morza. Mężczyźni wiosłowali z więcej entuzjazmu i śmiał się.

Król Olaf siedział wśród swoich ludzi na rufie i rozmawiał o tym i owym. Siedział tam Kolbjoern, Marszałek i Thorstein Ochsenfuss, Arn Schaetze z Jaemtland i Bersl Silny: mężczyźni z całej Norwegii, z Islandii i wysp na zachodzie, wybrana grupa drużyna, przystojni, silni i odważni. Jeden

Machine Translated by Google

Widziałem to. Nikt nie miał ponad sześćdziesięciu lat, z wyjątkiem biskupa Sigurda, i nikt poniżej dwudziestu, z wyjątkiem Einera Bogenschuettlera, który miał zaledwie osiemnaście lat, ale był najlepszym strzelcem w całej krainie.

„Teraz trzymam w dłoni całą Norwegię” – powiedział król, i wyciągnął prawą rękę w niebo, jakby chwytając coś, czego inni nie mogli zobaczyć. „Ponieważ

„Otrzymaliście to z ręki Boga” – skomentował Biskup Sigurd mówi poważnie.

„Tak” – zgodził się król – „z ręki Boga, a nie z twojej, biskupie. Zmuszam wszystkich do pokłonu przed Chrystusem, ludy wszystkich prowincji: Stravanger i Hardanger, Vik i Sogne, Woere i Ramsdalen, prowincje nad morzem i w góry, a teraz także Helgeland i Upland. Te były najtrudniejsze do złamania.”

„Ale masz też do tego najostrzejsze zęby” – wtrącił Islandczyk Sklade Hallfred. „Wielu ma poczułem je.”

„To może być prawda” – odpowiedział Olaf – „ale teraz Norwegia jest jedną Rzeszą i dzwony (kościelne) rozbrzmiewają w całej Rzesza."

„Przyznaję” – zgodził się Hallfred. Zaśmiał się lekko. i dodał: „Przyznaję też, że trudno mi się przyzwyczaić do tych dzwonków. I wielu innych czuje to samo, nawet jeśli tego nie mówią”.

Machine Translated by Google

„Masz wrażliwe uszy, będąc skjaldem” – odparł król
Olaf.

Ale Hallfred wskazał na swoje serce i powiedział: „Tu, królu Olafie,
siedzi ten, który nie chce tego słyszeć. Chryste
Za dużo czasu zajęło im dotarcie do nas. Wszyscy
„nauczyliśmy się czegoś jeszcze od naszych matek”.

Król Olaf patrzył na niego długo. Potem powiedział:
„Gdzie biją dzwony... tam Rzesza i król
panowanie."

„Które otrzymałeś od Boga” – wtrącił biskup
ponownie. „Jeden jest panem. Ten w niebie”.

„A jeden jest królem w Norwegii, biskupie” – odparł Olaf.
„Jeden musi być panem, a drugi królem, chyba że
ziemia ma stać się łupem obcych królów. Zawsze
pamiętaj o tym.”

„W Norwegii powinien być tylko jeden król i
„wyspy” – powiedział Hallfred. „I tylko jeden powinien być mistrzem w
Niebo. Ale nadal współczuję wszystkim, którzy musieli
„zostaw wszystko” – i powoli wykonał gest ręką
w stronę gór, potem przez niebo i na końcu
w stronę morza. Wszyscy wiedzieli, co miał na myśli.

Biskup Sigurd spojrzał na niego ze złością. „Te zęby będą
„Nadal musimy często gryźć i gryźć wielu” – skomentował,
„zanim te bożki i czarodzieje zostaną zmuszeni do odejścia
„cała Norwegia”.

Machine Translated by Google

śmiałe słowa. Ale jego serce było lekkie i dobroduszne
dziś nastrój, który urzeka każdego.
Śmiejąc się, wyszczerzył zęby i krzyknął: „Norwegia, ojczyzna!
Chwała temu, który dał nam ją pod władzę".
Trzymamy mocno zębami. Nikt nam tego nie wyrwie.
od nas, dopóki żyjemy."

„Niech żyje król Olaf!" krzyknęli mężczyźni. A Hallfred zaczął
wiersz o tej godzinie:

„Wyczuwając zbliżającą się
pogodę, król udał się na południe..."

Statek podpłynął blisko brzegu do fiordu i
natknąłem się na skalisty klif, który wystawał daleko w głąb
woda. Ptaki na brzegu wzbiły się w powietrze. Srebrny
chmura trzepoczących skrzydeł wzbiła się w niebo niczym kurz.
tysiąc ptaków krzyknęło.

Sosny, które rosną jedna po drugiej,
wzdłuż zbocza góry, odbite światło słoneczne, gdy
kołysał się. Światło odbijało się od wszystkich gałęzi. Słyszałem
strumyki głośno szumiące w wąwozach i
lekki oddech morza.

Nagle wszyscy usłyszeli krzyk czystego, ostrego głosu.
Mężczyzna stał na skalnej półce niedaleko statku.
Wszyscy na niego spojrzeli. Było jasne, że chciał dołączyć.
ich i prosił o pozwolenie na to.

Machine Translated by Google

Król Olaf dał pilotowi znak, aby podleciał bliżej krawędzi. Mężczyźni podnieśli wiosła i przenieśli je na
od strony lądu. Ale zanim statek dopłynął do końca, zobaczyli nieznajomego stojącego na dziobie, blisko głowy złotego smoka. Skinął głową w stronę króla, który siedział wysoko na rufie.
wyglądał, jakby lekko się chwiał od skoku, i
Wciąż próbując złapać równowagę. Potem podszedł do mężczyzn na dziobie statku: rolnik z okolicy, który prawdopodobnie chciał po prostu popłynąć z nimi przez jakiś czas, o ile będą tolerować jego towarzystwo na statku. Nie był kupcem, jak początkowo myśleli.

Był to bardzo silny mężczyzna w staromodnym stroju zielone sukno farmerskie (gruba wełniana tkanina). Prawdopodobnie mężczyzna z głębi gór. Wokół jego biodra wisiał
Szeroki skórzany pas z ładną miedzianą klamrą. W jednej ze szlufek nosił dwustronny młot, starą broń rolnika: pięknie wykonany przedmiot rękodzieła. Ale najbardziej rzucającą się w oczy cechą tego mężczyzny była jego ruda broda, tak gęsta i długa, że dzielił ją na dwie części.
wsunął go za pas z lewej i prawej strony.

Usiadł na zwoju liny i spojrzał na mężczyzn, którzy siedzieli lub stali wokół niego, jeden po drugim... zupełnie bez onieśmielenia. Każdy czuł się lekko zdenerwowany od błękitnego ognia jego spojrzenia. Wyglądało to tak, jakby im się przyglądał i znalazł w każdym jakąś wadę.

Machine Translated by Google

„To nie był zły skok, który wykonałeś na statek”
potwierdzić Vakra od Goetaelfa.

„Nie było to nic większego” – odpowiedział nieznajomy – „niż
ten, który ty, Vakr, stworzyłeś, kiedy zrobiłeś z kogoś chrześcijanina
przyjacielu Thora. Wszyscy jesteście dobrymi skoczkami w tym
szacunek."

To, co powiedział mężczyzna, nie było pocieszające.

„Nie wiesz, z kim podróżujesz, rolniku? Bądź
Uważaj! A skąd cię poznaliśmy, skoro myślisz, że coś o nas wiesz?

„Stary znajomy” – odpowiedział – „wrócił z twojego
ojców. Ale zapomnij o tym. Teraz chciałbym podróżować razem z
„Ciebie na chwilę.”

„Dokąd chcesz iść?”

„Za granicą” – odpowiedział mężczyzna ze smutkiem.

„Wyglądasz na kogoś, kto nadaje się do wyprawy wojskowej.”

„Mam ich wiele za sobą, ale teraz chcę
odpoczynek.”

„Nie wyglądasz na takiego” – zauważył Bersl Silny.
Zgodnie ze swoim zwyczajem – jakby nie warto było rozmawiać z
mężczyzna zanim wystawił swoją siłę - sięgnął po
rękę nieznajomego i próbował go zrzucić z siedzenia. To było
krótka i ostra walka, ale potem Bersl już leżał
ziemi i było całkowicie jasne, kto tu jest
silniejszy. Bersl nie doświadczył tego od wczesnych lat
młodość. Uderzyło to w każdego jak ogień i pijaństwo: każdego

Machine Translated by Google

Musiał wystawić nieznajomego na próbę. Ale nikt nie mógł mu dorównać. Cały statek wpatrywał się w tego diabelskiego stwora. Jego słowa również leciały, ostre i nieustraszone, i trafiały w cel równie nieomylnie, jak jego ruchy. Każde trafiało w cel!

Na koniec przeszedł wzdłuż poręczy nad wiosłami, które nigdy nie przestał wiosłować i żonglował nie tylko trzema sztylety (jak zrobił to król Olaf), ale cztery sztylety, z dwa w powietrzu i po jednym w każdej ręce przez cały czas. To było Szybka gra, jakby sztylety tańczyły nad jego głową niczym płomienie. Cała załoga wpatrywała się w tego farmera, który tak grał. Z pewnością znał się na rzeczy nie tylko po to, by...

woły.

W końcu król Olaf zawołał go i wspiął się na górę na rufie statku, zdjął czapkę i stanął przed króla. Widać było, że włosy na jego głowie też były czerwony i jak płonął nad jego czołem.

„Jeśli obcy, taki jak ty i rolnik, stanie przed królem Norwegii, kłania się" – poinstruował głośno Thorgrim Thorsteinson. Rolnik zwrócił się do niego i powiedział: „Ty też pochodzisz od ludzi, Thorgrimie, którzy nie byli... przyzwyczajeni do pochylania się przed innymi mężczyznami - innymi niż może przed tym, za którym oni - jak ty - zostały nazwane."

„Jesteś elokwentnym i utalentowanym człowiekiem" – powiedział król Olaf, gestem nakazując pozostałym ciszę. „Czy... z okolicy?"

Machine Translated by Google

Rudobrody długo patrzył na króla Olafa. Potem
zaśmiał się lekko, jak ktoś, kogo serce bolało.

„Tak” – odpowiedział – „można powiedzieć, że pochodzę z tego regionu”.

„Z której prowincji?” zapytał król.

Następnie mężczyzna wykonał ten sam gest, co Hallfred
Skjald to uczynił, gdy mówił o starych bogach.
Wskazał ręką na górę, po czym
przez niebo i w końcu w dół, w stronę morza. W jednym
W jednej chwili wszyscy wiedzieli, kim on jest. Wiatr zawył
z góry i przez słońce jak zasłona,
i woda zaczęła się podnosić. Ale nikt nie był w stanie
pomyśl o statku, który nagle zaczął tańczyć
blisko skalistych klifów. Wszyscy wpatrywali się w Rudobrodego,
którzy teraz stanęli przed swoim wielkim i potężnym królem, i
Zobaczył święty młot w jego dłoni. Rozległ się głuchy grzmot
zstąpili z nieba i wszyscy stali jak cienie na
światło siarki. A potem usłyszeli głos mężczyzny
ciężki głos.

„Tak, królu Olafie” – powiedział – „jestem z tej prowincji,
z Helgelandu, z Drontheimu, z Hardangeru”
i Stavanger z całej Norwegii i wysp,
z gór i z dolin, z
chmur i z morza. I to jest moja praca, że jest
taki kraj, który daje ci radość i z którego możesz być
Król. Kiedy tu przybyłem, była to kraina lodu pod
stopy ettinów. Ale zabiłem ettinów, którzy siedzieli na

Machine Translated by Google

Góry. Rosły tam drzewa i płynęły strumienie. Udusiłem ettinów, wrogów zarówno bogów, jak i ludzi. Kwiaty rosły na łąkach, a kozy wspinały się po górskich ścieżkach. Ludzie przychodzili, budowali chaty i orali pola. Pobłogosławiłem ich plony. Mieli chleb. Pobłogosławiłem dla nich morze. Mieli ryby. Pobłogosławiłem ich

stół. Dzieci rosły. Ja i mój lud, król Olaf, zrobiliśmy to
Ziemia nadająca się do zamieszkania przez synów ludzkich. Dlatego czcili mnie, mężczyźni i kobiety. I to był mój lud przez długi czas.

Wtedy biskup Sigurd nabrał otuchy i wykazał się odwagą. Podniósł krzyż ze swojej piersi i skierował go w stronę Rudobrody. „Ustąp, idolu!” – zażądał.

Mężczyzna znów się zaśmiał, cicho i gorzko. To było jak płacz na wietrze.

„Tak” – powiedział – „a teraz nadchodzi kolejny. Moja godzina minęła zgodnie z wolą Wszechwładcy. Moi przyjaciele są w trudnej sytuacji. A ty, Olaf, prześladujesz ich i zabijasz, i spełniasz przeznaczenie. W końcu to przydarza się nam wszystkim. Ale spodziewałem się czegoś innego: wilk, który nas pożera,
wąż, który nas dusi. Nadchodzi łagodny i
pokonuje potężnych. Ale nikt nie ucieknie przed przeznaczeniem i Nikt nie wie tego z góry. Nadejdzie godzina
„Także człowiek na krzyżu.”

„Ustąp, bożku!” – rozkazał biskup ponownie, trzymał krzyż blisko oczu Czerwonego.

Machine Translated by Google

Potem podniósł młot i błyskawica uderzyła
spadł na maszt niczym złoty wąż. Było tak
gdyby chwycił je ręką zanim mogłoby wyrządzić komuś krzywdę.
Po raz trzeci rozległ się gorzki śmiech.

Nigdy o tym nie zapomniałem aż do śmierci.

Widzieli, jak mężczyzna rzucił się za burtę z
potężny skok i trzymając młot nad głową,
zatonął w morzu i zniknął.

W tym momencie wszystko się zmieniło. Lekkie południe
wiatr wiał, napełniał żagle i pchał statek
słońce wzdłuż łagodnie toczących się fal głębiej
zatoka. Wyglądało, jakby wszyscy obudzili się ze snu
lub otępienia. Król Olaf pocierał twarz obiema dłońmi.
Gdy biskup Sigurd odchrząknął, jakby chciał przemówić,
Król gestem nakazał mu ciszę.

Przed nimi znajdowały się domy Nidaros, statki na
brzeg, potężny dach domu królewskiego i
nowa katedra ze spiczastym szczytem i szeroką wieżą.
Nadszedł wieczór. Słońce zanurzyło się w morzu. Dzwony
zadzwonił cicho po wodzie. Wszyscy stali jak król i
odsłonili głowy.

„Modlimy się za wszystkich, którzy potrafią umierać jak mężczyźni” – powiedział
Król.

Machine Translated by Google

W nas płonie jak płomień zasada,

i musi być pobożne,

ponieważ jest wieczna i uniwersalna,

to jest to:

Wykonaj swój obowiązek!

Ta zasada zawiera nauki wszystkich religii.

- Heinrich von Kleist

Machine Translated by Google

[TYTUŁ DODANY PRZEZ REDAKTORA]

Zamek Górski

[Uwaga redaktora: pominięto zdjęcie „Castel del Monte”]

Najpiękniejsze i najpotężniejsze twierdze
Okres Cesarstwa Niemieckiego został stworzony pod
Dynastia Hohenstaufów, zwłaszcza Fryderyk II. Są to
widoczne oznaki rozwoju i formowania się
Potęga europejska. Fryderyk II był jednym z największych
budowniczych fortec średniowiecza. Wywarł duży wpływ
na projekt architektoniczny swoich fortów. Jego pomysłowe
konstrukcje, preferujące ośmioboczną konstrukcję,
pozostały wzorem dla innych fortów i zamków, nawet po
zmaganiach między konkurującymi możnowładcami.
wyeliminował Cesarstwo Niemieckie jako czynnik potęgi w
Europa. „Castel del Monte” w Apulii, prawdopodobnie
najpiękniejszy z jego zamków, z regularnym planem i
żywiołową siłą, do dziś jest wyrazem germańskiego ducha
Hohenstaufów. Fryderyk II stworzył już wtedy styl
europejski, który zapłodnił wszystkie
budowa twierdz na południu, zachodzie i wschodzie,
w którym dominowała forma niemiecka.

Machine Translated by Google

[TYTUŁ DODANY PRZEZ REDAKTORA]

Kahlenberg 1683

Bitwa pod Kahlenbergiem pod Wiedniem 12 września 1683 liczy się jako [1] jedno z tych wielkich wydarzeń na świecie, które zmienia oblicze ziemi na wieki. Wojska niemieckie, zjednoczone z ochotnikami ze Wschodu, Francji i niemal wszystkich krajów europejskich, odniosły wspaniałe zwycięstwo obronne nad niezliczonymi hordami Wielkiego Sułtana, który wykorzystał tu skoncentrowaną potęgę swojego zachodnioazjatyckiego/ bałkańskiego imperium, aby wyważyć bramę do Europy Środkowej. Jeśli Wiedeń wpadłby w W rękach Turków, potem Niemiec i Włoch narażony na atak muzułmańskiego półksiężyca. Przez dziewięć tygodni Wiedeń stawiał opór naporowi przeważającej Siły tureckie, aż do początku września, kiedy nadeszła armia odsieczowa i uwolniła obrońców. Książę Eugeniusz dowodził swoimi dragonami i był jednym z pierwszych, którzy przecięli ich drogę przez masy Turków aż do bram miasta. Odwaga 20-latka z Sabaudii była nagrodzony dowództwem pułku kawalerii, który niósł imię tego bohatera aż do I wojny światowej.

1Pominięto zdjęcie obrazu; tekst zmieniono, aby to odzwierciedlić. Pierwotny wstęp brzmiał: „Ten współczesny obraz przedstawia bitwę pod Kahlenbergiem pod Wiedniem 12 września 1683 roku. Bitwa ta zalicza się do [...]”

Machine Translated by Google

Krew Braci
Pozostanie zwycięzcą

Rocznica Dueppela, która w tym roku przypada na rocznicę, na
świętuje swoje 80-lecie[ten] zawsze pozostanie znakiem ostrzegawczym w
historii Szlezwiku-Holsztynu. Jeśli
walki w latach 1848–1851 nie przyniosły wolności,
Nadszedł wreszcie czas, kiedy mieszkańcy tego księstwa nigdy więcej
nie będą mogli wiązać się z Danią.

Ale świętowanie wykracza daleko poza granice
Szlezwik-Holsztyn, bo to był test potęgi Prus
ważny krok w kierunku zjednoczenia narodowego
Niemcy. Bismarck chciał zapewnić narodowi niemieckiemu należną mu
pozycję i niezbędną przestrzeń życiową. Potęga pruska
został użyty. Zwycięstwo pod Dueppel pozwoliło Prusakom
siła, która ma być wykorzystana do promowania ekspansji Niemiec
Krew i ziemia. Wiara w Prusy wzrosła. Nowy
Okres polityczny w historii Niemiec rozpoczął się od tej daty.

Kiedy myślimy o lansjerach Dueppela, prawdopodobnie
upamiętnić zwycięski dzień, który ostatecznie doprowadził do
Zjednoczenie Niemiec. Dla nas nie są już prawdziwe słowa, które
wówczas głosili
Zgromadzenie Ogólne w Rendsburgu 8 maja 1864 r.: „
krew Dueppela dzieli nas od Duńczyków głębiej niż
„Bełt i Koenigsau”. Pamiętamy jednak nadal, nawet ze strony pruskiej,
jak odważni i

Machine Translated by Google

Honorowo walczyli duńscy obrońcy. Moltke napisał
23 kwietnia 1864 r. do swego brata Ludwiga:

„Entuzjazm tego małego ludu dla tego, co robią,
walczyć o wytrwałość i poświęcenie, z jakimi się mierzą
armia zajęła stanowisko Dueppela, są dobrze
rozpoznane nawet przez ich wrogów. Wojska wytrzymały
nieopisywalne o wiele bardziej niż nasze, które miały
inicjatywa ataku na większą skalę, co umożliwiło
„aby mogli odciążyć się podczas tych trudnych zadań”.

Jeśli chodzi o rycerskość przejawiającą się w tej walce
między dwoma spokrewnionymi narodami, Moltke napisał:

„Prawdopodobnie nie ma lepszych ludzi niż nasi żołnierze.
Gdy tylko padnie ostatni strzał, noszowi
zaniósł do obozu zarówno Duńczyków, jak i naszych rannych
szpitala z całą delikatnością małych dziewczynek. I wszyscy są
traktowani tak samo w szpitalach. W tych szpitalach, takie
jako dominujący i luksusowy w Johanniter
rozkaz, duńscy oficerowie i szeregowi leżeli w tych samych pomieszczeniach
jak Prusacy. Wojna prawdopodobnie nigdy nie była toczona
z większą ludzkością niż ta.”

Ten dzień jest dniem widocznego wzmocnienia strony niemieckiej
miał inne oblicze dla Duńczyków. To był dzień porażki.
Walka toczyła się przeciwko znacznie silniejszemu przeciwnikowi
siła. Nawet jeśli pozycja, na której się znalazło, była zbyt
wielka nadzieja, nie mogła zostać spełniona, tak jak Duńczycy

Machine Translated by Google

mimo to potrafią dobrze się zaprezentować, nawet w honorowym odwrocie, wykazując się zarówno odwagą, jak i Lojalność duńskich żołnierzy. Bitwa brygady w Scharffenberg dla młyna Dueppel umieścił Prusaków „w trudnej sytuacji”. Pomimo zwycięstwa i bolesnych strat, armia mogła powrócić z podniesionymi głowami.

Mamy innych współczesnych świadków tego rycerskie zachowanie po bitwie: Jak Duńczycy żołnierze byli pod opieką niemieckich chłopów… i na z drugiej strony, jak opiekowano się niemieckimi żołnierzami Duńscy mieszkańcy wsi… tygodniami, a nawet miesiącami. W tym dwa równe, kulturowo wysoko postawione plemiona germańskie stanęli naprzeciw siebie.

Było więc niemal oczywiste, że po II wojnie światowej Dania świętowała zjednoczenie Północy Szlezwik z Danią pod Düppel, gdzie przebywał król obecny. Ich świętowanie oznaczało jednocześnie gorzkie oddzielenie północnego Szlezwiku od Niemiec Rzeszy. Ale już dziś wszystko to jest przezwyciężone przez wiara we wspólną germańską przyszłość.

Dźwięk nazwiska Dueppel budzi się w obu Dumne wspomnienia ludzi. Nienawistne tony, które są bardziej zauważalne po stronie duńskiej, nie zostały całkowicie wyblakły. Karl Larsen bezskutecznie walczył o wyeliminować ich spośród Duńczyków. Wśród Niemców,

Machine Translated by Google

Te uczucia ustąpiły miejsca radości zwycięstwa. Jednak gorycz zmalała z biegiem lat. Myśl o odważnych czynach pozostaje jednak niezapomniana.

obie strony. Tak jak walka między dwoma narodami
toczyła się w sposób rycerski, podobnie jak walka o prawa etniczne
decyzja podjęta również w sposób rycerski.

Nadejdzie dzień, kiedy my, którzy pochodzimy z tego samego
Germańskie korzenie i wspólna ojczyzna powracają do tego
miejsce, ponieważ mówi o rycerskiej walce, lojalności i
wytrwałość germańskich mężczyzn, którzy w tamtym czasie
stali naprzeciw siebie, ale dla nich o wiele bardziej naturalne byłoby
stanie obok siebie.
Dziś nadal tego nie robią i trzeba się tego najpierw nauczyć.
nasi wrogowie robią wszystko, żeby nas od siebie oddzielić
inny.

Choć jest to gorzkie, wielu jednak się tego nauczyło
już. I jesteśmy pewni, że z tego
W tym okresie zmagań Rzesza Niemiecka dojrzeje jako późny – ale tym
bardziej godny – owoc. Nasi duńscy ochotnicy z Waffen SS są pierwszymi,
którzy walczą o tę walkę.
świetlana przyszłość Niemiec po stronie duńskiej.

Decydujące jest i pozostaje to, czy postawa
jest dobre czy złe, czy ktoś chce pracować przy budowie czy przy rozbiórce
i czy chce
aby zobaczyć wspólne potrzeby i cele.

Machine Translated by Google

Narody europejskie mają tylko jeden wybór, jeśli...
chcą uratować swoje istnienie: zobaczyć, co mają w sobie
wspólne i stawać w jego obronie.

Machine Translated by Google

Książę Eugen

Szlachetny Rycerz

Tysiące wolontariuszy z wielu krajów było włączony do barwnego asortymentu sojuszników, którzy spływały do rzeki Dunaj w ten upalny sierpień dni w roku 1683, aby powstrzymać zagrożenie inwazja na muzułmański półksiężyc.

Wśród wielu ochotników korony francuskiej był także książę Eugeniusz Sabaudzki, który urodził się w Paryżu, ale który odwrócił się od ziemi swojego urodzenia po wiele rozczarowań. Cesarz, który uciekł do Pasawa powierzyła mu dowództwo nad pułkiem dragonów na którego czele wkrótce dał wspaniały dowód swojej sprawności wojskowej.

Już na samym początku swego istnienia książę miał szczęście doświadczyć czegoś doniosłego: bitwy wyzwoleńczej pod Kahlenbergiem pod Wiedniem 12 września 1683 roku. To zaskakujące i potężne zwycięstwo, odniesione wspólnymi siłami wszystkich ziem niemieckich, wyzwoliło Zachód nie tylko od groźby inwazji tureckiej, ale także dało możliwość nowego ukształtowania całej Europy Południowo-Wschodniej na wzór niemiecki. Otworzyła się brama, przez którą wiatr nowej epoki mógł zdmuchnąć stęchliznę.

Machine Translated by Google

atmosferę dawnego życia i obudzić ludzi, którzy
zapadli w sen po wojnie trzydziestoletniej, co napełniło ich nową
nadzieją. Jednak nieznajomy z Sabaudii, który po raz pierwszy
postawił stopę na niemieckiej
gleba, stałaby się nosicielem tej nadziei i najbardziej
wspaniały przedstawiciel nowego okresu heroizmu w
Historia Niemiec. Podążając śladami wielkiego imperium
dowódcy wojskowi Ludwig von Baden i Karl von
Lotaryngia, książę brał udział w kampanii w
Węgry, które doprowadziły wojska cesarskie aż do
Siebenbuergen i przed Belgradem. Już w pierwszym
bitwy, książę Eugeniusz udowodnił swoją osobistą odwagę - w
w krótkim okresie został ciężko ranny dwa razy - i on
wykazał się niezwykłymi zdolnościami wojskowymi. Niemniej jednak zajęło to
długi czas oczekiwania na samodzielne dowództwo. Tylko
po kilku latach spędzonych w teatrze włoskim
podrzędną pozycję wobec Francuzów, czy w końcu
otrzymać to pożądane niezależne dowództwo na Węgrzech w
1697.

Austriacy ponieśli kilka niepowodzeń w

Tymczasem Turcy wracali do zdrowia po pierwszym
wielki szok. Eugen przejął słabo zaopatrzony,
zdemoralizował armię i otrzymał bezpośrednie rozkazy, aby tego nie robić
nie podejmować dalszych kampanii w tym roku.
Jednakże gdy tylko najgorsze problemy zostały wyeliminowane,
wykonał kilka błyskawicznych ruchów tam i z powrotem,

Machine Translated by Google

zmylił Turków i odniósł zwycięstwo nad armią
sułtana w Zenta w 1697 r., mimo że było to dwa razy więcej
wielkości własnej. Dzięki temu zwycięstwu książę wkroczył
na czele największych dowódców wojskowych swoich czasów.
Teraz zniszczenie panowania tureckiego
Region Dunaju został wypchnięty do przodu. Pomruki zaszły daleko
na Bałkany, gdy dotarły tam pierwsze patrole imperialne
Bośnia i na południe od Belgradu.

Jednakże w szczytowym momencie swoich zwycięstw Savoyan
musiał wycofać się z kampanii i przyzwyczaić się do
pokój. Wielka europejska wojna o kwestię
Sukcesja hiszpańska, która doprowadziłaby do powstania nowego
podział władzy na kontynencie był nieunikniony.
Niewątpliwie cesarstwo zyskało wiele na pokoju, jaki Eugeniusz
zawarł z Turkami w Karlowicach w
1699: Węgry bez Banatu, Siebenburgen i
większa część Słowacji i Chorwacji.

W następnym roku europejska wojna o koronę i
wybuchła kontrola nad hiszpańskim imperium światowym. W pewnym momencie
po stronie stanęła potężna Francja, która chciała podbić
Hiszpania, aby dopełnić panowania nad Europą;
po drugiej stronie Austria, Holandia i Anglia,
która chciała kontynuować swoją starą „politykę neutralizacji”
przeciwko powstaniu jakiejkolwiek dominującej potęgi na kontynencie.

Książę Eugeniusz musiał opuścić teatr swoich zwycięstw
i koncepcje na Dunaju w celu przejęcia

Machine Translated by Google

Obrona Imperium na Zachodzie. Coraz bardziej wchodził w rolę imperialnego dowódcy wojskowego, który przejmował zarówno planowanie strategiczne, jak i dyplomatyczne. Żaden z tubylców nie był w stanie lepiej niż on zrozumieć skomplikowanych problemów politycznych i sprostać tysiąckrotnym potrzebom silnie podzielonej sceny politycznej. Jeden z największych mężów stanu, jakich kiedykolwiek miał nasz naród, potrafił z jednej strony zrozumieć cały europejski świat, a z drugiej...

z drugiej strony, aby zrozumieć najmniejsze szczegóły i potrzeby różnych terytoriów, czy to w Alpach, czy w ujścia rzek niemieckich na północy. To nie przypadek że ten człowiek, urodzony za granicą, stał się jednym z najbardziej niemieckich ludzi w naszej historii i żyje w pamięci ludzi zarówno w pieśniach, jak i legendach.

Choć spędził wiele lat na ziemi włoskiej, Flandria i południowe Niemcy walczą z Wrogiem Francji i broniąc Rzeszy przed atakami imperializmu Burbonów, książę Eugeniusz ani na chwilę nie zapomniał o zasadach swojej polityki, a mianowicie, że cesarz zawsze będzie w defensywie na zachodzie,

ponieważ przyszłość Rzeszy leżała na Wschodzie. Jako szef „niemieckiej partii" na dworze, zrobił to, co chciał mógł zapobiec uwikłaniu się Karola VI w Ziemie hiszpańskie i włoskie zamiast dokończyć dzieło na południowym wschodzie, który już się rozpoczął. Pomiędzy jego

Machine Translated by Google

zwycięstwa nad znienawidzonymi Francuzami w latach 1700–1790
1709 w Hoechstaedt i Turynie, w Oudenarde i
Malplaquet, książę wielokrotnie spieszył do Wiednia, aby ostrzegać
przed zbyt ambitnymi planami podboju, by móc dopilnować ostatecznej
pacyfikacji Południowego Wschodu i wielkiego zadania w tym obszarze,
które
pozostało do spełnienia.

Po 12 latach krwawych zmagań pierwsza hiszpańska sukcesja
dobiegła końca. Anglia, która wystarczająco osłabła pod wpływem
dynastii Sun Kin, zaczęła obawiać się wzrostu wpływów niemieckich i
wezwała hrabiego Marlburga, sojusznika i przyjaciela Eugeniusza, do
wycofania się z europejskiego teatru działań wojennych. Doszło do
tego, że armia angielska zostawiła Sabaudczyka w potrzebie i zdradziła
go na oczach wroga. Wstręt i wściekłość ogarnęły księcia, którego
zwyczajowy dobry humor dostrzegli nawet wrogowie, i proroczo
ostrzegł angielskiego generała, że takimi podstępami zgubi siebie i całą
Europę.

Po zawarciu pokoju z Francją w 1714 r.
Rastatt i Baden, książę Eugeniusz, który w międzyczasie miał
awansowany na feldmarszałka Rzeszy, ponownie mógł
zrealizować swoje szeroko zakrojone plany na Południowym Wschodzie.
Sayovan przewyższył wszystkie swoje poprzednie zwycięstwa podczas
wojna z Turkami w latach 1716-1718. Była to
arcydzieło przywództwa wojskowego i politycznego oraz

Machine Translated by Google

Zalicza się do najświetniejszych rozdziałów historii Niemiec i Europy. Podczas agresywnych ataków najeźdźcy tureccy zostali schwytani i zniszczeni pod Peterwardein. Jednak arcydziełem jego geniuszu wojskowego stała się podwójna bitwa pod Belgradem w 1717 roku, gdzie, walcząc z oblężoną twierdzą i przeważającymi siłami tureckimi, zaatakował i unicestwił najpierw nacierającą armię, a następnie zdobył Belgrad, który znajdował się na jego tyłach.

Na krótko przed konferencją pokojową w Passarowitz w 1718 roku, której dumnym owocem były rezultaty jego niezapomnianej kampanii, w obozie wojskowym pod Belgradem powstała wzruszająca pieśń. Opisuje ona lepiej niż tysiące przemówień pochwalnych poczucie przynależności, jakie istniało między pogromcą Turków a jego ludem.

Na swój nieśmiertelny sposób jest wyrazem bliskiej więzi jedność i prostota uczuć: niemiecka pieśń
Książę Eugeniusz, szlachetny rycerz. Słyszy się to od tamtej pory, i nie można go uciszyć, zarówno wokół miasta i twierdzy Belgrad, jak i wszędzie pod szerokim niebem
południowo-wschodnia równina, do której wpływa rzeka Nibelungen
po swojemu.

Zdobycie obszaru Dunaju, które odbyło się z krwią wszystkich plemion germańskich stworzył warunek wstępny dla głównego celu męża stanu Książę Eugen: kolonizacja i integracja kulturowa

Machine Translated by Google

to terytorium. W pokoju Passarowitz, Banat,
mała Wołoszczyzna i Serbia zostały przyłączone do Austrii
i w ten sposób niemal całe dorzecze Dunaju zostało zdobyte dla Rzeszy.
W zadziwiająco krótkim czasie niegdyś opustoszałe miasta rozkwitły na
nowo. Niegdyś wyniszczona ziemia znów wydała plony. Niegdyś zatkane
rzeki znów popłynęły uporządkowanymi korytami, a liczne bagna zostały
osuszone. Przynosiciele

Cywilizacja zachodnia w tym obszarze, nośniki lepszego
Porządek i twórcy nowego dobrobytu byli niemieckimi osadnikami,
których książę sprowadził dziesiątkami tysięcy, aby skolonizować niegdyś
spustoszone ziemie nad Dunajem. Jeśli jednak prace kolonizacyjne były
wielokrotnie wstrzymywane i zamiast ciągłej kolonizacji nad Dunajem,
jaką planował książę, kolonizujący Niemcy pozostawali rozbici na małe,
odizolowane grupy... było to winą bezcelowych ambicji dynastycznych
Habsburgów, którzy dzielili i marnowali energię we wszystkich zakątkach
swojego królestwa.

A w ostatnich dniach życia księcia Eugeniusza, po
jego wielkie zwycięstwa w wojnach tureckich, mroczne znaki
pojawić się. Koniec życia tego wyjątkowego człowieka, jak
Początek był otoczony tragedią. Jednak
tragedia nie leżała w jego życiu osobistym, lecz w gryzącym
martwił się o los swojej pracy. Wydawało się, że staje się
w ostatnich latach życia księciu jasne było, że jego głównym celem jest

Machine Translated by Google

zasady i niepoprawna polityka Habsburgów
nigdy nie zostanie pojednany, a jego praca będzie
ostatecznie upaść z powodu tej sprzeczności. I wielu
rzeczy sugerowały, że Sabaudia już podejrzewała
początkowe cienie upadku tak szybko
ustanowił władzę nad monarchią naddunajską.

Ale cierpienie i rozpacz, które z pewnością muszą
dotknęło tego geniusza podczas jego walki o swoje
stworzenie i głębokie spostrzeżenia, które pozwoliły mu
nie dostrzegać losów swego dzieła, nie zostały ujawnione innym.
Taki właśnie był: harmonijny człowiek o nieodpartym uroku
dobra wola i przejrzystość, ale wciąż zagadka
swoich współczesnych i potomnych. Nie pozostawił
za testamentem lub nawet pojedynczym osobistym słowem, które
dociekliwi biografowie mogliby wykorzystać do rozwiązania zagadki
zagadkę jego osobowości.

On pokazał się tylko w czynie. I możemy
skromnie zadowalamy się słowami, którymi
równie wielki duch swojej epoki, Fryderyk Wielki, zapłacił
w hołdzie czcigodnemu księciu:

„...Rządził nie tylko ziemiami austriackimi, ale także
Rzeszy. W rzeczywistości był cesarzem..."

Machine Translated by Google

Wyrok Króla

Król Henryk siedział w otoczeniu swoich cesarskich sędziów,
w starym trybunale w pobliżu miasteczka targowego Rottweil.
ludność utworzyła wokół nich półkole.

Było tam też kilku biskupów, bo to było
po raz pierwszy król zarządzał dworem bez swojego
doradcy prawni.

Pewien wolny człowiek oskarżył mnicha o gwałt
córka.

Po stronie wolnego chłopa stanęło dwunastu świadków.
A dwunastu świadków – współbraci – stanęło z boku
oskarżonego.

Król słyszał złe rzeczy o tym, co się tam działo
opactwo. Król mógł zobaczyć z ławy sędziowskiej, że
ludność stanęła po stronie chłopów i tylko ich
szacunek dla niego powstrzymał ich od rzucania w jego stronę obelg
mnisi.

Chłop stał trzymając córkę za rękę i
domagał się sprawiedliwości.

Naprzeciwko niego stali mnisi, wołając, że
Dziewczyna była ladacznicą. Z tłumu dobiegł pomruk
zwykli ludzie. Oskarżony pochodził z prominentnej
rodzina. Jego krewni próbowali wszystkiego, żeby uciszyć

Machine Translated by Google

wolny człowiek - grozili mu ogniem i mieczem, jeśli
nie cofnął swojego zarzutu. Ale odważny człowiek
pozostał niezłomny, spojrzał królowi w twarz i
domagał się sprawiedliwości.

Mnich jednak zawsze spuszczał wzrok, gdy
Król spojrzał mu w oczy.

Krewni poprosili dziewczynę, żeby się ujawniła. Kiedy
przezwyciężyła nieśmiałość, król Henryk spojrzał jej w oczy
i wiedziała, że mówi prawdę:

Dziewczyna powiedziała, że mnich wysłuchał jej spowiedzi i
po czym kazał jej pójść na cmentarz i powiedzieć dwanaście
modlitwy przy grobie matki. Stamtąd wymusił
zaprowadził ją do celi i zmusił do ataku. Krzyknęła
i stawiali opór, ale nikt w opactwie nie podniósł ręki
pomóż jej. Następnego ranka opat kazał ją zabrać do
Zasugerował jej, żeby została w opactwie jako służąca.

Ojciec jednak udał się do opactwa z grupą
uzbrojonych mężczyzn i została uwolniona.

Wtedy opat podszedł i przysiągł na wszystko, co jest
Święte, że dziewczyna kłamała. Bóg pomoże prawdzie zwyciężyć,
a Bóg powinien wydać wyrok. Oskarżony brat
był gotowy przejść próbę ognia.

Młody król oburzył się i powiedział: „Jak długo jeszcze
Ludzie nadal wierzą w taką magię?”

Każdy, kto usłyszał te słowa, był przerażony i
biskupi przestraszeni wycofali się przed królem.

Machine Translated by Google

Król Henryk zobaczył, że posunął się za daleko i powiedział: „Jeśli wierzysz, że Bóg uczyni cud, to pokaż mi go”.

Dwunastu mnichów przyniosło żelazne talerze, które mieli gotowi przed tronem.

Przychodzili parami, każdy trzymając pojedynczy talerz, z oczy zwrócone ku niebu w modlitwie.

Mnich przyniósł drewniany ruszt i położył go przed tronem królewskim.

Modlili się, aby Bóg pomógł zwyciężyć prawdzie i ocalił swego niewinnego brata z rąk diabła.

Uważna rzesza ludzi stała się niespokojna, ponieważ król Nieostrożne słowa Heinricha sprawiły, że stali się strasznie nerwowy.

Bracia przyszli ponownie i każdy z nich niósł duży kloc, Modląc się z oczami zwróconymi ku niebu. I ułożyli się w stosy drewno i rozpalili duży ogień, który płonął wysoko.

Król Henryk jednak siedział nieruchomo na tronie i zachowywał się tak, jakby nie słyszał nieprzyjemnych szeptów biskupów i podniecone szemranie ludu.

Mnisi włożyli żelazne płyty do ognia, a opat wezwał Wszechmogącego Boga na świadka, że brat był niewinny i wszystko, co o nim powiedziano, było prawdą opactwo nie było prawdziwe.

Pomyślał, że jednym kamieniem upiecze dwie pieczenie na jednym ogniu i stąd uniknąć niebezpieczeństwa, które, jak się obawiał, groziło jego życiu opactwo.

Machine Translated by Google

Oczy króla Henryka błysnęły, bo przejrzał na wylot
plan opata.

Pastor modlił się coraz głośniej i składał świadectwo
przed Bogiem za niewinność swego brata-opactwa. On
poprosił Wszechmogącego Sędziego, aby udowodnił to przed wszystkimi obecnymi
że oskarżyciel i jego córka byli kłamcami i że
córka, szczególnie, zasługiwała na spalenie na stosie,
ponieważ fałszywie oskarżyła pobożnego brata.

Król Henryk zawołał: „Czy chcesz narysować
Sąd królewski na ciebie spadł, pastorze? Bóg to stworzył
„król sędzia, a nie opat z Rottweil!" Tymczasem żelazne płyty
rozpaliły się do czerwoności, a dwóch mnichów dmuchnęło w
węgle z parą miechów, żeby każdy mógł je zobaczyć
było prawdziwe.

Inni przynieśli stołek. Postawili oskarżonego mnicha na
i włożył stopy do blaszanej miski, wypełnionej po brzegi.
opat powiedział donośnym głosem, że konieczne jest
mnich, aby stanął przed swoim pobożnym sędzią z czystymi stopami.

Król Henryk zauważył jednak, że płyn w
patelnia miała niebieskawy odcień.

Po umyciu stóp mnichowi – bez
wysuszył je - wstał i podniósł obie ręce do modlitwy.

Mnisi używali długich szczypiec, aby chwycić świecące płyty
i położyłem je na drewnianym ruszcie, który był
zaledwie krok od węgli. Były tak gorące, że
grill się spalił i dymił.

Machine Translated by Google

Opat wziął brata za rękę i poprowadził go do
świecące płyty.

„Teraz daj świadectwo, wieczny Boże” – krzyknął – „że nasze
Brat nie jest winny!”

A oskarżony chodził po świecących talerzach, jakby
to były fajne kamienie.

Lud krzyknął! A dziewczyna krzyknęła
najgłośniej. Wolny człowiek podniósł córkę, która miała
upadła na ziemię i krzyczała, że jest ladacznicą!

Mnisi szydzili i ryczeli, że zasłużyła na śmierć.
A lud zamilkł i nie wiedział, co robić
uważać.

Król Henryk wzruszył ramionami, nie drgnąwszy ani trochę i
po prostu spojrzała w milczeniu na dziewczynę, która rzuciła się
u jego stóp.

Potem zawołał donośnym głosem: „Zobaczmy, czy Bóg
pozostaje na mocy jego werdyktu!”

„Ty świętokradztwo, królu Henryku!” – krzyknęli biskupi i
ludność była przerażona królem i niektórymi
kobiety krzyczały. Król rozkazał:

„Rozgrzejcie jeszcze raz żelazne płyty!”

Nikt się nie ruszył.

Potem kilku młodych rycerzy, którzy zawsze
otoczył króla, wystąpił naprzód, chwycił talerze
szczypcami, wrzuciłem je z powrotem do węgli, dorzuciłem więcej

Machine Translated by Google

dorzucił drewno do ognia i dmuchał w ogień
miechy.

Mnisi jednak narzekali i jęczeli, że
było to świętokradztwo przeciwko wiecznemu Bogu.

Tylko opat zrozumiał, co król chciał zrobić,
i zbladł ze strachu.

„Czy źle się czujesz, opacie?" – zapytał go król.

Nie odpowiedział.

Biskupi nalegali, aby król Henryk zaprzestał świętokradztwa.

„Podnieś spódnicę!" – powiedział król do dziewczyny.

Młodzi rycerze użyli szczypiec do włożenia płyt żelaznych,
które były jeszcze gorętsze niż wcześniej, na drewniane
grilla. Były tak gorące, że drewno rozbłysło na niebiesko
płomień.

Dwóch mnichów pospieszyło i chciało poprowadzić dziewczynę, ale
król rozkazał donośnym głosem: „Stój! To nie jest
Twoje zadanie!"

Zszedł z tronu, wziął dziewczynę za rękę
rękę i powiedział: „Jeśli konieczne było, aby mnich przyszedł,
przed swoim Bogiem z czystymi stopami, wtedy nie jest to mniej konieczne
żeby dziewczyna też tak zrobiła!"

Kazał dziewczynie usiąść na stołku i on
osobiście włożyła stopy do blaszanej miski.

Zobaczył, że zawartość była gęstą cieczą i
przezroczysty jak czysty kryształ.

Machine Translated by Google

Ale inni, którzy patrzyli, drżeli z podniecenia
i nie wiedzieli, co powiedzieć.

Wtedy król kazał drżącej dziewczynie wstać i on
sam zaprowadził ją do rozżarzonego żelaza.

I gdy przez chwilę wahała się z obawą,
wchodząc na pierwsze miejsce, powiedział uprzejmie: „Wiem, że
jesteś bez poczucia winy, więc się nie martw!”

Dziewczyna nabrała odwagi i przeszła przez
świecące płyty, jakby były chłodnymi kamieniami. A potem
na jej stopach nie było nawet najmniejszego pęcherza.

Lud krzyczał. Mnisi również.

Ale wiedzieli dlaczego!

Chłop przyciągnął córkę do piersi i
trzymał ją tak mocno, że prawie się udusiła.

Biskupi byli zdumieni i nie mogli nic zrozumieć ani
z tego wszystkiego. Kilku mnichów próbowało się przebić
tłum się rozszedł. Król wydał głośny rozkaz
głos: „Złapcie ich!”

Kilku krzepkich chłopaków złapało mnichów i przyprowadziło
ich z powrotem przed tron króla, który wezwał
kilku rycerzy, którzy mieli ich pilnować. Potem rozkazał: „Zróbcie
„żelaza znów gorące!”

Wszyscy zamarli ze zdziwienia i nikt
wiedział, do czego dąży król.

Biskupi nie powiedzieli już ani słowa. Młodzi rycerze
Po raz trzeci podgrzał talerze. A Heinrich miał

Machine Translated by Google

Przyniósł nową patelnię ze świeżą wodą. Potem powiedział donośnym głosem: „Teraz Bóg powinien nam powiedzieć, czy Opat powiedział nam całą prawdę. I opat powinien umyć stopy wodą święconą, aby był „czysty, gdy staje przed tronem Boga”.

Opat krzyknął z przerażenia, odmówił i stawiał opór rękami i nogami. Ale zmusili go, żeby posadził go na stołku, a jeden z biskupów umył mu stopy świeżym świętym olejem woda.

Choć uderzał rękami i nogami, to był siłą zaprowadzono go do żarzących się żelaz, a gdy jego stopa dotknęła pierwszy, uniósł się cuchnący dym i wiatr niósł ze sobą odrażający zapach palonego ciała w tłumie. Opat krzyknął i osunął się na ziemię. Wtedy mnisi rzucili się do stóp króla i wyznali ich winę. A król uznał dziewczynę za niewinną.

Kazał wypędzić opata i mnichów z opactwo.

Zszokowany lud uklęknął i zaczął się modlić.

I choć biskupi, a później wielu innych, błagał go o wyjaśnienie sprawy, król pozostał cichy.

Wiadomość o wyroku rozeszła się jednak po całym kraju. całej Rzeszy, budząc grozę i zdumienie.

Machine Translated by Google

Bóg objawia się nie w nadprzyrodzonych cudach, ale
w świętym porządku natury.

Machine Translated by Google

Wieczne rzeczy
Czy są tam, gdzie im służymy?

Ten krótki fragment powieści Otto Gmelina „The
„Twarz cesarza” przenosi nas do roku 1243 i
strony rozdziału historii świata wypełnionego
zacięta walka między niemieckimi cesarzami a
Ambicje władzy świeckiej papieży. Fryderyk II
von Hohenstaufen, najważniejszy cesarz
Zachód, król niemiecki i władca Sycylii i
Jerozolima w tym samym czasie jeszcze bardziej rozszerzyła
potęgę Zachodu do jej ostatecznej i największej chwały. On
był najwszechstronniejszym duchem swojej epoki i
noszony jako herold idei Rzeszy, ucieleśnienie
wieku. Papieże za jego panowania nie ufali mu, ale
byli dziwnie poruszeni jego świetlistą suwerennością. W
W 1239 roku został po raz drugi ekskomunikowany. Wtedy
Był rok 1243. Papież Grzegorz IX zmarł. Wkrótce
przed wyborem nowego papieża, kardynała Flesco,
późniejszy Innocence IV stanął przed cesarzem w
Grosseto i następująca po nim brzemienna w skutki rozmowa miała miejsce
miejsce:

Machine Translated by Google

Kardynał Flesco został przyjęty przez dygnitarzy i prowadziły do drugiego pomieszczenia – szerokiego, wyłożonego dywanem i kolorowo pomalowanego – w którym cesarz siedział na swym wykwintnym tronie.

Petrus von Vinea, sędzia, stał przed nim po lewej stronie. Po słowach wstępu i powitaniach,
Kaiser zapytał, dlaczego kardynał przyjechał. Słyszał to
nie była to oficjalna wizyta soboru papieskiego.
Kardynał zdawał się zastanawiać, zaczął się uśmiechać i
powiedział, że jak wiedział cesarz, rada stała przed
Wybór nowego papieża; zanim wybory się rozpoczną, ważne będzie ustalenie stanowiska cesarza w pewnych kwestiach. Właśnie dlatego przybył. Następnie kardynał przypomniał cesarzowi o wcześniejszych
negocjacje i podkreślił, że jako wicekanclerz
Gregor z radością podjął się tego trudnego zadania, ponieważ
Widział zbawienie świata w jedności władzy duchowej i świeckiej.
Zadowolił się, stwierdzając, że Jego Królewska Mość Cesarz dążył do tego samego celu; dobrze znana siła perswazji Jego Królewskiej Mości poruszyła go tak głęboko, że dwór papieski i Ojciec Święty

postrzegano go praktycznie jako adwokata cesarza. To było
wiedział, że jego sytuacja nie była łatwa i że w
Aby służyć pokojowi, często stawał po stronie cesarza i być może zbyt zaciekle bronił jego propozycji.
Ale uczynił to z przekonania, że Jego Wysokość
chciał dobra i nie chciał go naruszać

Machine Translated by Google

Słuszne prawa Kościoła Świętego. Być może krył się za tym również osobisty szacunek dla Jego Królewskiej Mości, u którego często miał zaszczyt być gościem i przyjacielem.
teraz przypomniałem sobie to wszystko jako wybory
Przedstawiciel Chrystusa był pod ręką. Wiedział, jaki wpływ ma na kardynałów kolegium.
Dlatego przyszedł do siebie i zapytał Jego Wysokość, jak wyobrażał sobie ukształtowanie przyszłych relacji z
Tron papieski. Cokolwiek Jego Wysokość teraz wypowie, pozostanie między nimi w tajemnicy; obiecał, że nikt nie usłyszy od niego niczego o dyskusjach ani o oświadczeniach Jego Wysokości. Bo on...

miał nadzieję służyć pokojowi.

Cesarz milczał. Pozwolił, by minęły chwile zanim odpowiedział: Doceniał pytanie. On Cenił Kardynała jako mediatora, który zawsze okazywał zrozumienie dla jego stanowiska i którego jasnego ducha rozpoznawał. Odpowiadał więc z radością i
bez zastrzeżeń: zdjęcie ekskomuniki jest
pierwszy warunek pokoju.

Kardynał uśmiechnął się i skinął głową: Nie spadło do tych rzeczy, do warunków. Można by dojść do
W tej kwestii panuje zgoda. Być może dałoby się tak pokierować wyborem Kardynała – z Bożą pomocą! – aby służył zarówno Jego Królewskiej Mości, jak i Kościołowi Świętemu.
to była kwestia podstaw. Nie dało się tego nie zauważyć

Machine Translated by Google

stał przed ważnym skrzyżowaniem. Wiele by się zmieniło
zależą od decyzji. Sam Kościół był
jest zagrożona, a wiara mocno zachwiana.

Cesarz zdawał się wytężać wzrok. Jego oczy
spojrzał prosto na kardynała. Podkreślił, że
podpisał prawa dotyczące herezji na dworze papieskim i miał
często postępował zgodnie z tym. On sam pierwszy głosił herezję
prawa dla Rzeszy.

Oczy kardynała rozbłysły: to były sprawy wagi państwowej.
Głębokie spostrzeżenia i to, co mówi władca przed
Ludzie to dwie różne rzeczy. Nawet Bóg był głębszy
niż się wydawało głupocie ludzi. Wiadomo było,
że rozum cesarza poszedł dalej, że studiował
pisma starożytnych. Nawet niewierzący stali
blisko Niego. Kościół, i nie bez powodu,
oskarżył Jego Wysokość o heretyckie postawy. Nie było go tutaj
w imieniu Kościoła. Ale wiadomo było, że Jego
Działania Majesty'ego nie były pozbawione dowodów, na podstawie których można było
stwierdzić, że nie był związany wiarą.

Cesarz uważnie słuchał słów kardynała
całkiem poważnie.

Gdy się zatrzymał, odpowiedział:

„Moje działania wynikają z mojego urzędu cesarskiego. Gdzie oni
są niedoskonałe, ponieważ nie byłem całkowicie
z powodzeniem sprawować ten urząd. Jednak tylko ten urząd
jest fundamentem.”

Machine Translated by Google

Kardynał skinął głową. Z pewnością zrozumiał
pozycja imperialna. Ale właśnie to było problemem: dwa
Siły nie mogą stać się jednością. Rozum był wsparciem dla
osoba, ale z tego samego powodu pojawia się wątpliwość.
Nic nie było chronione przed wątpliwościami. Sam Bóg to dał.
z rozsądkiem. Może nawet naruszyć suwerenność
urząd, który w przeciwnym razie mógłby jedynie wstrząsnąć Świętą
Filary Kościoła.

Cesarz podniósł oczy: Urząd jest w sercu,
tak jak inne pewniki. Wątpliwości rzeczywiście mogą się pojawić, ale
mogło zmienić jedynie formę rzeczy wiecznych, a nie
zniszczyć je.

Fiesco milczał i patrzył w twarz cesarza.
Było darmowe i niemal świeciło światłem myśli.
Fiesco ostrożnie i powoli powiedział: „Ktokolwiek raz rozpoznał,
niepewność spraw ludzkich z punktu widzenia rozumu, upadłaby
oddani u stóp miłosierdzia, które Kościół
zaoferował mu, albo zanurzy się w oceanie
nicość..."

Przez chwilę panowała cisza. Petrus von Vinea spojrzał
prawie drżąc, spojrzał na cesarza. Kardynał wstał
czujnie, małymi oczami.

Nagle cesarz wstał. Małym gestem
ręką, powiedział triumfalnie:

„Panie Kardynale, żaden człowiek nie może żyć bez wiary.
Rzeczy wieczne są tam, gdzie im służymy. Spójrz

Machine Translated by Google

Czyż ten świat nie ma porządku we wszystkim? Chcemy
Spróbuj zwiększyć to zamówienie. Dlatego cesarz ma swoje
urząd. Taka jest wola Boża.”

Zapadła uroczysta cisza. Cesarz cofnął się i
przeszedł przez pokój i stanął kilka kroków przed
Kardynał i powiedział:

„Opieram się na sobie i na Bogu w sobie.
Nie mogę być nikim innym niż jestem. Muszę być posłuszny
wszechmocny rozkaz. Bóg wybrał moją osobę, aby rządzić
nad Rzeszą. Mój duch musi czuwać i chronić,
Zamawiać i budować. Moja osoba to moje biuro i moje biuro
jest moją osobą.”

Znów zapadła cisza. Słowa cesarza rozbrzmiewały echem w
ich serca. Nieugięta siła i niewymuszona naturalność
W ich głosie słychać było szlachetność. Czuli to jak pewność,
ale oni o tym nie wiedzieli . Fiesco i Petrus stali z
spuścili głowy i nie odważyli się podnieść wzroku.

Głowa kardynała opadła między ramiona, co
ściągnięty, a jego plecy zgięte. Prawie bez
zamierzając, dwa razy sapnął: „Ale skąd? Ale skąd
Gdzie?"

Jego Wysokość stał swobodnie. Światło, odbicie od
Słoneczny dzień na zewnątrz rozświetlał jego rude loki. Jego oczy
był przenikliwy, ale jasny.

„Dlaczego pytasz w kółko? Nie wiesz, nie czujesz tego? Jak możesz żyć
i wykonywać swoją pracę?

Machine Translated by Google

Biada temu, kto ją straci, jeśli nie ma w niej wiary.
za wątpliwościami. Przejdzie i będzie niczym.
zanim umrze.”

Piotr rzucił nieśmiałe spojrzenie. Panowało zamieszanie.
rozpaczliwie w nim. Fiesco nie złapał monarchy
Spójrz. Upadł, upadł upadek potępionych, nieskończony, pod
tylko otchłań. Piotr widział go jak pokonanego,
ktoś upada, jego twarz jest blada, a usta wykrzywione przez
ból i drwiny. Ale sprawiał wrażenie, jakby go ktoś niósł
wzdłuż. Nagle Fiesco podniósł wzrok i spotkał
spojrzenie sędziego. To było jak porozumienie, sojusz
stworzenia przeciwko niezrozumiałemu. Ale potem to
znów dobiegło ich wołanie, że są strasznie samotni.

„Aby czas się wypełnił, Bóg dał mi moje
biuro."

Cisza zawisła nad trzema mężczyznami. Czas pędził.
nad nimi jak grzmot. Los stanął przed nimi.

Kardynał najpierw się uspokoił. Jakby nic z tego
cokolwiek znaczył, mówił o polityce, zaczął od
warunki pokojowe cesarza. Rozmowa
kontynuował, przeszedł do sedna sprawy i nic nie wniósł
Nowy. Kaiser i Petrus ponownie zapisali to, co
domagali się, jak postrzegali pokój, co oferowali.
Fiesco często był zdezorientowany i często pytany
to samo dwa razy. Godzinę później znów był na swoim

Machine Translated by Google

koń. Wydawało mu się, że mózg mu się gotuje, serce ma gorączkę, świat wokół niego był pomieszanym snem.

Cesarz spojrzał na Petrusa:

„Czego on chciał?”

Piotr próbował odwzajemnić uśmiech cesarza:

„Aby wystawić Waszą Wysokość na próbę. Obawiam się, że stanie się wrogiem Waszej Wysokości.”

Cesarz skinął głową:

„Mali ludzie nie znoszą światła, bo w nim gnić mogą.”

Jakby chcąc usprawiedliwić kardynała, Petrus powiedział:

„On próbował...”

Ale cesarz przerwał:

„Dlaczego ze mną? Dlaczego z innymi? Muszę być gotowy.”

Cesarz odszedł.

Piotr stanął sam, usiadł na stołku, położył głowę w dłoniach i mruczał bez przerwy: „Mały mężczyźni...”

Machine Translated by Google

Najcenniejszą rzeczą w życiu człowieka jest cisza,
święte godziny. Są źródłem wszelkiego zdrowia,
silne, krystalicznie czyste myśli, słowa i czyny. Od
z tych wielkich głębin wypływa kreatywność, dobro,
szlachetny.

- Goethe

Machine Translated by Google

Pomorze

Ziemia na morzu

Nazwa „Pomorze” pochodzi od zwrotu „po „marju”, co oznacza „nad morzem”. Setki tysięcy Niemców ze wszystkich prowincji Rzeszy spędziło spokojne letnie godziny na jasnozłotych plażach Pomorza, patrząc na wzburzone fale Bałtyku i czerpiąc z nich siłę, zdrowie i piękno. Pomorze stało się krainą na morzu, nawet jeśli nie znają pochodzenia jego nazwy. Goście Pomorza z głębi lądu

są zdumieni jedyną w Niemczech masywną, białą kredą klify. Ze swoich pokoi patrzą w dół na bezkresne rozległy obszar morza, pochłonięty przez fale, ale widzą też fale rozbijające się o drzewa wzdłuż wspaniałego brzegu brzozowy las Stubnitz, który wiosną rozpala się miliony maleńkich kwiatków. Wędrują też głęboko samotność wzdłuż stromych klifów lub wzdłuż szerokiej plaży zakręt od Uznam i Wollin z gęstymi krzewami: oni sen w otoczeniu mew, między łodziami rybackimi i na wydmach, a zawsze są otoczone blask, spokój i przyjemność. Pomorski letni krajobraz jest radosny i śmieje się pięknie, wyróżnia się na morzu promiennymi kolorami Pomorza,

Machine Translated by Google

biały i niebieski: biały jak jasne kredowe klify i wydmy, głęboki niebieski
jak morze i niebo z ciężkim
białe chmury na horyzoncie.

Pomorze jest również piękne wzdłuż zalewów z
ich liczne ryby i porośnięty kwiatami skrawek lądu. Pomorze Wschodnie
jest piękne również poza
masywne wydmy w rejonie śródlądowego Bałtyku. Są tam
strome, kamieniste góry z przeplatającymi się głębokimi
wąwozy, zielone plamy, ciemne wrzosowiska i obfita roślinność
i las. Wszędzie rozsiane są jeziora morskie o czystej, szklanej powierzchni,
prawdziwe raje dla ptaków w nordyckim świecie dzikich kaczek
i dziki łabędź, czapla i kurka wodna. Masa perłowa
motyl i zięba złota unoszą się nad kwiatami wodnymi i
ciernie bagienne. W nocy krzyk wielkiej mewy-sowy
rozbrzmiewa w pięknym lesie, krzyk, który tak rzadko się zdarza
Słyszałem. I las Pomorza, gdzie kiedyś dawno temu
niedźwiedzie i starożytne żubry europejskie, rysie i żbiki wędrowały dziś
ponownie po półwyspie Dars-
Zignst, niedaleko wiejskiego domu Hermana Göringa, znajduje się
bizon amerykański.

Ostatnia epoka lodowcowa ukształtowała topografię Pomorza.
Stworzyła wielką morenę bałtycką, tzw. „bałtyckie zaplecze”.
a na Pomorzu Wschodnim – morena okrągła. To
Topografia nadała Pomorzu splendor i przyjemną atmosferę, w której
dziś odczuwamy ożywienie mieszkańców pogranicza i w prowincji
pogranicza nad morzem.
różnorodność ziemi pomorskiej zawsze powraca

Machine Translated by Google

Nacisk na bezkresną, rozszerzającą się równinę. W rzadkim mieszanym lesie dębowym niegdyś żyli ludzie nordyccy, którzy uprawiali ziemię kamiennymi siekierami i pługiem. Kolosalne kurhany pochodzą z późnej epoki kamiennej i stanowią groby krewnych tych chłopów. U schyłku epoki brązu całe Pomorze to dramatyczna kraina. W każdym zabytku do dziś znajdujemy pozostałości osad. Od
tym razem mamy do czynienia z najstarszym odkryciem swastyki w Pomorze. Z wrzosowisk Sophlenhofu odnaleziono wspaniały brązowy wazon z czterema spiralami na Płonący dysk słoneczny. Prehistoria ważnych germańskich plemiona sięgają Pomorza. Słowianie się tam przedostali, ale w
[12] XX wieku niemieccy osadnicy powrócili masowo. Zbudowali dom dolnosaksoński, czworoboczny dziedziniec, strych w Warkish i w Pyritzer Welzacker, prawdziwa kopalnia złota krajobrazu, którą zbudowali „Dom Przedlauben". W każdym typie architektury stary pomorski dom chłopski jawi się jako artystyczny i uspokajający. Pomorze to ziemia chłopska i jako taka stanowi integralną część krajobrazu Rzeszy. Jego żyzne pola leżą niczym ciemne morza pod szerokim niebem, przecięte liniami bruzd pól. Nic dziwnego, że zamyślony, samotny,
tutaj wykształcił się silny i uparty typ kreatywny, wytrwały we wszystkim, czego próbuje, milczący i zamknięty razem przeciwko obcym.

To samo dotyczy prymitywnych Pomorzan, o których opowiada tyle historii w Rzeszy? Musi być jakaś

Machine Translated by Google

prawda w tym, że nawet historyk średniowiecza,
Thomas Kontzow opisał mieszkańców
Pomorze:

„są o wiele bardziej uprzejmi i pobożni, jeśli spędzają
przez pewien czas przez Słowian, ale mimo to nadal mają
- zarówno od Słowian, jak i od surowych niebios pod
w których żyją – jest w nich wiele szorstkości.”

Znane są również słowa Fryderyka Wielkiego,
który powiedział, że jeśli świat miałby się skończyć, on
pojechałbym na Pomorze, bo zajęłoby to 20 lat
później tam... Ale nie możemy zaprzeczyć, że mężowie stanu z
Fryderyk Wilhelm I do Fryderyka Wilhelma III wziął
współpraca Pomorzan bardzo poważnie w sprawach
stanu, w którym zaoferowali tak wiele cennych politycznych
siły. Fryderyk Wielki, którego ojciec Fryderyk Wilhelm I bardzo lubił
Pomorzan ze względu na ich wyjątkową niezawodność, znalazł dla nich
następującą pochwałę:

„Pomorzanie mają ducha prostolinijnego i naiwnego;
Pomorze jest jedyną prowincją wszystkiego, która rodzi
siły zarówno wojenne, jak i dla innego rządu
gałęzie; tylko w dyplomacji wolę ich nie używać,
„ponieważ często trzeba stosować oszustwo przeciwko oszustwu”.

I brzmiało to wręcz czule, gdy w 1780 r.
powiedział delegacji pomorskiej proszącej o pomoc:

„Bardzo się cieszę, że mogę pomóc Wam, Pomorzanie, ponieważ
Kocham pomeraniany jak moich braci. Nie można kochać

Machine Translated by Google

kocham je bardziej niż kocham, bo są dobre
ludzie, którzy zawsze stali u mojego boku, aby mnie bronić
ojczyzny, zarówno na polu bitwy, jak i na polu bitwy
na froncie domowym. Wspierali mnie swoimi
posiadłości i ich krew. Nie mogę być człowiekiem
albo miałbym ludzkie serce, gdybym nie pokazał im swojego
wdzięczność teraz."

Pomorzanie ponieśli bardzo ciężkie straty w
Wojny śląskie. Sześćdziesięciu dowódców armii pomorskiej
walczył i krwawił za swojego króla, a prosty żołnierz to zrobił
cuda. Odważny Pomorski, a przede wszystkim
Grenadier pomorski był przysłowiowy. Starożytny
Generał feldmarszałek von Schwerin stał z flagą
w ręku przed Pragą ze swoim pułkiem, prowadząc go
z młodzieńczą energią, aż upadł. Kiedy generał
von Winterfelt upadł, Fryderyk Wielki stracił „najbardziej
wspaniała postać w armii pruskiej."

Talenty wojskowe i strategiczne, tak, geniusze
z Pomorza jest wielu: feldmarszałek generał
od Wrangla, Albrechta Grafa von Roona, generała Georga
von der Warwitz i generał Baseler byli Pomorzanami.
Kristian von Kleist, który znalazł śmierć bohatera w Kunersdorfie, był
żołnierzem i poetą. Z Pomorza pochodziło wielu wybitnych administratorów
i organizatorów; wśród nich znany do dziś główny poczmistrz Stephan.
Szczególną i wyjątkową postacią był Ernst Woritz Arndt, jeden z wielkich
przywódców

Machine Translated by Google

Powstanie ludowe w wojnach wyzwoleńczych: poeta, badacz i polityk.
Jeden z nich oddaje hołd prekursorowi nowoczesnego lotu w Anklamer
Lillenthaler. Wielcy lekarze
Virchow, Billroth i Schleich stworzyli kamienie węgielne
współczesnej medycyny. Twarz Pomorza
krajobraz, odczuwany z północnoniemiecką surowością, znajduje
odzwierciedlenie w cieple kontemplacyjnych ludzi,
znajdują odzwierciedlenie w sztuce wielkich malarzy
Niemiecki okres romantyzmu, Phillip Otto Runge i Caspar
David Friedrich, obaj byli pomeranianami.

Terytorium graniczne na oceanie było od samego początku
początek teatru wielu bitew. W okresie średniowiecza
Przez wieki wojna trzydziestoletnia doprowadziła do jego zniszczenia
nieuznania i rozbił jego jedność polityczną.
Jednakże Pomorzanie całkowicie się odbudowali.
Średniowiecze było również wspaniałym okresem dla Pomorza
Architektura, której zawdzięczamy masywne, gotyckie katedry w
Szczecinie, Stargardzie, Stralsundzie, Greifswaldzie i Kołobrzegu. Nawet
wiele zupełnie nieznanych miasteczek zachowało pozostałości
starożytnych bram i murów. Te czworoboczne, ciężkie, kamienne
budowle składają się z okrągłego wału wystającego z niższej konstrukcji,
odzwierciedlając waleczność Pomorzan.
Dopiero w ciągu wieków Pomorze ponownie osiągnęło jedność, po
rozbiciu na mocy Traktatu Westfalskiego. Część Pomorza wraz z Rugią
została zjednoczona dopiero na Kongresie Wiedeńskim w 1813 roku.

Wiele późniejszych wydarzeń można wyjaśnić tym okresem.

Machine Translated by Google

Wojna światowa, która uczyniła z niego terytorium frontowe
naprzeciwko Polski, ponownie ograniczyła lub opóźniła jego
postęp. Ale właśnie w trudnych latach dezorganizacji i
beznadzieja, Pomorski uparcie i
Nieustępliwie wypełniał swój obowiązek. Nowy okres, z jego
potężnymi impulsami, zastał Pomorzan, tych upartych,
niecierpliwych ludzi o niezłomnej sile,
przygotowane w ich duchu. Ich niechęć do fałszywego blasku
a ich siła i wiara łatwo zapuściły korzenie w tych
wspaniałe czasy: byli szczęśliwi, że pozwolono im pracować i
osiągnąć. I na wszystkich polach bitewnych wszystkich czasów,
Żołnierz pomorski był zaszczytem żołnierskiego
ludzie.

Machine Translated by Google

Dziś ważna jest jedna rzecz:

Ojczyzna.

I płomień ofiary

rzuca każdego na jego własną rękę.

- Hoelderlin